

หน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลาง

นางสาวณัฐชนันท์ พุทธิปิปป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

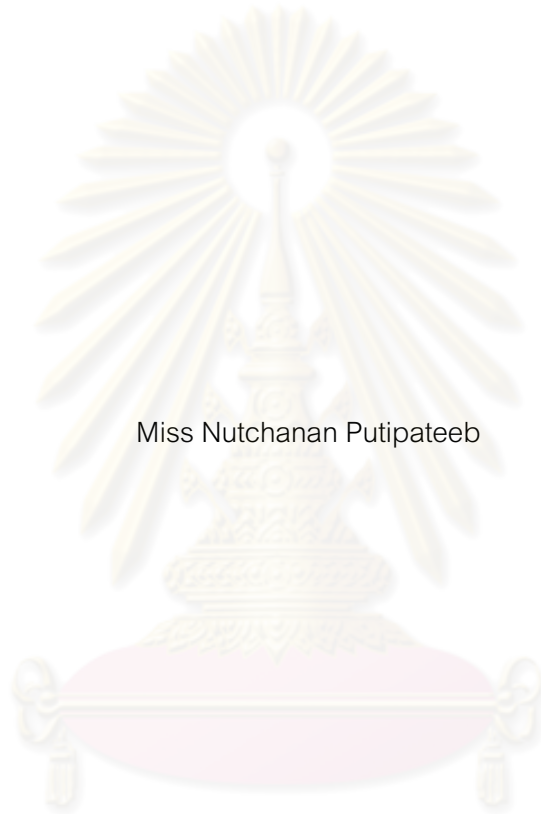
สาขาวิชาภาษาศาสตร์   ภาควิชาภาษาศาสตร์

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Patient-Subject Constructions in Mandarin Chinese

Miss Nuchanan Putipateeb

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Linguistics

Department of Linguistics

Faculty of Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2009

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

หน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลาง

โดย

นางสาวณัฐชนน พุทธิปทีป

สาขาวิชา

ภาษาศาสตร์

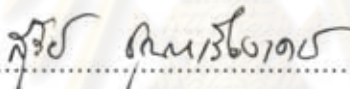
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

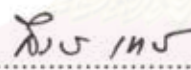
รองศาสตราจารย์ ดร. กิ่งกาญจน์ เทพกาญจนา

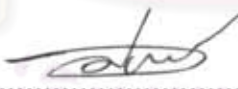
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะอักษรศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประพจน์ อัครวิรุฬหาร)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. สุรีย์ ชุณหเรืองเดช)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร. กิ่งกาญจน์ เทพกาญจนา)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ปกรณ์ ลิ้มปณฺสรณ์)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ณัฐชนัญ พุทธิปทีป : หน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลาง. (PATIENT-SUBJECT CONSTRUCTIONS IN MANDARIN CHINESE) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รศ. ดร. กิ่งกาญจนา เทพกาญจนา, 172 หน้า.

หน่วยสร้างประธานรับการกระทำ (patient-subject constructions) ประกอบด้วยนามวลีซึ่งเป็นผู้รับการกระทำทำหน้าที่ประธาน สกรรมกริยาที่แสดงการกระทำซึ่งมีผลกระทบต่อผู้รับการกระทำอย่างเห็นได้ชัดและส่วนขยาย คำกริยาที่แสดงสภาพทางกายภาพของประธาน คำถามสำคัญซึ่งเกิดขึ้นในการศึกษานี้ได้แก่ คำถามที่ว่า หน่วยสร้างชนิดนี้เป็นหน่วยสร้างกรรมวาจกประเภทหนึ่งหรือไม่เนื่องจากหน่วยสร้างทั้งสองมีผู้รับการกระทำปรากฏอยู่ในตำแหน่งต้นประโยคเหมือนกันและยังแสดงความหมายที่คล้ายคลึงกันอีกด้วยคือนามวลีดังกล่าวในตำแหน่งต้นประโยค ไม่ใช่เป็นผู้กระทำอาการ คำถามอีกคำถามหนึ่งคือหน่วยสร้างนี้เป็นหน่วยสร้างกรรมวาจกกลางหรือไม่ นักวิจัยบางคนเชื่อว่า หน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นหน่วยสร้างชนิดเดียวกันกับหน่วยสร้างกรรมวาจกกลางเนื่องจากหน่วยสร้างทั้งสอง ประกอบด้วยสกรรมกริยาเหมือนกันและประกอบด้วยผู้ร่วมเหตุการณ์เพียงหน่วยเดียวซึ่งมีบทบาทเป็นผู้รับการกระทำ และปรากฏในตำแหน่งต้นประโยค คำถามอีกคำถามหนึ่งที่เกิดขึ้นคือนามวลีที่ตำแหน่งต้นประโยคของหน่วยสร้างนี้ทำหน้าที่เป็นแก่นความหรือเป็นประธาน

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และแสดงให้เห็นว่าหน่วยสร้างชนิดนี้มีความแตกต่างจากหน่วยสร้างกรรมวาจกและหน่วยสร้างกรรมวาจกกลางทั้งในด้านวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์โดยทำการศึกษากายได้แนวคิดเรื่องไวยากรณ์หน่วยสร้าง ทั้งยังต้องการแสดงให้เห็นว่านามวลีในตำแหน่งต้นประโยคทำหน้าที่เป็นประธาน ไม่ใช่แก่นความ นอกจากนี้ การศึกษานี้ยังมุ่งจำแนกประเภทย่อยของประโยคที่สามารถปรากฏในหน่วยสร้าง

จากการศึกษาวิเคราะห์ประเภทของเหตุการณ์ภายในหน่วยสร้างพบว่าหน่วยสร้างนี้แสดงประเภทของเหตุการณ์เดียว คือ แสดงสภาพปัจจุบันทางกายภาพของประธาน โดยสามารถจำแนกเป็นประเภทย่อยตามคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ที่ต่างกัน 7 ประเภท หน่วยสร้าง 7 ประเภทย่อยนี้แสดงความหมายดังต่อไปนี้ ได้แก่ (1) สภาพปัจจุบันทางกายภาพของประธานหลังจากผ่านการกระทำบางอย่างเรียบร้อยแล้ว 2) สภาพปัจจุบันทางกายภาพของประธานหลังจากผ่านการกระทำบางอย่างมานานระยะหนึ่งหรือผ่านการกระทำมาแล้วเป็นจำนวนครั้งจำนวนหนึ่ง (3) สภาพปัจจุบันทางกายภาพของประธานหลังจากผ่านการกระทำมา ณ จุดใดจุดหนึ่งของกาลเวลา 4) สภาพปัจจุบันทางกายภาพของประธานซึ่งเป็นสภาพผลที่เกิดจากการกระทำต่อประธาน 5) สถานะที่ปัจจุบันของประธานหลังจากถูกเคลื่อนย้ายจากตำแหน่งเดิม 6) ตำแหน่งสถานที่ปัจจุบันที่แน่ชัดของประธานหลังจากถูกเคลื่อนย้ายตำแหน่ง และ (7) สภาพผลทางกายภาพปัจจุบันของประธานที่เกิดขึ้นด้วยความตั้งใจของผู้กระทำ

จากการศึกษาและวิเคราะห์คุณสมบัติของหน่วยสร้างนี้ทำให้สามารถสรุปได้ว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางเป็นหน่วยสร้างที่เป็นอิสระและมีความแตกต่างจากหน่วยสร้างกรรมวาจกและหน่วยสร้างกรรมวาจกกลางโดยมีคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง กล่าวคือ เป็นหน่วยสร้างที่แสดงสภาพทางกายภาพหรือตำแหน่งสถานที่ปัจจุบันของประธานหลังจากถูกกระทำอาการโดยผู้ใดผู้หนึ่ง

ภาควิชา..... ภาษาศาสตร์.....
สาขาวิชา..... ภาษาศาสตร์.....
ปีการศึกษา..... 2552.....

ลายมือชื่อนิติบัตร ณัฐชนัญ พุทธิปทีป
ลายมือชื่ออ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก กิ่งกาญจนา

#498 01294 22 : MAJOR LINGUISTICS

KEYWORDS : passive / construction / middle / patient / state

NUTCHANAN PUTIPATEEB : PATIENT-SUBJECT CONSTRUCTIONS IN
MANDARIN CHINESE. ADVISOR : ASSOC. PROF. KINGKARN
THEPKANJANA, Ph.D., 172 pp.

The patient-subject construction consists of a patient NP in the subject position, a transitive verb which expresses an action causing an overt effect on a patient, and a verb modifier which expresses a physical state of the subject NP. Some important questions arise in the research works of this construction. The first one is whether the patient-subject construction is a type of the passive construction or not. This question arises from the fact that the patient NP appears in the subject position in both constructions and that both constructions express similar a semantic property in that the subject NP is non-agentive. Another question is whether the patient-subject construction is a type of the middle construction or not. Some researchers believe that the patient-subject construction is a type of middle construction because both constructions consist of a transitive verb and a participant assuming the patient role appearing in the sentence-initial position. The last question is that the NP appearing in the sentence-initial position functions as the topic or the subject of the sentence.

This thesis, which is carried out with the assumptions of Construction Grammar, aims to argue that patient-subject construction is syntactically and semantically different from passive and middle constructions and to argue that NP in the sentence-initial position functions as the subject rather than the topic. In addition, this thesis aims to classify the patient-subject construction into subtypes.

It is found that all instances of the patient-subject construction express a common state of affairs, namely, the current physical state of the entity denoted by the subject NP. This construction can be syntactically and semantically classified into seven types. The seven types of the patient-subject construction express the following states of affairs: (1) a current physical state of the subject NP after having completely undergone an action, (2) a current physical state of the subject NP after having undergone an action for a certain period of time or for a number of times, (3) a current physical state of the subject NP after having undergone an action at a point of time, (4) a current physical resulting state of the subject NP which results from an action carried out onto the subject NP, (5) a current location of the subject NP after having been moved from a previous position, (6) a current precise physical position of the subject NP after having been moved, and 7) a current physical state which volitionally results from an action carried out onto the subject NP.

It can be concluded that the patient-subject construction is a construction distinct from the passive and the middle constructions. It has its own syntactic and semantic characteristics. It expresses a current physical state of location of the subject NP after having undergone an action.

Department : ..... LINGUISTICS .....

Student's Signature *นิตชนน พุดิปาเต็บ*

Field of Study : ..... LINGUISTICS .....

Advisor's Signature *Kingkarn Thepkanjana*

Academic Year : ..... 2009 .....

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาอันสูงยิ่งของอาจารย์ที่ปรึกษา คือรองศาสตราจารย์ ดร.กิงกาญจน์ เทพกาญจนา ซึ่งได้กรุณาให้แนวคิด คำแนะนำ ตลอดจนข้อเสนอแนะต่างๆอันมีค่ายิ่งต่อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ อีกทั้งยังสละเวลาตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงลงได้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ปกรณ์ ลิ้มปญฺสรณ์ และอาจารย์ ดร. สุรีย์ ชุมเหะเรื่องเดช คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณคุณอาจารย์ภาควิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่เป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ด้านภาษาจีนให้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร. ซาโตชิ อุเอฮาร่า ที่กรุณาให้คำแนะนำมาโดยตลอดทั้งในด้านการวิเคราะห์ข้อมูล และขั้นตอนการวิจัย จนกระทั่งเสร็จสิ้นการทำวิทยานิพนธ์ ความกรุณาของอาจารย์ดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยรู้สึกขอบพระคุณและซาบซึ้งใจยิ่งนัก

ขอขอบคุณศูนย์แห่งความเป็นเลิศทางวิชาการด้านภาษา ภาษาศาสตร์ และวรรณคดี ที่ให้ทุนแก่ผู้วิจัยไปสืบค้นเอกสารประกอบการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ ตลอดจนเก็บข้อมูลภาคสนาม ณ มหาวิทยาลัยปักกิ่ง กรุงปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านของภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ ความรู้ด้านการวิจัย ตลอดจนได้ปลูกฝังคุณธรรมและจรรยาบรรณของการเป็นนักวิชาการที่ดีให้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณและระลึกถึงความรักและความห่วงใยของบิดา มารดา และครอบครัว ผู้ซึ่งคอยสนับสนุนผู้วิจัยในทุกๆด้านเสมอมา ผู้วิจัยสำเร็จการศึกษาได้ด้วยพระคุณอันล้นพ้นของบิดามารดา

ท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีส่วนทำให้วิทยานิพนธ์นี้ เป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาได้ ไม่ว่าจะเป็น ท่านที่ปรึกษาด้านภาษาจีน เพื่อนๆ พี่ๆ ทุกท่านที่คอยให้คำปรึกษา เป็นกำลังใจ กระตุ้นเตือน ถามไถ่ความก้าวหน้า และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้วิจัยเสมอมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	8
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	8
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	9
1.5 วิธีดำเนินการวิจัย.....	9
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
1.7 สัญลักษณ์ที่ใช้ในวิทยานิพนธ์.....	11
2 ทบทวนวรรณกรรม.....	12
2.1 แนวทางการศึกษาหน่วยสร้างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับหน่วยสร้าง ประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลาง.....	12
2.1.1 หน่วยสร้างกรรมวาจก (passive voice).....	13
2.1.2 การทำให้เป็นแก่นความ (topicalization).....	24
2.1.3 วาจากกลาง (middle voice).....	42
2.2 การศึกษาในอดีตที่เกี่ยวข้องกับหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษา จีนกลาง.....	53
2.3 กรอบทฤษฎีและแนวคิดสำคัญที่ใช้ในวิทยานิพนธ์.....	65

บทที่	หน้า
2.3.1 ทฤษฎีภาษาศาสตร์ปริชาน (cognitive linguistics).....	65
2.3.2 ทฤษฎีไวยากรณ์หน่วยสร้าง (Construction Grammar).....	66
2.4 สรุป.....	70
3 การวิเคราะห์หน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลาง.....	71
3.1 คุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างประธานรับ การกระทำในภาษาจีนกลาง.....	74
3.2 สภาพผลปัจจุบันทางกายภาพของประธาน.....	83
3.2.1 สภาพปัจจุบันทางกายภาพของประธานหลังจากผ่านการกระทำมา เรียบร้อยแล้ว.....	84
3.2.2 สภาพปัจจุบันทางกายภาพของประธานหลังจากผ่านการกระทำมา ระยะหนึ่ง.....	86
3.2.3 สภาพปัจจุบันทางกายภาพของประธานหลังจากผ่านการกระทำมา ณ จุดใดจุดหนึ่งของเวลา.....	88
3.2.4 สภาพใหม่ทางกายภาพของประธานซึ่งเป็นสภาพผลที่เกิดจากการ กระทำต่อประธาน.....	91
3.2.5 สถานที่ใหม่ของประธานหลังจากถูกเคลื่อนย้ายจากตำแหน่ง เดิม.....	93
3.2.6 ตำแหน่งสถานที่ใหม่ที่แน่ชัดของประธานหลังจากถูกเคลื่อนย้าย ตำแหน่ง.....	95
3.2.7 สภาพผลทางกายภาพของประธานที่เกิดขึ้นด้วยความตั้งใจของ ผู้กระทำ.....	97
3.3 สรุป.....	99
4 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	102
4.1 สรุปผลการวิจัย.....	102
4.2 อภิปรายผล.....	106

4.3 ข้อเสนอแนะ.....	110
รายการอ้างอิง.....	111
ภาคผนวก.....	121
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	172

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหา

ในปัจจุบันภาษาจีนที่ชาวจีนใช้สื่อสารกันอยู่ในชีวิตประจำวันนั้นประกอบด้วยหน่วยสร้างหลายชนิดด้วยกัน หน่วยสร้างที่สำคัญ 2 หน่วยสร้าง ได้แก่ หน่วยสร้างกรรมวาจกซึ่งเป็นหน่วยสร้างที่มีประธานเป็นผู้กระทำ หรือหน่วยสร้างกรรมวาจกซึ่งเป็นหน่วยสร้างที่มีประธานเป็นผู้รับการกระทำจากผู้กระทำ ซึ่งปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวาจกและผู้กระทำเป็นต้น นอกจากนี้หน่วยสร้างทั้ง 2 ประเภทนี้ แล้ว ในภาษาจีนยังมีหน่วยสร้างอีกประเภทหนึ่งที่มีความคล้ายคลึงกับหน่วยสร้างกรรมวาจก คือ “หน่วยสร้างประธานรับการกระทำ (patient-subject constructions)” หน่วยสร้างประธานรับการกระทำประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่ นามวลีทำหน้าที่ประธาน กรรมกริยาและส่วนขยายคำกริยา นามวลีในตำแหน่งต้นประโยคของหน่วยสร้างนี้ ทำหน้าที่เป็นประธานซึ่งเป็นผู้ถูกกระทำหรือรับการกระทำที่แสดงโดยกรรมกริยา

ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาผู้รับการกระทำตามความหมายแบบแคบ(narrow sense) คือ ศึกษาผู้รับการกระทำต้นแบบ(prototypical patient) หมายถึงผู้ได้รับการกระทำทางกายภาพโดยตรงจากผู้กระทำและเกิดผลกระทบบางอย่างเท่านั้น ไม่รวมถึงผู้รับการกระทำในความหมายแบบกว้าง (broad sense) ตามความหมายของเหอ (He, 2005) และพรพิลาส เรื่องโชติวิทย์ (2524) ซึ่งรวมเป้าหมาย(target) สถานที่(location) เครื่องมือ(instrument) ตลอดจนวัสดุ และขอบเขตของกระบวนการ เป็นต้น ดังนั้นหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางจึงมีความคล้ายคลึงกับหน่วยสร้างกรรมวาจก คือ มีผู้รับการกระทำซึ่งอยู่ในรูปของนามวลีทำหน้าที่เป็นประธานและเป็นผู้ได้รับการกระทำกรรมกริยาจากผู้กระทำ และสื่อความหมายว่าประธานของประโยคได้รับการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งจากผู้กระทำ อย่างไรก็ตามหน่วยสร้างทั้งสองนี้ มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด คือ ในหน่วยสร้างประธานรับการกระทำนั้นไม่ปรากฏตัว

บ่งชี้ กรรมวาจก(passive marker) และนามวลีที่แสดงผู้กระทำที่เป็นผู้กระทำกริยาต่อประธาน ในขณะที่ในหน่วยสร้างกรรมวาจกมักปรากฏทั้งสองส่วนเสมอ ดังตัวอย่าง

(1) 小明 被 爸爸 打 了 一 顿。

Xiǎomíng bèi bàba dǎ le yī dùn

เสี่ยวหมิง PASS พ่อ ตี ASP หนึ่ง CLS

‘เสี่ยวหมิงถูกพ่อตีไปหนึ่งครั้ง’

(2) 他 被 蛇 咬 伤。

Tā bèi shé yǎo shāng

เขา PASS งู กัด บาดเจ็บ

‘เขาถูกงูกัดบาดเจ็บ’

(3) 笔 找 到 了。

Bǐ zhǎodào le

ปากกา หาเจอ PAR¹

‘ปากกาหาเจอแล้ว’

(4) 那 本 书 拿 走 了。

Nèi běn shū ná zǒu le

นั่น CLS หนังสือเอา ไป PAR

‘หนังสือเล่มนั้นเอาไปแล้ว’

จากตัวอย่างข้างต้นจะเห็นได้ว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในประโยคที่ (3) และ (4) มีรูปประโยคที่คล้ายคลึงกับหน่วยสร้างกรรมวาจกในประโยคที่ (1) และ (2) เป็นอย่างมาก

¹ สำหรับตัวอย่างที่ได้อ้างอิงมาทั้งหมด ผู้วิจัยได้อ้างอิงตามโครงสร้างเดิมหากพบว่าคำแปลใดยังไม่สละสลวยเท่าที่ควร ผู้วิจัยจะแปลให้มีความสละสลวยมากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม ในประโยคที่ (3) และ (4) นั้นไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวาจกและนามวลีที่แสดง ผู้กระทำแต่อย่างใด

จากมุมมองดังกล่าวทำให้เกิดข้อโต้แย้งขึ้นว่าควรตัดสินใจให้หน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยสร้างกรรมวาจกหรือไม่ อย่างไร หรือเป็นหน่วยสร้างอีกหน่วยสร้างหนึ่งที่เป็นอิสระ มีโครงสร้างเป็นของตนเองและมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างออกไปซึ่งหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางนี้ เป็นหน่วยสร้างที่นักภาษาศาสตร์ให้ความสนใจศึกษากันมาเป็นเวลานานตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยมีนักวิจัยจำนวนมากเชื่อว่าหน่วยสร้างชนิดนี้ เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยสร้างกรรมวาจก เรียกว่า หน่วยสร้างกรรมวาจกที่ไม่มีตัวบ่งชี้ กรรมวาจก(notional passive หรือ 无标记被动句) ในภาษาจีนกลาง และมองว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างหน่วยสร้างประธานรับการกระทำกับหน่วยสร้างกรรมวาจก นักวิจัยหลายท่าน ได้แก่ ลีและทอมป์สัน (Li และ Thompson, 1994) เกียนชูเหริน² (Tian Shuren, 1994) หวังชานหลง (Wang Canlong, 1998) และหลานเทียน (Lan Tian, 2000) เป็นต้น มีความเห็นตรงกันว่าหน่วยสร้างกรรมวาจกในภาษาจีนสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

- 1) หน่วยสร้างกรรมวาจกที่มีตัวบ่งชี้ กรรมวาจก(marked)
- 2) หน่วยสร้างกรรมวาจกที่ไม่มีตัวบ่งชี้ กรรมวาจก(unmarked)

นักวิจัยเหล่านี้ มองว่าหน่วยสร้างกรรมวาจกที่ไม่มีตัวบ่งชี้ กรรมวาจก หรือ notional passive เป็นวิธีหนึ่งในการแสดงความหมายแบบกรรมวาจกโดยการใช้โครงสร้างแบบกรรตุวาจก และไม่มีความแตกต่างจากหน่วยสร้างกรรมวาจกที่มีตัวบ่งชี้ กรรมวาจก เนื่องจากโครงสร้างนี้ ยังคงแสดงความหมายแบบกรรมวาจกอยู่ดังในประโยคที่ (1) และ (2) ที่เป็นหน่วยสร้างกรรมวาจกที่มีตัวบ่งชี้ กรรมวาจกและประโยคที่ (5) และ (6) ที่เป็นหน่วยสร้างกรรมวาจกที่ไม่มีตัวบ่งชี้ กรรมวาจก

² ในการอ้างอิงงานวิจัยที่เป็นภาษาจีน ผู้วิจัยจะแสดงเป็นชื่อภาษาไทยที่เกิดจากการถอดเสียงและจะวงเล็บชื่อภาษาอังกฤษประกอบ และในรายการอ้างอิงผู้วิจัยจะใช้ชื่อภาษาจีนพร้อมทั้งวงเล็บชื่อภาษาอังกฤษประกอบ ทั้งหมดเพื่อความง่ายต่อการทำความเข้าใจของผู้อ่านทั้งที่รู้และไม่รู้ภาษาจีน

(5) 杯子 打破 了。

Bēizi dǎ pò le
แก้วน้ำ ตี แตก PAR
'แก้วน้ำแตกแล้ว'

(6) 文章 发表 了。

Wénzhāng fābiāo le
บทความ ตีพิมพ์ ASP
'บทความตีพิมพ์แล้ว'

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยมีความเห็นสอดคล้องกับนักวิจัยอีกกลุ่มหนึ่ง ได้แก่ หลิวซุซิ่น (Liu Shuxin, 1987) ฟางกวงเทา (Fang Guangtao, 1997) และเหอ (He, 2005) ซึ่งมองว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางดังในประโยคที่ (3)-(6) เป็นหน่วยสร้างอีกประเภทหนึ่งที่เป็นอิสระ มีโครงสร้างเป็นของตนเอง และมีความแตกต่างจากหน่วยสร้างกรรมวาจกดังในประโยคที่ (1)-(2) ทั้งในด้านโครงสร้างและด้านความหมาย นักวิจัยเหล่านี้ เชื่อว่าการเปลี่ยนถ่ายระหว่างทั้งสองหน่วยสร้างนี้ ไม่สามารถทำได้เสมอไป ดังตัวอย่างที่(7) และ (8)

(7) 饭 吃 饱 了。

Fàn chī bǎo le
ข้าว กิน อิ่ม LE
'ข้าวกินอิ่มแล้ว'

(8) *饭 被 吃 饱 了。

Fàn bèi chī bǎo le
ข้าว Bei กิน อิ่ม ASP
'ข้าวถูกกินอิ่มแล้ว'

ในตัวอย่างข้างต้นประโยคที่ (7) เป็นหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลาง หากทำการเปลี่ยนถ่ายเป็นหน่วยสร้างกรรมวาจกโดยการเติมตัวบ่งชี้ กรรมวาจก 被 bèi เข้าไปในประโยคที่ (8) จะทำให้ประโยคผิดไวยากรณ์ในทันที

จากการที่มีผู้ศึกษานามวลีที่อยู่ในตำแหน่งต้นประโยคของหน่วยสร้างประธานรับการกระทำและตามที่มีผู้ศึกษาและตัดสินใจว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยสร้างกรรมวาจกทำให้เกิดข้อขัดแย้งว่านามวลีในตำแหน่งต้นประโยคเป็นแก่นความหรือไม่ มีนักวิจัยจำนวนหนึ่งเชื่อว่านามวลีในตำแหน่งต้นประโยคของหน่วยสร้างชนิดนี้ เป็นแก่นความ ไม่ว่าจะ เป็นลีและทอมป์สัน (Li และ Thompson, 1981) ยิปและริมมิงตัน (Yip และ Rimmington, 2004) หรือในตำราเรียนภาษาจีนบางเล่มเป็นต้น งานเหล่านี้ ได้กล่าวถึงกระบวนการทำให้เป็นแก่นความ (topicalization) ซึ่งเป็นการย้ายนามวลีที่แสดงผู้รับการกระทำในตำแหน่งท้ายประโยคไปที่ตำแหน่งต้นประโยคผลที่เกิดขึ้น คือ นามวลีที่ย้ายตำแหน่งจะกลายเป็นแก่นความ (topic) กล่าวคือ เป็นหัวข้อที่เนื้อหาทั้งหมดในประโยคกล่าวถึง (comment) และมีความโดดเด่นมากพอที่จะทำให้นามวลีที่เป็นผู้กระทำในตำแหน่งต้นประโยคถูกลดความสำคัญลงไปอยู่หลังตัวบ่งชี้กรรมวาจก 被 bèi หรือหายไปที่สุดในที่สุด แนวทฤษฎีวิเคราะห์แนวนี้ มีความคล้ายคลึงกับแนวคิดของ อมรา (Prasithratsint, 1985) และ สรัญญา (Savetamalaya, 1995) ที่ศึกษาหน่วยสร้างที่มีลักษณะเช่นเดียวกันในภาษาไทย นักวิจัยทั้งสองมองว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยสร้างกรรมวาจกและการที่นามวลีที่อยู่ท้ายประโยคย้ายตำแหน่งขึ้นมาอยู่ในตำแหน่งประธานของประโยคนั้น เกิดจากกฎในโครงสร้างลึก (deep structure) ตามหลักไวยากรณ์ปริวรรตดังเช่น

(9) **สถาปนิกสร้างบ้านนี้**

(10) **บ้านนี้ สร้างโดยสถาปนิก**

(11) 我已经 寄了信 了。

Wǒ yǐjīng jì le xìn le

ฉัน แล้ว ส่ง le จดหมาย le

‘ฉันได้ส่งจดหมายไปแล้ว’

(12) 信 我 已经 寄了。

Xìn wǒ yǐjīng jì le

จดหมาย ฉัน แล้ว ส่ง le

‘จดหมาย ฉันได้ส่งไปแล้ว’

(13) 信 已经 寄了。

Xìn yǐjīng jì le

จดหมาย แล้ว ส่ง le

‘จดหมายส่งไปแล้ว’

ตัวอย่างประโยคที่ (9) และ (10) แสดงการย้ายตำแหน่งของนามวลีในภาษาไทยตามแนวคิดของ อมรา (Prasithratsint, 1985) และ ศรีัญญา (Savetamalaya, 1995) ในประโยคที่ (11) – (13) เป็นประโยคในภาษาจีนกลางตามแนวคิดของยิปและริมมิงตัน (Yip และ Rimmington, 2004) ซึ่ง มีการวิเคราะห์คล้ายคลึงกับในภาษาไทย คือ กล่าวถึงกฎบางอย่างที่ทำให้กรรมหรือผู้รับการกระทำย้ายมาอยู่ในตำแหน่งประธาน ส่วนประธานหรือผู้กระทำนั้น ถูกลดความสำคัญลงและหายไปในที่สุด อย่างไรก็ตาม วิทยานิพนธ์เล่มนี้ ต้องการชี้ให้เห็นว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางเป็นโครงสร้างที่เป็นอิสระ มีลักษณะและข้อจำกัดเฉพาะของตนเอง ดังนั้น นามวลีในตำแหน่งประธานของหน่วยสร้างนี้ จึงทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคมาตั้งแต่แรกเริ่ม แนวการวิเคราะห์นี้ เป็นแนวเดียวกับ ฉ่าว (Chao, 1968) และนักวิจัยกลุ่มหลัง ได้แก่ เหอ (He, 2005) หม่า (Ma, 1898/1983) และ จู่ (Zhu, 1985) เป็นต้น

ถึงแม้ว่าผู้วิจัยจะเห็นด้วยกับแนวคิดของนักวิจัยกลุ่มหลังที่เชื่อว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางไม่ใช่หน่วยสร้างกรรมวาจกด้วยเหตุผลหลายประการแต่อย่างไรก็ตาม การศึกษาส่วนใหญ่ที่ผ่านมา นั้น มุ่งศึกษาเพียงเพื่อเปรียบเทียบหน่วยสร้างนี้ กับหน่วยสร้างกรรมวาจกเพื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นหน่วยสร้างเดียวกันหรือไม่ อย่างไร ซึ่งในภาษาจีนกลางยังไม่สามารถหาข้อสรุปของข้อโต้แย้งได้ นอกจากนี้ การศึกษาที่ผ่านมายังพยายามศึกษาและพิสูจน์ว่านามวลีในตำแหน่งต้นประโยคทำหน้าที่เป็นประธานหรือแก่นความ (topic) หรือไม่เท่านั้น ยังไม่มีการศึกษาองค์ประกอบภายในและยังไม่มีการศึกษาความหมายที่หน่วยสร้างนี้ แสดงในเชิงลึกแต่อย่างใด รวมทั้งในการศึกษาของเหอ(He, 2005) ยังเน้นศึกษาหน่วยสร้างชนิดนี้ โดยใช้ความหมายของผู้รับการกระทำตามความหมายแบบกว้าง ซึ่งนามวลีที่เป็นประธานไม่จำเป็นต้องได้รับผลกระทบจากการกระทำที่แสดงโดยกรรมกริยาดังในตัวอย่างที่(14)

(14) 这句话可以相信。

Zhèijù huà kěyǐ xiāngxìn

นี่ CLA คำพูด สามารถ เชื่อ

'คำพูดนี้ สามารถเชื่อได้'

ในประโยคที่ (14) จะเห็นว่ามีคำกริยาช่วย (modal verb) 可以kěyǐ 'สามารถ' ขยายคำกริยา และในประโยคข้างต้นยังไม่ปรากฏส่วนขยายกริยาเพื่อแสดงคุณสมบัติใดๆของประธาน ดังนั้นในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในความหมายแบบแคบ เพื่อชี้ให้เห็นว่าหน่วยสร้างชนิดนี้ เป็นหน่วยสร้างที่มีโครงสร้างเป็นของตนเองและนามวลีในตำแหน่งต้นประโยคทำหน้าที่เป็นประธานซึ่งนับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของประโยคและเพื่อศึกษาคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ในเชิงลึกของหน่วยสร้างนี้

ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีไวยากรณ์หน่วยสร้าง (Construction Grammar: CG) ตามแนวคิดของ โกลด์เบิร์ก (Goldberg, 1995) แนวคิดนี้ มองว่าหน่วยสร้างประกอบด้วยรูปและความหมายคู่กันโดยมีความหมายเป็นอิสระจากคำกริยาภายในประโยค แสดงให้เห็นว่าประโยคที่มีโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ต่างกันความหมายย่อมต่างกันไปด้วย ดังนั้นในแนวทฤษฎีนี้ หน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางเป็นหน่วยสร้างที่อิสระ มีโครงสร้างและความหมายเป็นของตนเองแยกจากหน่วยสร้างกรรมวาจก เนื่องจากโครงสร้างประโยคของหน่วยสร้างประธาน

รับการกระทำในภาษาจีนกลางและหน่วยสร้างกรรมวาทกมีความแตกต่างกัน ดังนั้นหน่วยสร้างกรรมวาทกและหน่วยสร้างประธานรับการกระทำจึงเป็นคนละหน่วยสร้างกัน และหน่วยสร้างประธานรับการกระทำนี้ ก็ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยสร้างกรรมวาทกแต่อย่างใด

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 4 บท ประกอบด้วย บทนำซึ่งแสดงภาพรวมและรายละเอียดเบื้องต้นของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ทั้งหมดตามที่กล่าวมาแล้ว บทที่ 2 เป็นการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง บทที่ 3 เป็นการวิเคราะห์คุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างชนิดนี้ พร้อมทั้งแบ่งประเภทย่อยตามปัจจัยต่างๆ และศึกษาองค์ประกอบภายในอย่างละเอียด บทที่ 4 เป็นการสรุปเพื่อแสดงลักษณะโดยรวมของหน่วยสร้างประธานรับการกระทำและชี้ให้เห็นว่าโดยสรุปแล้วหน่วยสร้างชนิดนี้ มีความแตกต่างจากหน่วยสร้างกรรมวาทก หน่วยสร้างวาทกกลางอย่างไรและมีลักษณะเฉพาะอย่างไร

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. วิเคราะห์ประเภทของเหตุการณ์ในหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลาง
2. วิเคราะห์คุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลาง

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1. หน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางแสดงเหตุการณ์ประเภทต่างๆ ดังนี้
  - 1.1 แสดงสภาพผลของประธานที่เกิดขึ้นจากการกระทำที่แสดงโดยคำกริยาหลักในหน่วยสร้าง
  - 1.2 แสดงคุณสมบัติและศักยภาพของประธาน
  - 1.3 แสดงสภาพตำแหน่งทางกายภาพของประธาน
2. หน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางมีคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ ดังนี้
  - 2.1 หน่วยสร้างประกอบด้วยประธาน สกรรมกริยา และส่วนขยาย

- 2.2 ประธานมีบทบาททางความหมายเป็นผู้รับการกระทำ ผลที่เกิดจากการกระทำและเครื่องมือ
- 2.3 สกรรมกริยาที่ปรากฏในหน่วยสร้างแสดงเหตุการณ์ที่เป็นการกระทำ การณ์ก่อผลและแสดงสภาพ
- 2.4 ส่วนขยายที่ปรากฏในหน่วยสร้างแสดงอากัปกริยา ผลของเหตุการณ์ คุณสมบัติใหม่ของประธาน สถานที่ การณ์ลักษณะไม่สมบูรณ์ และทัศนภาวะ

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางมาตรฐานซึ่งใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันโดยจะศึกษาเฉพาะข้อมูลภาษาปัจจุบันไม่รวมถึงภาษาย่อยต่างๆในสังคม

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

1. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาค้นคว้างานวิจัยและผลงานทางวิชาการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลาง รวมทั้งข้อมูลทางไวยากรณ์และข้อมูลทั่วไปของภาษาจีนกลาง
2. การเก็บและคัดเลือกข้อมูล

2.1 การเก็บข้อมูลจากผู้บอกภาษาชาวจีน

ผู้วิจัยได้มีโอกาสเดินทางไปเก็บข้อมูลภาคสนาม ณ มหาวิทยาลัยปักกิ่ง กรุงปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม ถึง 1 มิถุนายน พ.ศ. 2551 ด้วยทุนสนับสนุนของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยตามคำแนะนำของคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ต้องการให้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ประโยคภาษาจีนกลางที่ชาวจีนใช้โดยแท้จริงอย่างเป็นธรรมชาติ เหตุผลที่เดินทางไปในครั้งนี้ คือ เพื่อเก็บข้อมูลประโยคภาษาจีนจากผู้บอกภาษาชาวจีนที่ใช้ภาษาจีนกลางในชีวิตประจำวันจำนวน 20 คนโดยประมาณ โดยการสร้างบริบทและสถานการณ์สมมติแล้วให้ผู้บอกภาษาบอกประโยคที่ใช้ในสถานการณ์นั้นๆ ออกมานอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้นำ

ประโยคที่เป็นหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาไทยไปให้ผู้บอกภาษาชาวจีนที่รู้ภาษาไทยแปล หลังจากนั้นจึงนำประโยคที่ผ่านการแปลเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้บอกภาษาชาวจีนที่ไม่รู้ภาษาไทยเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องทางด้านไวยากรณ์และรูปแบบการใช้ เนื่องจากผู้วิจัยต้องการประโยคที่ไม่ได้รับอิทธิพลจากโครงสร้างในภาษาไทย

2.2 การเก็บข้อมูลจากงานวิจัย งานทางวิชาการ และคลังข้อมูล(corpus)

ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้างานวิจัย เอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง และได้เก็บข้อมูลประโยคจากงานทางวิชาการเหล่านี้ รวมทั้งเก็บข้อมูลจากคลังข้อมูล(corpus) ของมหาวิทยาลัยปักกิ่ง จากนั้นได้รวบรวมและนำประโยคไปให้ผู้บอกภาษาชาวจีนตรวจสอบความถูกต้องด้านไวยากรณ์และการใช้อีกครั้ง

3. การวิเคราะห์

3.1 ศึกษาและจัดกลุ่มข้อมูลประโยคโดยพิจารณาจากคุณสมบัติทางอรรถศาสตร์แล้วจัดประเภทตามประเภทของสภาพของประธานที่วิเคราะห์ได้

3.2 วิเคราะห์คุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์ขององค์ประกอบในส่วนต่างๆภายในประโยค ได้ประธาน สกรรมกริยา และส่วนขยายกริยา เพื่อแสดงให้เห็นถึงลักษณะที่เฉพาะและรายละเอียดของหน่วยสร้างชนิดนี้ มายิ่งขึ้น

4. สรุปผลการวิเคราะห์

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการเขียนตำราไวยากรณ์จีนเพื่อต่อยอดการศึกษาหน่วยสร้างประธานรับการกระทำต่อไป
2. เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศ

1.7 สัญลักษณ์ที่ใช้ในวิทยานิพนธ์

ASP	=	ตัวบ่งชี้ การณ์ลักษณะ (aspect marker)
AUX	=	คำกริยาช่วย (auxiliary verb หรือ modal verb)
CL, CLS	=	คำลักษณะนาม (classifier)
COP	=	สัมพันธกริยา (copula)
CRS	=	สภาพที่เกี่ยวข้อง ณ ปัจจุบัน (currently relevant state)
DIR	=	คำกริยาบอกทิศทาง (directional verb)
LOC	=	ตัวบ่งชี้ สถานที่ (locative marker)
PAR	=	อนุภาค (particle)
PAR ASP	=	อนุภาคการณ์ลักษณะ (particle aspect)
PASS	=	ตัวบ่งชี้ กรรมวาจก (passive marker)
PFV	=	การณ์สมบูรณ์ (perfective)
PROG.	=	ตัวบ่งชี้ การณ์ลักษณะแสดงการก้าวหน้ (progressive aspect marker)
Q	=	คำแสดงคำถาม (question)
TES	=	ตัวบ่งชี้ กริยา (tense marker)
1SG,	=	คำสรรพนามเอกพจน์บุรุษที่ 1 (first person singular)
POSS-1st		
3SG	=	คำสรรพนามเอกพจน์บุรุษที่ 3 (third person singular)
+	=	สิ่งที่อยู่หน้าเครื่องหมายรวมเข้ากับสิ่งที่อยู่หลังเครื่องหมาย
'...'	=	ข้อความที่อยู่ภายในเครื่องหมาย คือ คำแปลที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษาไทย
(...)	=	เพื่อแสดงว่าข้อความภายในวงเล็บเป็นข้อความที่อาจจะหรือเลือกใช้ได้ (optional) หรือ แสดงลำดับที่ของประโยค
*	=	โครงสร้างที่ผิดไวยากรณ์

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงแนวคิดสำคัญ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ เนื้อหาในส่วนนี้ แบ่งเป็น 3 หัวข้อใหญ่ ดังนี้ ตอนที่ 2.1 ว่าด้วยแนวการศึกษาที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลาง ตอนที่ 2.2 ว่าด้วยการศึกษาในอดีตที่เกี่ยวข้องกับหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลาง และตอนที่ 2.3 เป็นการนำเสนอตัวกรอบทฤษฎีและแนวคิดสำคัญที่ใช้ในการศึกษาหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลาง

2.1 แนวทางการศึกษาหน่วยสร้างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลาง

ในภาษาจีนมีการศึกษาหน่วยสร้างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับหน่วยสร้างประธานรับการกระทำ ได้แก่ การมองว่าหน่วยสร้างนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับหน่วยสร้างกรรมวาจก โดยเรียกว่าเป็นหน่วยสร้างกรรมวาจกที่ไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวาจก(notional passive/unmarked passive voice หรือ 无标记被动句) อันเนื่องมาจากการไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวาจกและผู้รับการกระทำ ซึ่งเกิดจากการตัดผู้กระทำออกหรือการย้ายเอากรรมมาไว้ในตำแหน่งต้นประโยคและย้ายผู้กระทำไปอยู่ในตำแหน่งหลังตัวบ่งชี้ กรรมวาจก被 bèi และเรียกนามวลีที่อยู่ในตำแหน่งต้นประโยคในลักษณะนี้ ว่าแก่นความ นอกจากนี้ ยังมีนักวิจัยมองว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นหน่วยสร้างชนิดเดียวกับวาจกกลาง (middle) ด้วยเหตุด้านการมีผู้รับการกระทำอยู่ในตำแหน่งต้นประโยค ทั้งยังปรากฏผู้ร่วมเหตุการณ์เพียงหน่วยเดียว คือ ผู้รับการกระทำเช่นเดียวกัน ดังนั้น เนื้อหาในส่วนนี้ จึงเป็นการกล่าวถึงงานวิจัยต่างๆ ในอดีตที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนแรกว่าด้วยแนวทางการศึกษาหน่วยสร้างกรรม

วาก (passive) ส่วนที่สองว่าด้วยแนวทางการศึกษาแก่นความ (topic) และส่วนที่สามว่าด้วยแนวทางการศึกษาวากกลาง (middle)

2.1.1 หน่วยสร้างกรรมวาก (passive voice)

ในการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับหน่วยสร้างกรรมวาก ผู้วิจัยจะเน้นทบทวนในส่วนของหน่วยสร้างกรรมวากที่ไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวาก ซึ่งถือเป็นส่วนที่ก่อให้เกิดข้อโต้แย้งขึ้น ว่าเป็นสิ่งเดียวหน่วยสร้างประธานรับการกระทำหรือไม่หรือมีความแตกต่างจากหน่วยสร้างประธานรับการกระทำอย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ ดังจะกล่าวต่อไป

สำหรับในภาษาไทย มีนักวิจัยศึกษาเกี่ยวกับหน่วยสร้างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับหน่วยสร้างประธานรับการกระทำ คือ อมรา (Prasithratsint, 1985) ในวิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิตเรื่อง “Change in The Passive Constructions in Written Thai During The Bangkok Period” ซึ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับหน่วยสร้างกรรมวากและการเปลี่ยนแปลงของหน่วยสร้างดังกล่าวในยุครัตนโกสินทร์ โดยใช้กรอบทฤษฎีไวยากรณ์ศัพท์การก (Lexicase Grammar) เป็นกรอบทฤษฎีในการวิเคราะห์ ผลการวิจัยพบว่าภาษาไทยมีหน่วยสร้างกรรมวากหลายประเภทโดยที่ประโยคหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาไทยถูกจัดให้เป็นประเภทหนึ่งของหน่วยสร้างกรรมวาก ซึ่งเรียกว่า “หน่วยสร้างกรรมวากชนิดคำกริยา” (verb-passive construction) หน่วยสร้างกรรมวากประเภทนี้ ประกอบด้วยประธานนามวลีที่มีบทบาททางความหมายเป็นผู้ได้รับการกระทำ (patient) และกรรมกริยาที่ผ่านการแปลงมาจากกรรมกริยาเดิม ผู้วิจัยได้ชี้ให้เห็นว่าคำกริยาในหน่วยสร้างชนิดนี้ เป็นกรรมกริยาที่ผ่านการแปลงมาจากกรรมกริยา โดยที่เมื่อผ่านการแปลงแล้ว คำกริยาจะมีลักษณะเหมือนกรรมกริยาแต่แสดงลักษณะทางวากยสัมพันธ์เหมือนกับกรรมกริยาที่ไม่มีกรรมมารับโดยมีประธานเป็นผู้รับการกระทำ (patient) ตามคำนิยามเกี่ยวกับประโยคกรรมกริยา (Patient centrality) ของสตารอสต้า (Starosta, 1982) หน่วยสร้างกรรมวากชนิดนี้ สามารถเกิดกับคำที่แสดงการณลักษณะเช่น คำว่า “แล้ว” หรือแสดงความสามารถ เช่น คำว่า “ได้” หรือเกิดกับคำกริยาช่วย เช่น คำว่า “ควร” “สามารถ” “ยอม” “น่า” “พึง” เป็นต้น ดังตัวอย่าง

- (1) อาหารชนิดนี้ ทำง่าย
- (2) กำแพงตกแตงด้วยดอกไม้

ยิ่งไปกว่านั้น หน่วยสร้างกรรมวาจกประเภทนี้ ยังสามารถแสดงนามวลีผู้แสดง(actor) ในบุพบทวลีที่กำกับด้วยคำว่า “โดย” เช่น

- (3) ภาพนี้ วาดโดยศิลปินร่วมสมัย
- (4) อาหารชนิดนี้ ทำโดยแม่ครัว

สำหรับหน่วยสร้างกรรมวาจกในภาษาจีนนั้น นปรากฏการใช้มาตั้งแต่ในสมัยโบราณ โดยมีรูปแบบและตัวบ่งชี้ ต่างๆ แต่ในสมัยราชวงศ์ถึงถือว่าหน่วยสร้าง -bèi ได้พัฒนาขึ้นมาและมีความโดดเด่นเป็นอย่างมาก ต่อมาในสมัยราชวงศ์ซึ่งเกิดรูปใหม่ที่ใช้กัน คือ 吃 chī ส่วน 叫 jiào เกิดในสมัยราชวงศ์หยวนหมิง และ 给 gěi เกิดในสมัยราชวงศ์ชิง

ในสมัยปัจจุบันหน่วยสร้าง -bèi ที่มีผู้กระทำเป็นรูปที่ปรากฏบ่อยที่สุด นอกจากนี้รูปประโยคที่มีกริยากริธา (causative verb) คือ ผู้รับการกระทำ+กริยากริธา+ผู้กระทำ+กริยา มักใช้ในภาษาถิ่นภาคเหนือของจีน โดยผู้กระทำจะต้องปรากฏร่วมด้วยเสมอ ส่วนในภาษาถิ่นภาคใต้รูปประโยคที่ใช้กันอยู่ คือ ผู้รับการกระทำ+给 gěi+ผู้กระทำ+กริยา ซึ่งผู้กระทำจะปรากฏหรือไม่ปรากฏร่วมด้วยก็ได้

- (5) 杯子 叫/让 他 打破了。
Bēizi jiào/ràng tā dǎ pò le
แก้วน้ำ jiao/rang เขา ตี แตก PAR
‘แก้วน้ำ ๑ถูกเขาทำแตกแล้ว

- (6) * 杯子 叫/让 打破了
Bēizi jiào/ràng dǎ pò le
แก้วน้ำ jiao/rang ตี แตก PAR
‘แก้วน้ำ ๑ถูกทำแตกแล้ว

(7) 杯子 给 他 打破 了

Bēizi gěi tā dǎ pò le

แก้วน้ำ gei เขา ตี แตะ PAR

‘แก้วน้ำ ถูกเขาทำแตกแล้ว’

(8) 杯子 给 打破 了

Bēizi gěi dǎ pò le

แก้วน้ำ gei ตี แตะ PAR

‘แก้วน้ำ ถูกทำแตกแล้ว’

หน่วยสร้าง-bèi นี้ได้รับการพัฒนามาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลากว่า 2,000 ปี และถือเป็นหน่วยสร้างมาตรฐานในภาษาจีนร่วมสมัย ถึงแม้ว่าในภาษาถิ่นจะใช้รูปอื่นๆ แต่หน่วยสร้าง-bèi ยังคงเป็นหน่วยสร้างที่มีความโดดเด่นที่สุดในภาษาเขียนของจีน

จากการศึกษาในอดีตของ ถังยูหมิง (Tang Yuming, 1987) เหลอเล่อซือ (He Leshi, 2001) และเจียงเซี่ยวหยู (Jiang Shaoyu, 2004) เป็นต้น พบว่าหน่วยสร้าง-bèi เป็นหน่วยสร้างแรกที่ไม่ปรากฏผู้กระทำ โดยตั้งแต่วัฒนธรรมจีน-ฮั่นไปจนถึงสมัย 6 ราชวงศ์ เป็นเวลาเกือบ 2,000 ปี รูปแบบดังกล่าวนี้มีความคงที่และโดดเด่นมาก แต่ในภายหลังเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ขึ้นในสมัยราชวงศ์ถัง คือ เกิดรูปแบบที่ต้องปรากฏผู้กระทำขึ้น เป็นผลให้ 被 bèi เกิดการเปลี่ยนแปลงจากคำกริยากลายเป็นคำกริยาช่วยและคำบุพบทตามลำดับ

ประพิน มโนมัยวิบูลย์ (2545) กล่าวว่าประโยคกรรมวาจก คือ ประโยคที่ย้ายกรรมมาไว้ที่ตำแหน่งต้นประโยค โดยมีคำบุพบท 被 bèi, 叫 jiào และ 让 ràng อยู่หน้าภาคแสดงของประโยค ซึ่งประธานของประโยค 被 คือ ผู้ถูกกระทำและกรรมหลังบุพบท 被 คือ ผู้กระทำ การแสดงความหมายโดยส่วนใหญ่นั้นแล้วต้องการสื่อว่าผู้รับการกระทำในที่นี้ได้รับการกระทำกริยาซึ่งไม่เป็นที่ชอบใจหรือกริยาซึ่งก่อให้เกิดความเสียหาย เช่น

(9) 海 边 儿 上 房 子 都 被 大 风 刮 坏 了。

Hǎi biānr shàng fángzi dōu bèi dàfēng guā huài le

ทะเล ด้าน ด้านบน บ้าน ทั้งหมด PASS ลมแรง พัด พัง ASP

‘บ้านที่อยู่ริมทะเลถูกลมพัดพังลงมาแล้ว’

ในบางครั้งประโยคลักษณะนี้ อาจไม่ได้แสดงความหมายในแง่ลบแต่อาจใช้เพื่อแสดงให้เห็นว่าตัว
ประธานของประโยคเป็นผู้รับการกระทำ

(10) 他 被 选 做 组 长。

Tā bèi xuǎn zuò zǔzhǎng

เขา PASS เลือก เป็น หัวหน้ากลุ่ม

‘เขาได้รับเลือกขึ้นเป็นหัวหน้ากลุ่ม’

(11) 他 被 派 到 外 地 去 了。

Tā bèi pài dào - wàidì - qù le

เขา PASS ส่ง ถึง ต่างประเทศ ไป ASP

‘เขาถูกส่งไปต่างประเทศแล้ว’

(12) 我 要 说 的 话 让 你 都 说 出 来 了。

Wǒ yào shuō de huà ràng nǐ dōu shuō chū-lái le

ฉัน ต้องการ พูด DE คำพูด PASS คุณ ทั้งหมด พูด ออก มา ASP

‘คำพูดที่ฉันต้องการจะพูดทั้งหมดคุณได้พูดออกมาหมดแล้ว’

ลาพอลลา (LaPolla, 1988) แบ่งหน่วยสร้างกรรมวาจกออกเป็น 2 ชนิด หนึ่งในนั้นคือ
ประโยคที่ตัดผู้กระทำหรือประธานที่เป็นแก่นความออก ได้แก่

(13) 书 都 看 完 了。

Shū dōu kàn wán le

หนังสือ ทั้หมด อ่าน หมด ASP

‘หนังสือล้วนอ่านหมดแล้ว’

(14) 书 我 都 看 完 了。

Shū wǒ dōu kàn wán le

หนังสือ ฉัน ทั้หมด อ่าน หมด ASP

‘หนังสือฉันล้วนอ่านหมดแล้ว’

(15) 我 书 都 看 完 了。

Wǒ shū dōu kàn wán le

ฉัน หนังสือ ทั้หมด อ่าน หมด ASP

‘ฉัน หนังสือล้วนอ่านหมดแล้ว’

ลาพอลลากล่าวว่าประโยคกรรมวาจกแบบนี้สามารถใช้กับประโยคที่มีกรรมเป็น
สิ่งไม่มีชีวิตเท่านั้น เนื่องจากไม่มีการเติมหน่วยคำแสดงการเป็นกรรมวาจกในประโยคแบบนี้ และ
หากกรรมเป็นสิ่งมีชีวิตอาจทำให้เกิดความกำกวมว่าเป็นผู้กระทำประธานได้จึงอาจจำเป็นต้องใช้
หลักฐานทางด้านเสียงหรือความรู้ของผู้ฟังเข้ามาช่วย ลาพอลลาแย้งกล่าวอีกว่าคำกริยาที่ปรากฏใน
ประโยคลักษณะนี้ มักไม่มีความหมายทางกรรมวาจก และนามวลีที่นำหน้าประโยคจะไม่สามารถ
เป็นประธานได้ จึงได้จัดให้นามวลีนี้ ทำหน้าที่เป็นแก่นความหรือกรรมของประโยคที่ไม่มีประธาน

สอดคล้องกับยิปและริมมิงตัน (Yip และ Rimmington, 2004) ซึ่งแบ่งหน่วยสร้างกรรม
วาจกออกเป็น 3 ชนิด และหนึ่งในนั้นคือหน่วยสร้างกรรมวาจกที่ไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวาจก
(notional passive) และมีลักษณะเป็นการบรรยายทั่วไป

(16) 问题 解决 了。

Wèntí jiějué le

ปัญหา แก้ไข le

‘ปัญหาแก้ไขแล้ว’

ในขณะที่หน่วยสร้างกรรมวาจกต้นแบบ (formal passive) มักปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวาจก 被 bèi เสมอ

(17) 问题 终 被 解决。

Wèntí zhōng bèi jiějué

ปัญหา ในที่สุด bei แก้ไข

‘ปัญหาในที่สุดได้รับการแก้ไขแล้ว’

ในการใช้หน่วยสร้างนี้ มักใช้เมื่อผู้ฟังไม่มีทางไม่เข้าใจความหมายของประโยคผิดแม้ไม่มีตัวบ่งชี้ กรรมวาจก โดยสิ่งสำคัญที่ก่อให้เกิดรูปของหน่วยสร้างกรรมวาจกที่ไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวาจกคือการที่กรรมของประโยคผ่านกฎการย้าย (shifted) กลายมาเป็นแก่นความ ซึ่งแท้ที่จริงแล้วหน่วยสร้างกรรมวาจกที่ไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวาจกเป็นการใช้ความรู้ทางโลกของผู้ฟังในการทำความเข้าใจซึ่งผู้ฟังจะต้องมีความรู้ในเรื่องนั้นๆอยู่แล้ว

(18) 我 已经 寄 了 信 了。

Wǒ yǐjīng jì le xìn le

ฉัน แล้ว ส่ง le จดหมาย le

‘ฉันส่งจดหมายไปแล้ว’

(19) 信 我 已经 寄 了。

Xìn wǒ yǐjīng jì le

จดหมาย ฉัน แล้ว ส่ง le

‘จดหมายฉันส่งแล้ว’

ในประโยคข้างต้นกรรมของประโยคกลายเป็นแก่นความนำหน้าประธานที่แท้จริงและมีตัวบ่งชี้ การณ์ลักษณะ了 le แสดงความสมบูรณ์ของเหตุการณ์ หากตัดผู้กระทำซึ่งเป็นประธานของประโยคออกไปประโยคนี้ จะกลายเป็นหน่วยสร้างกรรมวากที่ไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวากซึ่งปรากฏเพียงแก่นความที่หน้าประโยคและมีเนื้อ ื่อความเป็นภาคแสดง(comment) เท่านั้น

(20) 信 已经 寄 了。

Xìn yǐjīng jì le

จดหมาย แล้ว ส่ง le

‘จดหมายส่งแล้ว’

ยิบและริมมิงตันยังมองว่าโครงสร้างของหน่วยสร้างกรรมวากที่ไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวากที่แท้จริงคือ หน่วยสร้างกรรม(ที่กลายเป็นแก่นความ)+สกรรมกริยา ซึ่งหน่วยสร้างนี้ มีความหมายทางกรรมวากในโครงสร้างลึกโดยที่ไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวากในโครงสร้างผิว

ยิบและริมมิงตันมีความเห็นเช่นเดียวกับลาพอลลว่าแก่นความที่ปรากฏในหน่วยสร้างนี้ มักเป็นสิ่งที่ไม่มีชีวิต เนื่องจากหากเป็นสิ่งมีชีวิตอาจทำให้เกิดความสับสนได้ อย่างไรก็ตาม ผู้ใช้ภาษาสามารถนำบริบทเข้าช่วยในการทำความเข้าใจได้

ทั้งสองยังเชื่อว่าความแตกต่างระหว่างหน่วยสร้างกรรมวากต้นแบบกับหน่วยสร้างกรรมวากที่ไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวาก คือ การที่หน่วยสร้างกรรมวากต้นแบบมักแสดงความหมายในแง่ลบ เช่นในประโยคที่ (21)-(22) แต่หน่วยสร้างกรรมวากที่ไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวากมักแสดงความหมายได้ทั้งในแง่บวกและลบ เช่นในประโยคที่(23)-(24)

(21) *饭 被 煮 好 了。

Fàn bèi zhǔ hǎo le

ข้าว bei ต้ม เสร็จ le

'ข้าวถูกต้มเสร็จแล้ว'

(22) 饭 被 煮 糊 了。

Fàn bèi zhǔ hú le

ข้าว bei ต้มไหม้ le

'ข้าวถูกต้มจนไหม้แล้ว'

(23) 饭 煮 好 了。

Fàn zhǔ hǎo le

ข้าว ต้ม เสร็จ le

'ข้าวต้มเสร็จแล้ว'

(24) 饭 煮 糊 了。

Fàn zhǔ hú le

ข้าว ต้มไหม้ le

'ข้าวต้มไหม้แล้ว'

หวังลี่ (Wang Li, 1936) ซุนเหลียงหมิง (Sun Liangming, 1994) และ ฉางยูจิน (Zhang Yujin, 2001) เชื่อว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นหน่วยสร้างกรรมวาจกเรียกว่า หน่วยสร้างกรรมวาจกที่ไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวาจก(notional passive) ซึ่งแตกต่างจากหน่วยสร้าง-bèi ซึ่งเป็นหน่วยสร้างกรรมวาจกต้นแบบ มีแนวคิดหลักคือหากนามวลีที่อยู่ในตำแหน่งประธานของประโยคเป็นผู้รับการกระทำ ประโยคนี้จำเป็นต้องเป็นหน่วยสร้างกรรมวาจก ซึ่งแนวคิดนี้ เป็นการโยงบทบาททางความหมายของนามวลีเข้ากับหน้าที่ทางวากยสัมพันธ์ กล่าวคือเป็นการนำเอาบทบาททางความหมายที่เป็นผู้รับการกระทำโยงเข้ากับหน้าที่ทางวากยสัมพันธ์ของการเป็น

ประธานมากกว่าการโยงเข้ากับหน้าที่การเป็นกรรมตรง จากแนวคิดนี้ แสดงให้เห็นว่าทั้งหน่วยสร้างประธานรับการกระทำและหน่วยสร้าง-bèi ล้วนเป็นหน่วยสร้างกรรมจาก ความแตกต่างระหว่างทั้งสองหน่วยสร้างคือ ในหน่วยสร้างประธานรับการกระทำจะไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมจากเท่านั้น

นอกจากนี้นักวิจัยหลายท่าน เช่น เกียนชุนเหริน (Tian Shuren, 1994) หวังชานหลง (Wang Canlong, 1998) หลานเทียน (Lan Tian, 2000) โจวชงเฉียน (Zhou Chongqian, 2000) หม่าฟูเฉียงและหวังหรง (Ma Fuqiang และ Wang Rong, 2001) และเจียวเสี่ยวถิงและม่ายฉิน (Jiao Xiaoting และ Mai Qin, 2002) มีความคิดเห็นตรงกันว่าหน่วยสร้างกรรมจากในภาษาจีนสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

- 1) หน่วยสร้างกรรมจากที่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมจาก(marked)
- 2) หน่วยสร้างกรรมจากที่ไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมจาก(unmarked)

เช่น

(25) 桌子 被 砸 了。

Zhuōzi bèi zǎ le

โต๊ะ PASS ทุบ ASP

‘โต๊ะถูกทุบแล้ว’

(26) 他 被 蛇 咬 伤。

Tā bèi shé yǎo shāng

เขา PASS งู กัด บาดเจ็บ

‘เขาถูกงูกัดบาดเจ็บ’

(27) 杯子 打 破 了。

Bēizi dǎ pò le

แก้วน้ำ ตี แตก PAR

‘แก้วน้ำแตกแล้ว’

(28) 文章 发表 了。

Wénzhāng fābiāo le

บทความ ตีพิมพ์ ASP

‘บทความตีพิมพ์แล้ว’

นักวิจัยเหล่านี้ มองว่าผู้ใช้ภาษาใช้หน่วยสร้างกรรมวาทที่ไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวาท ด้วยเหตุผลต่างๆได้แก่ วิธีนี้ เป็นวิธีหนึ่งในการแสดงความหมายทางกรรมวาทโดยใช้โครงสร้างแบบกรรตุวาท ถึงแม้จะมีข้อจำกัดเกี่ยวกับการปรากฏร่วมกับคำกริยาและโครงสร้างประโยคบางประการอยู่นอกจากนี้ นักวิจัยเหล่านี้ยังมองว่าหน่วยสร้างกรรมวาทที่ไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวาท ไม่มีความแตกต่างกับโครงสร้างกรรตุวาทแต่อย่างใดเนื่องจากยังคงแสดงความหมายทางกรรมวาทอยู่ และหากว่าเราต้องการเปลี่ยนจากหน่วยสร้างกรรมวาทที่ไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวาท ไปเป็นโครงสร้างกรรมวาทนั้น จะใช้วิธีเพียงเติมตัวบ่งชี้ กรรมวาท เช่น 被 bèi, 让 ràng, 给 gěi และ 叫 jiào ‘PASSIVE MARKER’ หน้าตัวผู้กระทำเท่านั้น

(29) 一个 喝酒 的 说道, “他 怎么 会 来? ...

Yī gè hē jiǔ de shuōdào, “tā zěnmē huì lái? ...

หนึ่ง CLS ตีมี เหล้า DE พูด “เขา ทำไม AUX มา? ...

他 打 折 了 腿 了。”

tā dǎ zhé le tuǐ le”

เขา ตี หัก PAR เขา ASP

‘คนที่กำลังดื่มเหล้าอยู่พูดว่า “เขาจะมาได้อย่างไร...เขาขาหักอยู่นี่”

.....他 被 人 打 折 了 腿 了。（《孔乙己》）

.....tā bèi rén dǎ zhé le tuǐ

.....เขา PASS คน ตี หัก ASP เขา

‘.....เขาถูกคนตีขาหักแล้ว’

เหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่งที่ผู้ใช้ภาษามีการใช้หน่วยสร้างกรรมวาจกที่ไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวาจกแทนโครงสร้างกรรมวาจกคือในบางครั้งผู้รับการกระทำในตำแหน่งต้นประโยคจะไม่ มีทางถูกเข้าใจผิดว่าเป็นผู้กระทำอย่างแน่นอนเช่น

(30) 他的文章读起来像小说。

Tā de wénzhāng dú qǐlai xiàng xiǎoshuō

เขา DE บทความ อ่าน ขึ้นมา เหมือน นิยาย

‘บทความของเขาพออ่านขึ้นมาเหมือนนิยายมาก’

(31) 他的文章被读起来像小说。

Tā de wénzhāng bèi dú qǐlai xiàng xiǎoshuō

เขา DE บทความ PASS อ่าน ขึ้นมา เหมือน นิยาย

‘บทความของเขาพออ่านขึ้นมาเหมือนนิยายมาก’

หากเกิดความสับสนว่านามวลีในตำแหน่งต้นประโยคเป็นผู้กระทำหรือผู้รับการกระทำ ในกรณีนี้ จะกลับมาใช้โครงสร้างกรรมวาจกดั้งเดิม เช่น

(32) 狗踢了一脚。

Gǒu tī le yī jiǎo

สุนัข เตะ ASP หนึ่ง CLS

‘สุนัขเตะไปหนึ่งที’

(33) 狗被踢了一脚。

Gǒu bèi tī le yī jiǎo

สุนัข PASS เตะ ASP หนึ่ง CLS

‘สุนัขถูกเตะไปหนึ่งที’

อย่างไรก็ตาม มีผู้กล่าวว่าในปัจจุบันผู้ใช้ภาษามักใช้หน่วยสร้าง-bèi แสดงความหมายในแง่บวกมากขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากภาษาอินโด-ยูโรเปียน (Indo-European) ซึ่งผู้ว่ากล่าวว่าเป็นผลมาจากการแปลภาษา

2.1.2 การทำให้เป็นแก่นความ (topicalization)

เนื่องจากมักเกิดข้อโต้แย้งขึ้นว่า เหตุใดจึงควรมองว่านามวลีที่ตำแหน่งต้นประโยคของหน่วยสร้าง-bèi ทำหน้าที่เป็นประธาน ในขณะที่ในหน่วยสร้างประธานรับการกระทำกลับทำหน้าที่เป็นแก่นความ อย่างไรก็ตาม สวี๋เลี่ยจิงและหลิวตันชิง (Xu Liejiong และ Liu Danqing, 1998) เชื่อว่าในหน่วยสร้าง-bèi ทำหน้าที่เป็นประธานเนื่องจากหากมีผู้กระทำมักปรากฏหลังบุพบท 被 bèi และทำหน้าที่เป็นส่วนเสริม ดังนั้นในตำแหน่งประธานของประโยคจึงว่างลงและจำเป็นต้องมีประธาน นอกจากนี้ นามวลีที่เป็นผู้รับการกระทำในภาษาอื่นๆ เช่น ภาษาที่มีการบ่งชี้ การกร มักจะมีการบ่งชี้ คำนามที่เป็นประธานไว้ ด้วยเหตุนี้ หากหน่วยสร้าง-bèi มีลักษณะเช่นเดียวกับหน่วยสร้างกรรมวาจกในภาษาต่างๆย่อมมีความคล้ายคลึงกันเนื่องจากหน่วยสร้างกรรมวาจกมีผู้กระทำปรากฏแต่หน่วยสร้างประธานรับการกระทำไม่มีผู้กระทำปรากฏ

การศึกษาในเรื่องแก่นความ (topic) ในภาษาจีนกลางมีการศึกษากันอย่างแพร่หลาย แม้จะยังไม่มีเกณฑ์การแบ่งที่ชัดเจนเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างประธานและแก่นความ อย่างไรก็ตาม ทั้งหน่วยสร้างกรรมวาจกและหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางล้วนมีผู้รับการกระทำอยู่ในตำแหน่งต้นประโยคเช่นเดียวกันแต่กลับถูกมองต่างกัน คือ นามวลีที่ตำแหน่งต้นประโยคของหน่วยสร้างกรรมวาจกจะทำหน้าที่เป็นประธานในขณะที่ในหน่วยสร้างประธานรับการกระทำทำหน้าที่เป็นแก่นความ

การศึกษาที่ผ่านมาโดยส่วนใหญ่แล้วเป็นการศึกษาเพื่อชี้ให้เห็นว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่เน้นแก่นความ (topic-prominent) โดยเสนอว่านามวลีที่อยู่ในตำแหน่งต้นประโยคทำหน้าที่เป็นแก่นความซึ่งเป็นหัวข้อที่เนื้อหาในประโยคกล่าวถึงและเนื้อหาส่วนที่เหลือที่กล่าวถึงแก่นความคือ เนื้อความ (comment) ซึ่งเป็นส่วนที่อธิบายถึงรายละเอียดของแก่นความ นักวิจัยในกลุ่มนี้ คือ ลีและทอมป์สัน (Li และ Thompson, 1976) หยางร่ง (Yang Rong, 2001) และ หลียู่หนิง

(Li Yunxing, 2001) เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีการศึกษาบางส่วนที่เสนอว่า การ ที่นามวลีในตำแหน่ง ต้นประโยคของหน่วยสร้างเป็นผู้ รับการกระทำเกิดจากกฎบางอย่างที่ทำให้กรรมย้ายมาอยู่ใน ตำแหน่งต้นประโยคโดยเรียกว่า แก่นความ เช่น ลาพอลลา (LaPolla, 1990) ลีวีเลี่ยจิงและ หลิวตันซิง (Xu Liejiong แล Liu Danqing, 1998) และ ชูอิงชิว (Shu-ing Shyu,1995) เป็นต้น ในขณะที่บางงานวิจัยเสนอนามวลีที่ตำแหน่งต้นประโยคนั้นทำหน้าที่เป็นประธานซึ่งถือเป็น องค์ประกอบสำคัญภายในประโยค เช่น ฉ้าว (Chao, 1968) และ จูเต๋อซี (Zhu DeXi, 1985) เป็นต้น

งานวิจัยกลุ่มแรกจัดว่าเป็นการศึกษาว่านามวลีในตำแหน่งต้นประโยคในฐานะแก่นความ โดยอ้างอิงแนวคิดที่ว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่เน้นแก่นความซึ่งอาจเกิดจากการย้ายกรรมหรือผู้ รับการกระทำที่ตำแหน่งหลังกรรมกริยามาอยู่ในตำแหน่งต้นประโยค ในขณะที่ผู้กระทำที่อยู่ในตำแหน่ง ประธานที่แท้จริงถูกลดความสำคัญลงและหายไป

นักภาษาศาสตร์โดยส่วนใหญ่มักกล่าวถึงลักษณะสากลของประธานในการตัดสินนามวลี ที่ตำแหน่งต้นประโยคตามแนวคิดของคีแนน (Keenan, 1976) และ คอมรี (Comrie, 1981) ซึ่ง กุญแจสำคัญ คือ ความเป็นผู้กระทำ(subject-hood) ที่เป็นการไม่ยอมรับนามวลีที่ไม่ใช่ผู้กระทำ เป็นประธานนอกเหนือจากกฎบังชี้ โดยรูปแบบทางกรรมวาจก

ลีและทอมป์สัน (Li และ Thompson, 1976, 1981) มองว่า แก่นความมักเป็นนามวลีที่อยู่ใน ตำแหน่งต้นประโยค ซึ่งโดยส่วนใหญ่มักเกิดในภาษาที่เน้นแก่นความ (topic-prominence language) และได้แยกความแตกต่างระหว่างประธาน-ภาคแสดงและแก่นความ-เนื้อความเพื่อ แสดงถึงโครงสร้างประโยคที่ต่างกัน ลีและทอมป์สันได้กล่าวถึงแก่นความใน 2 ด้าน คือ

1) ด้านหน้าที่ เชื่อว่าแก่นความเป็นองค์ประกอบสำคัญในบริบท แต่ในการพูดจะมีหน้าที่ ที่สำคัญเป็นองค์ประกอบภายในโครงสร้างประโยค แสดงให้เห็นว่าประธานกับประโยคมี ความสัมพันธ์ในการเลือกสรร (selectional relations) และมีความคล้ายตามกันของประธานและ คำกริยา (subject verb agreement)

2) ด้านโครงสร้าง แก่นความทุกๆตัวมักอยู่ในตำแหน่งหน้าประโยคซึ่งแตกต่างจาก ประธาน ในภาษาอารบิกมีโครงสร้างประโยคเป็นกริยา-ประธาน-กรรม แสดงให้เห็นว่าประธานไม่ จำเป็นต้องอยู่ในตำแหน่งหน้าประโยคเสมอไป

นอกจากนี้ ลีและทอมป์สันยังได้ทำการเปรียบเทียบแก่นความและประธานในภาษาจีนกลาง โดยเชื่อว่าประโยคต่อไปนี้ ไม่มีประธานมีเพียงแก่นความ

(34) 那本书出版了。

Nèi běn shū chūbǎn le

นั่น CL หนังสือ ตีพิมพ์ PFV/CRS

'หนังสือเล่มนี้ ตีพิมพ์แล้ว'

เนื่องจากนามวลีที่ตำแหน่งต้นประโยคนี้ ไม่ได้เป็นผู้กระทำกริยาแต่มีใครบางคนเป็นผู้กระทำ ประโยคนี้ สามารถแปลเป็นหน่วยสร้างกรรมจากในภาษาอังกฤษ เช่น *That book has been published.* อย่างไรก็ตามในภาษาจีนประโยคนี้ ไม่ใช่หน่วยสร้างกรรมจากแต่เป็นหน่วยสร้างที่แสดงแก่นความ-เนื้อความที่ประธานของคำกริยาไม่ปรากฏ ดังนั้นตามแนวคิดนี้ เชื่อว่าประธานคือผู้กระทำกริยาเท่านั้น

ลีและทอมป์สันกล่าวว่าจำวไม่ได้แยกความแตกต่างระหว่างแก่นความและประธานสำหรับจำวแล้ว ประโยคในภาษาจีนกลางประกอบด้วยประธานซึ่งเป็นนามวลีตัวแรกของประโยค และภาคแสดงคือส่วนที่เหลือของประโยคแต่ความหมายและหน้าที่ต่างๆของประธานและภาคแสดงมีความสอดคล้องกับแก่นความและเนื้อความ จึงสามารถกล่าวได้ว่าในด้านไวยากรณ์จำวไม่ได้มองแก่นความแตกต่างจากประธาน แต่กลับมองว่าเป็นแนวทางในการพูดถึงสิ่งที่ประธานแสดงออกมา ซึ่งลีและทอมป์สันกลับมองว่าการตัดสินใจเช่นนี้ ก่อให้เกิดปัญหาตามมา คือ ถ้านามวลีตัวแรกของประโยคเป็นประธานที่มีความหมายและหน้าที่เหมือนแก่นความ ดังนั้นอาจทำให้ไม่มีข้อแตกต่างใดระหว่างประธานและแก่นความ

(35) 那个树叶子很大。

Nèi gè shù yèzi hěn dà

นั่น CL ต้นไม้ ใบ มาก ใหญ่

'ต้นไม้ต้นนั้น ใบใหญ่มาก'

ในประโยคนี้คำว่าเรียก 那个树 Nà gè shù ‘ต้นไม้ต้นนั้น เป็นประธาน (ซึ่งมีความหมายเป็นแก่นความ) และเรียก 叶子 yèzi ‘ใบ’ เป็นประธานตัวรองหรือไม่ ในทางกลับกัน ลีและทอมป์สันได้แยกความแตกต่างระหว่างประธานและแก่นความถึงแม้ว่าในประโยคจะมีนามวลีที่เป็นได้ทั้ง 2 ชนิด ภายใต้เหตุผล 2 ประการ คือ

1) เพียงเข้าใจถึงบทบาทของแก่นความในภาษาจีนกลาง ทำให้ผู้ใช้ภาษาสามารถตระหนักได้ว่าภาษาจีนกลางเป็นภาษาที่เน้นแก่นความตลอดจนตระหนักถึงความสำคัญของการเน้นแก่นความ โดยใช้หลักการแบบลักษณะภาษาในการแบ่งแยกภาษาตามความเหมือนและแตกต่าง

2) เพียงเข้าใจถึงบทบาทของแก่นความในภาษาจีนกลาง ทำให้ผู้ใช้ภาษาเข้าใจถึงบทบาทของแก่นความภายในบริบท

หวังเยวี่ (望月, 1984) ได้เสนอว่า 1 ใน 21 คุณสมบัติของแก่นความ คือ การย้ายกรรมมาที่ตำแหน่งต้นประโยค เช่น

(36) 这本书已经看过了。

Zhèi běn shū yǐjīng kàn guo le

นี้ CLS หนังสือ ASP ดู/อ่าน ASP ASP

‘หนังสือเล่มนี้ เคยอ่านแล้ว’

ส่วนลาพอลลา (LaPolla, 1988) เชื่อว่าในภาษาจีนมีการแสดงแก่นความ 2 แบบ คือ แบบที่เป็นการตัดประธาน/ผู้กระทำออกทำให้กรรมของประโยคกลายเป็นแก่นความ และไม่มี ความหมายทางกรรมวาทก ได้แก่

(37) 书都看完了。

Shū dōu kàn wán le

หนังสือ ทั้งหมด อ่านเสร็จ ASP

‘หนังสือทั้งหมดอ่านจบหมดแล้ว’

และแบบที่ปรากฏประธาน/ผู้กระทำเดิมในตำแหน่งหลังกรรมเมื่อย้ายมาอยู่หน้าประโยค

(38) 书 他 都 看 完 了。

Shū tā dōu kàn wán le

หนังสือ เขา ทั้งหมด อ่าน เสร็จ ASP

‘หนังสือเขาอ่านหมดแล้ว’

ลาพอลลากล่าวว่าลักษณะดังกล่าวสามารถเกิดได้กับกรรมที่เป็นสิ่งไม่มีชีวิตเท่านั้น หากเป็นสิ่งมีชีวิตนำหน้าคำกริยาอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่าเป็นประธาน/ผู้กระทำ นอกเหนือจากหลักฐานด้านเสียงที่ทำให้ผู้ฟังเข้าใจว่าเป็นกรรมของคำกริยาได้ ลาพอลลายังกล่าวอีกว่าในกระบวนการกรทำให้เป็นแก่นความ การหยุดหลังแก่นความมีความจำเป็นอย่างมาก แต่หากนามวลีที่ตำแหน่งต้นประโยคมีลักษณะเป็นแก่นความอย่างชัดเจน เช่น เป็นสิ่งไม่มีชีวิต การหยุดอาจไม่มีความจำเป็น

สวีเลี่ยจียังและหลิวตานชิง (Xu Liejiong และ Liu Danqing, 1998) ซึ่งให้เห็นว่านักไวยากรณ์ในอดีตมีแนวโน้มที่จะพิจารณาองค์ประกอบทางวากยสัมพันธ์จากแนวคิดทางอรรถศาสตร์และใช้ความหมายต้นแบบทางอรรถศาสตร์ที่สัมพันธ์กับองค์ประกอบทางวากยสัมพันธ์ในการพิจารณาลักษณะ นอกจากนี้ ยังได้ให้ความจำกัดความว่าประธานเป็นบทบาททางอรรถศาสตร์ของการทำให้เป็นไวยากรณ์และบทบาทต้นแบบของประธานคือ ผู้กระทำ ทำให้สามารถสรุปได้ว่า นามวลีที่ตำแหน่งต้นประโยคของหน่วยสร้างประธานรับการกระทำทำหน้าที่เป็นแก่นความไม่ใช่ประธานและได้ชี้ให้เห็นว่าแก่นความในภาษาจีนเป็นหัวข้อสำคัญที่เนื้อหาในประโยคกล่าวถึง ผู้พูดจึงใช้แก่นความแสดงเนื้อหาที่เกี่ยวข้องโดยแสดงเป็นขอบเขต เช่น

(39) 年度 计划 的 书 ， 我 没 有 什 么 意 见。

Niándù jìhuà de shū , wǒ méiyǒu shěnmē yìjiàn

ปี แผนการ DE หนังสือ ฉัน ไม่มี อะไร ความคิดเห็น

‘หนังสือแผนการประจำปีนี้ ฉันไม่มีความคิดเห็น’

จากประโยคข้างต้น ขอบเขตของประโยคนี้ อยู่ที่“หนังสือแผนการประจำปีนี้” ซึ่งทำหน้าที่เป็นแก่นความของประโยค

เจิ้งจ้าว (郑超, 2004) เชื่อว่ามีนักวิจัยจำนวนไม่น้อยที่เห็นว่าแก่นความที่อยู่หน้าประโยค เกิดจากการย้ายตำแหน่งของกรรม เช่น

(40) 我 喜欢 下棋。

Wǒ xǐhuān xiàqí

ฉัน ชอบ เล่นหมากรุก

‘ฉันชอบเล่นหมากรุก’

(41) 棋 我 喜欢 下。

Qí wǒ xǐhuān xià

หมากรุก ฉัน ชอบ ลง/เล่น

‘หมากรุกฉันชอบเล่น’

แก่นความอาจเป็นหัวข้อที่ผู้พูดผู้ฟังเข้าใจกันอยู่จึงสามารถย้ายมาที่หน้าประโยค แต่ในบางครั้งอาจไม่ใช่สิ่งที่เข้าใจกันอยู่แล้วก็เป็นได้หรือในบางครั้งแก่นความอาจเป็นสิ่งที่เบ็ดเสร็จเริ่มต้นของเรื่องราวบางอย่าง เช่น

(42) A: 那 本 书 呢?

Nèi běn shū ne

นั่น CLS หนังสือ PAR

‘หนังสือเล่มนั้นล่ะ’

B: 书 我还给 图书馆 了。

Shū wǒ huán' gěi túshūguǎn le

หนังสือ ฉัน เอาคืน ห้องสมุด ASP

'หนังสือฉันเอาคืนห้องสมุดไปแล้ว'

แก่นความเป็นสิ่งที่ข้อมูลในประโยคกล่าวถึงอาจไม่ใช่สิ่งที่สำคัญที่สุดในประโยค แก่นความในภาษาจีนสามารถตามด้วยคำช่วยแสดงอารมณ์ เช่น 嘛 ma , 啦 lā และ 呀 ya หรือไม่ก็ได้

(43) 小李 嘛 , 早 来了。

Xiǎoli ma , zǎo lái le

เสี่ยวหลี่ PAR เข้าเร็ว มา ASP

'เสี่ยวหลี่มาเข้า/เร็วจัง'

ยิปและริมมิงตัน (Yip และ Rimmington, 2004) มองว่าประโยคที่มีแก่นความอยู่ในตำแหน่งต้นประโยคเป็นหน่วยสร้างประธานรับการกระทำที่ไม่มีตัวบ่งชี้ กรรมวาจก (notional passive) โดยเชื่อว่าการที่กรรมของคำกริยาคลายมาเป็นแก่นความเกิดจากกฎการย้าย (shifted) กรรมไปอยู่หน้าประโยค

(44) 我 已经 寄 了 信 了。

Wǒ yǐjīng jì le xìn le 。

ฉัน แล้ว ส่ง le จดหมาย le

'ฉันส่งจดหมายไปแล้ว'

(45) 信 我 已经 寄 了。

Xìn wǒ yǐjīng jì le

จดหมาย ฉัน แล้ว ส่ง le

‘จดหมายฉันส่งไปแล้ว’

จากประโยคข้างต้นแสดงให้เห็นว่ากรรมกลายมาเป็นแก่นความปรากฏนำหน้าประธานเดิม ในขณะที่ตัวบ่งชี้ การณ์ลักษณะ了 le แสดงความสมบูรณ์ของเหตุการณ์และประโยค หากตัดประธานเดิม คือ 我 wǒ ออกไป ประโยคจะกลายเป็นหน่วยสร้างประธานรับการกระทำที่ไม่มีตัวบ่งชี้ กรรมวาจกโดยมีแก่นความเป็นประธานและนี่ อความเป็นภาคแสดง ประโยคในลักษณะนี้ มีโครงสร้างลึกซึ่งไม่ปรากฏในโครงสร้างผิว

(46) 信 已经 寄 了。

Xìn yǐjīng jì le

จดหมาย แล้ว ส่ง le

‘จดหมายส่งไปแล้ว’

รอสและจิงเหิง (Ross และ Jing-heng, 2006) เชื่อว่าในภาษาจีนกลางมีรูปแบบการเน้นกรรมหรือวิธีเพื่อการหลีกเลี่ยงการกล่าวถึงผู้กระทำมากมายโดยไม่แสดงความหมายในแง่ลบ วิธีการหนึ่งนอกเหนือจากการใช้หน่วยสร้าง-把 bǎ และ หน่วยสร้าง shì-de คือ การทำให้เป็นแก่นความ เช่น

(47) 支票 ， 银行 已经 收到 了。

Zhīpiào , yínháng yǐjīng shōudào le

เช็คเงินสด ธนาคาร ASP ได้รับ ASP

‘เช็คเงินสดธนาคารได้รับแล้ว’

จางเฟิงหยู (ZhangFengyu, 2006) กล่าวว่าในภาษาจีนกลางมีการแสดงแก่นความ (topic) ของคำนามเพียง 3 แบบ ดังนี้

(48) 这本书₁ , 我买了 _____₁。

Zhèi běn shū₁ , wǒ mǎi le _____₁

นี้ CLS หนังสือ₁ ฉัน ซื้อ ASP _____₁

‘หนังสือเล่มนี้ ฉันซื้อแล้ว’ = Specific Topicalization

(49) 书₁ , 我买了这本 _____₁。

Shū₁ , wǒ mǎi le zhèi běn _____₁

หนังสือ₁ ฉัน ซื้อ ASP นี้ CLS _____₁

‘หนังสือ ฉันซื้อเล่มนี้’ = Mixed Topicalization

(50) 书₁ , 我最喜欢小说₁。

Shū₁ , wǒ zuì xǐhuān xiǎoshuō₁

หนังสือ₁ ฉัน ที่สุด ชอบ นวนิยาย₁

‘หนังสือ ฉันชอบนวนิยายที่สุด’ = General Topicalization

ทั้ง 3 ประโยคมีชื่อเรียกที่แตกต่างกันตามลักษณะที่ต่างกัน ประโยคแรก คือ แก่นความที่มีสิ่งอ้างอิงที่เฉพาะเจาะจงและสิ่งอ้างอิงถึงนั้นเชื่อมโยงกับตำแหน่งของผู้ร่วมเหตุการณ์ภายในประโยค (คือ กรรม) ในประโยคที่สองตัวแก่นความมีลักษณะทั่วไป ในขณะที่ผู้ร่วมเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องในประโยคเป็นแบบเฉพาะ ส่วนประโยคสุดท้ายทั้งแก่นความและผู้ร่วมเหตุการณ์อ้างอิงถึงบางสิ่งบางอย่างที่มีลักษณะทั่วไป โดยที่ผู้ร่วมเหตุการณ์แสดงส่วนย่อยของตัวแก่นความ

คุริฮานะ (Kurihana, 2006) ได้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างประธานและแก่นความในภาษาจีนกับญี่ปุ่นและให้คำจำกัดความว่า

ประธาน คือ นามวลี สรรพนาม หรือวลีที่อยู่หน้าคำกริยาที่สำคัญในประโยคและชี้ให้เห็นถึงลักษณะทั่วไปของประโยค เช่น

(51) 我吃饭。

Wǒ chī fàn

ฉัน กิน ข้าว

‘ฉันกินข้าว’

แก่นความ คือ หัวข้อที่ผู้พูดหรือผู้เขียนต้องการกล่าวถึงในประโยค โดยชี้ให้เห็นลักษณะทั่วไปของบริบท เช่น

(52) 饭，我吃了。

Fàn , wǒ chī le

ข้าว ฉัน กิน ASP

‘ข้าวฉันกินแล้ว’

อย่างไรก็ตาม หลักเกณฑ์นี้ ยังแบ่งได้ไม่ชัดเจนเท่าที่ควร

ตามแนวคิดของนักวิจัยในกลุ่มแรก ทำให้สามารถสรุปได้ว่านักวิจัยกลุ่มนี้ เชื่อว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่เน้นแก่นความ ซึ่งแก่นความ คือ หัวข้อที่ต้องการกล่าวถึงในเนื้อหาประโยคและไม่ได้มีบทบาททางความหมายเป็นผู้ ก่อกริยา เนื่องจากมีความเห็นที่คล้ายคลึงกันว่าประธานของประโยคต้องเป็นผู้ ก่อกริยาเท่านั้น จึงได้จัดให้นามวลีที่ไม่ได้มีบทบาททางความหมายเป็นผู้ ก่อกริยาเป็นแก่นความ นอกจากนี้ ยังเห็นว่านามวลีที่เป็นผู้รับการกระทำอยู่ในตำแหน่งต้นประโยคนั้นเกิดจากกฎบางอย่างที่ทำให้เกิดการย้ายจากตำแหน่งกรรมของประโยคมายังตำแหน่งต้นประโยคแล้วทำหน้าที่เป็นแก่นความ ในขณะที่ผู้กระทำซึ่งเป็นประธานโดยแท้จริงถูกลดชั้น ความสำคัญไปอยู่หลังตัวบ่งชี้ กรรมวาจก 被 bèi หรือถูกตัดออกไปจากประโยค

งานวิจัยในกลุ่มที่สองเป็นการนำเสนอการศึกษาว่านามวลีในตำแหน่งต้นประโยคทำหน้าที่เป็นประธานซึ่งถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญภายในประโยคและไม่ได้เกิดจากกฎใดๆ

สำหรับในภาษาไทย อมรา (Prasithratsint, 1985) มองว่าภาษาไทยเป็นภาษากรรหมการก (accusative language) ซึ่งนามวลีที่อยู่หน้าคำกริยาโดยทางไวยากรณ์แล้วถือเป็นประธานที่สามารถเป็นผู้รับการกระทำได้โดยที่คำกริยาสามารถแปลงจากสกรรมกริยาเดิมกลายเป็นอกรรมกริยาได้หากในประโยคไม่มีตัวบ่งชี้ กรรมวาจกแต่ยังคงความหมายของสกรรมกริยาอยู่ เช่น ในประโยคดังต่อไปนี้

(53) อาหารชนิดนี้ทำง่าย

(54) อาหารชนิดนี้ทำโดยแม่ครัว

สร้อยัญญา (Savetamalaya, 1995) กล่าวว่า การที่ผู้รับการกระทำกลายเป็นประธานของประโยคในภาษาไทยโดยที่คำกริยาเป็นอกรรมกริยานั้น เกิดจากกฎการแปลง (derivational rules) ซึ่งประกอบด้วย 2 กระบวนการที่ผู้รับการกระทำเดิมไม่ถูกกระทบใดๆ แต่เป็นกระบวนการที่ทำให้สกรรมกริยากลายเป็นอกรรมกริยา ได้แก่

1) กฎการลดชั้น ันความสำคัญของผู้กระทำ (Agent demotion) ผู้รับการกระทำซึ่งเป็นประธานของประโยคกลายเป็นวิธีการ (means) ตามหลังบุพบท *โดย/ด้วย* เป็นผลให้คำกริยาแปลงจากสกรรมกริยาเป็นอกรรมกริยาและมีผู้รับการกระทำเป็นประธาน โดยคำกริยาที่มักเกิดในประโยคลักษณะนี้ คือ กริยาสรรค์สร้าง (factitive verb) เช่น

(55) แม่ครัวทำอาหารจานนี้

(56) อาหารจานนี้ทำโดยแม่ครัว

2) กฎการตัดผู้กระทำ (Agent subtraction) เป็นการลดจำนวนนามวลีโดยผู้กระทำของสกรรมกริยาถูกตัดออกและผู้รับการกระทำกลายเป็นประธานในทันที ในขณะที่สกรรมกริยาเปลี่ยนเป็นอกรรมกริยาที่แสดงผลกระทบ เช่น

(57) เขาดีมีไมโล

(58) ไมโลดีมอร่อย

นอกจากนี้ พรพิลาส เรื่องไชติวิทย์(2524) ได้ศึกษาประโยคชนิดหนึ่งเรียกว่า ประโยครับ (Receptive clause) ตามแนวคิดของไมเคิล เอ เค ฮัลลiday (Michael A.K. Halliday) ในทฤษฎีไวยากรณ์ระบบและหน้าที่ (Systematic-Functional Grammar) เชื่อว่าเป็นประโยคชนิดหนึ่งที่ประธานของประโยคไม่ใช่ผู้ ก่อกริยาหรือสาเหตุที่ก่อให้เกิดการกระทำกริยา แต่เป็นผู้รับการกระทำ จุดมุ่งหมาย ผู้ เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ สถานที่เครื่องมือ วัสดุ และขอบเขตของกระบวนการ โดยจำแนกเป็นชนิดต่างๆอย่างเป็นระบบตามบทบาทของหน่วยประธานในแง่ของความสัมพันธ์ทาง ความหมายกับคำกริยาและตามการปรากฏของตัวการ (agent) ในประโยคโดยเน้นศึกษาเฉพาะ ประโยคที่มีคำกริยาแสดงอาการหรือความรู้ สึกนึกคิดเท่านั้น เช่น

(59) เพลงนี้ร้องง่าย

(60) ปากกานี้เขียนดี

อย่างไรก็ตาม แนวคิดของพรพิลาสนี้ มีความแตกต่างจากสรัญญาคือ พรพิลาสไม่ได้มอง ว่าประธานของประโยคซึ่งไม่ใช่ผู้ ก่อกริยานี้ เกิดจากกฎบางประการ และเป็นที่น่าสังเกตว่าผู้วิจัยใน ภาษาไทยไม่ได้จัดให้นามวลีดังกล่าวเป็นแก่นความแต่อย่างใดแต่จัดให้เป็นประธานของประโยค

ส่วนในภาษาจีนฉ่าว (Chao, 1968) เชื่อว่าความหมายทางไวยากรณ์ของประธานและ ภาคแสดงในภาษาจีนโดยแท้ที่จริงแล้ว คือ แก่นความและเนื้อ ความมากกว่าการเป็นผู้ กระทำ (actor) และการกระทำ (action) ซึ่งทั้งสองสิ่งนี้ เป็นข้อย่อยของแก่นความและเนื้อ ความเท่านั้น แก่นความในภาษาจีนต้องเป็นนามวลีที่อยู่ในตำแหน่งซ้ายสุดในขณะเดียวกันยังทำหน้าที่เป็น ประธานด้วย แต่หากด้านหลังติดกับค่านามจะกลายเป็นส่วนของภาคแสดง เช่น

(61) 我 头疼。

Wǒ tóuténg 。

ฉัน ปวดหัว

‘ฉันปวดหัว’

จากประโยคข้างต้น 我 wǒ ‘ฉัน’ ทำหน้าที่เป็นทั้งประธานและแก่นความ ส่วน 头疼 tóuténg ‘ปวดหัว’ เป็นภาคแสดงและเน้นข้อความ แสดงให้เห็นว่าข้าพเจ้าไม่ได้แยกความแตกต่างระหว่างประธาน-ภาคแสดงและแก่นความ-เน้นข้อความ แต่เชื่อว่าประธานคือหัวข้อที่ข้อมูลในประโยคต้องการกล่าวถึงและแสดงความหมายเป็นแก่นความ ส่วนภาคแสดงคือเน้นข้อความที่ผู้ใช้ภาษาใช้กล่าวถึงประธาน ดังนั้นสิ่งที่ประธานของประโยคแสดงออกมาจึงไม่จำเป็นต้องเป็นการกระทำของผู้กระทำเสมอไป นอกจากนี้ ในบางครั้งการแปลโดยใช้ภาษาอังกฤษอาจทำให้มีข้อจำกัดทางไวยากรณ์บางประการที่ทำให้มีความจำเป็นต้องแสดงความสัมพันธ์ของผู้กระทำและการกระทำที่ชัดเจนออกมา ทำให้เกิดการแปลที่แตกต่างจากประโยคในภาษาจีนเดิม ประโยคดังต่อไปนี้ เป็นการแปลเป็นหน่วยสร้างกรรมวาจกในภาษาอังกฤษ แต่ในประโยคนี้ ไม่มีตัวบ่งชี้ใดๆที่แสดงถึงการถูกกระทำของประธาน เช่น 被 bèi ‘โดย/ด้วย’

(62) 这 件 事 早 发 表 了 。

Zhè jiàn shì zǎo fābiǎo le 。

นี่ CLS งาน เข้า/เร็ว ตีพิมพ์ ASP

‘งานนี้ ตีพิมพ์มานานแล้ว’ (‘This matter has long been published’)

(63) 这 瓜 吃 着 很 甜 。

Zhèi guā chī zhe hěn tián 。

นี้ แดง กิน ASP มาก หวาน

‘แดงผลนี้ กินแล้วหวานมาก’ (‘This melon eating very sweet,--taste very sweet’)

มีนักภาษาศาสตร์จำนวนมากใช้ข้อมูลด้านเสียงเพื่อเป็นหลักฐานยืนยันความเป็นแก่นความภายในหน่วยสร้างประธานรับการกระทำอันได้แก่ หลักฐานทางสัทสัมพันธ์ (prosodic cues) และช่องแสดงตำแหน่งสิ่งเริ่มต้นประโยค (sentence-initial slot) ซึ่งเป็นตำแหน่งของทั้งแก่นความและประธาน

จ้าว (Chao, 1968) และ ลีวีเลี่ยเจียงและหลิวตันซิง (Xu Liejiong และ Liu Danding, 1998) เชื่อว่าการหยุด (pause) ถือเป็นวิธีสากลที่แสดงความเป็นแก่นความในภาษาจีนกลาง ทั้งแบบที่เป็นการหยุดหรือหรือการใช้อนุภาคการหยุด (pause particle) ถึงแม้ว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำมักไม่ปรากฏการหยุดหรืออนุภาคการหยุดใดๆ แต่ไม่ควรด่วนตัดสินว่านามวลีที่ตำแหน่งต้นประโยคใช่หรือไม่ใช่แก่นความ

จ้าวยังกล่าวอีกว่า นอกเหนือจากหลักฐานทั้งสองส่วนแล้ว ยังมีหลักฐานอีกส่วนหนึ่ง คือ การหยุดที่แสดงศักยภาพ (potential pauses) ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสัญชาตญาณทางภาษาศาสตร์และการตัดสินใจทางจิตวิทยา เนื่องจากสัญชาตญาณของผู้พูดมีความหลากหลายมาก และยังแปรไปตามสถานการณ์และบริบทที่แตกต่างกัน ทำให้การตัดสินใจเกี่ยวกับการเติมการหยุดและอนุภาคการหยุดเข้าไปในประโยคเป็นการยาก เช่น

(64) 书 看 完 了。

Shū kàn wán le 。

หนังสือ อ่าน เสร็จ PAR

‘หนังสืออ่านจบแล้ว’

จากประโยคข้างต้นสามารถแปลได้สองความหมาย คือ สถานการณ์ที่ครูถามลูกศิษย์เกี่ยวกับการเขียนรายงาน กับ สถานการณ์ที่เด็กขอแม่ออกไปเล่นนอกบ้าน

สถานการณ์แรก เป็นการที่ครูสั่งลูกศิษย์ให้อ่านหนังสือและเขียนรายงาน ครูได้ถามลูกศิษย์และลูกศิษย์ได้ตอบคำถามของครู ดังนี้

(65) 你的报告写好了吗?

Nǐ de bàogào xiě hǎo le ma ?

เธอ DE รายงาน เขียน เสร็จ PAR Q

‘รายงานของเธอเขียนเสร็จหรือยัง’

ดูkishy: 书看完了, 但报告还没开始写

Shū kàn wán le , dàn bàogào hái méi kāishǐ xiě

หนังสือ อ่าน เสร็จ PAR แต่ รายงาน ยัง ไม่ เริ่ม เขียน

呢

ne

PAR

‘หนังสืออ่านจบแล้วแต่รายงานยังไม่ได้เริ่มเขียนเลย’

ในบริบทนี้ มีการหยุดที่แสดงศักยภาพอยู่หลังนามวลี书 shū ‘หนังสือ’ ที่ ตำแหน่งต้นประโยค ทำให้นามวลีนี้มีลักษณะเป็นแก่นความ

ส่วนสถานการณ์ที่สอง เป็นการที่ลูกขออนุญาตแม่ออกไปเล่นนอกบ้านว่า

(66) 妈妈 , 书看完了, 可以出去玩一会儿

Mā ma , shū kàn wán le , kěyǐ chū-qù wán yīhuàr

แม่ หนังสือ อ่าน เสร็จ PAR AUX ออกไป เล่น สักครู่

ma ?

吗 ?

Q

‘แม่ หนังสืออ่านจบแล้ว ขอออกไปเล่นสักครู่ได้ไหม’

ในบริบทนี้ ไม่มีการหยุดใดๆเกิดขึ้น นามวลีที่ตำแหน่งต้นประโยคจึงไม่ใช่แก่นความ

อย่างไรก็ตาม ถือเป็นกรยากในการเติมการหยุดในประโยคหากไม่มีบริบทที่ชัดเจน ซึ่งในหน่วยสร้างประธานรับการกระทำหากไม่มีบริบทย่อมมีความกำกวมเกิดขึ้นว่าควรหรือไม่ควรเติม

การหยุด แสดงให้เห็นว่าการหยุดไม่ใช่วิถีที่ดีในการพิสูจน์ความเป็นแก่นความ นอกจากนี้ การหยุด และอนุภาคการหยุดนั้นสามารถเติมได้หลายตำแหน่งภายในประโยคเดียวกัน ย่อมก่อให้เกิดความไม่แน่นอนขึ้น

จูเต๋อซี (Zhu Dexi, 1985) เสนอแนวคิดที่ว่าไม่ควรมองว่าประธานทุกตัวเป็นผู้กระทำและกรรมทุกตัวเป็นผู้รับการกระทำและไม่ควรตัดความเป็นไปได้ว่านามวลีที่ตำแหน่งต้นประโยคของหน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นประธานเพียงเพราะว่าไม่มีบทบาททางอรรถศาสตร์เป็นผู้กระทำ

เหอ (He, 2005) กล่าวว่าเนื่องจากประธานจัดเป็นองค์ประกอบทางไวยากรณ์ที่สำคัญภายในประโยคซึ่งมีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับส่วนอื่นๆในประโยค โดยสามารถเห็นได้จากกระบวนการทางวากยสัมพันธ์ต่างๆ แต่แก่นความไม่ใช่องค์ประกอบทางไวยากรณ์ที่สำคัญภายในประโยค หากแต่มีความสำคัญในระดับปริเขต ดังนั้นแก่นความจึงไม่มีบทบาททางวากยสัมพันธ์อยู่ในระดับเดียวกันกับประธาน

(67) 广告 录 出来 了。

Guǎnggào lù chū lái le

โฆษณา บันทึก DIR ASP

‘โฆษณาได้บันทึกรายการออกมาแล้ว’

(68) 录 出来 了 的 广告.....

Lù chū lái le de guǎnggào

บันทึก DIR ASP PAR โฆษณา

‘โฆษณาที่บันทึกออกมาแล้ว’

ลูเจี้ยนหมิง (Lu Jianming, 1986) เสนอเกณฑ์ในการพิจารณาประธาน/แก่นความ โดยนำวลี 是不是 shì-bù-shì มาต่อท้ายนามวลี หากเกิดประโยคคำถามที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ย่อมแสดงว่านามวลีนั้นๆเป็นแก่นความ

(69) 这 群 牲口 得 往 回 牵。

Zhèi qún shēngkǒu dēi wǎng huí qiān

นี้ CLS สัตว์ ต้อง ไป กลับ จูง

‘สัตว์เหล่านี้ ต้องจูงกลับบ้าน’

(70) 这 群 牲口 是不是 得 往 回 牵?

Zhèi qún shēngkǒu shì-bú-shì dēi wǎng huí qiān ?

นี้ CLS สัตว์ ใช่-ไม่-ใช่ ต้อง ไป กลับ จูง

‘สัตว์เหล่านี้ ต้องจูงกลับบ้านใช่หรือไม่’

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าสามารถพิสูจน์นามวลีในหน่วยสร้างประธานรับการกระทำได้ แต่ไม่ได้หมายความว่านามวลีเป็นแก่นความ ด้วยเหตุผลว่าหากเราได้พิจารณาประโยคต่างๆประเภทรวมไปถึงโครงสร้างประธาน-กรรม-กริยาตลอดจนประโยคที่ประกอบด้วยนามวลีที่มีประธานโดยทั่วไปแล้วล้วนสามารถผ่านกระบวนการนี้ได้เช่นกัน

(71) 一 口 水 是不是 都 没 喝 过 ?

Yī kǒu shuǐ shì-bú-shì dōu méi hē guo ?

หนึ่ง CLS น้ำ ใช่-ไม่-ใช่ ทั้งหมดไม่ ดื่ม ASP

‘คุณไม่ได้ดื่มน้ำเลยใช่หรือไม่’

ในขณะที่โครงสร้างการทำให้เป็นแก่นความโดยส่วนใหญ่ไม่สามารถผ่านกระบวนการนี้ได้

(72) *那 场 火 ， 是不是 幸亏 消防队 来

Nà chǎng huǒ , shì-bú-shì xìngkuī xiāofáng duì lái

นั้น CLS ไฟ ใช่-ไม่-ใช่ โชคดี นักดับเพลิง มา

得 快?

de kuài?

PAR เร็ว

‘เหตุการณ์ไฟไหม้ในครั้งนั้น โชคดีที่นักดับเพลิงมาทันเวลาใช่หรือไม่’

อาจกล่าวได้ว่าสามารถใช้โครงสร้าง 是不是 shì-bù-shì เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาประธาน/แก่นความได้ในระดับหนึ่ง

นอกจากนี้ คานเจียน(Kan Qian, 1995) ได้เสนอว่าหากศึกษาตามลำดับคำ (word order) แล้ว เชื่อว่าประธานของประโยคมีลักษณะเป็นแก่นความคือหัวข้อที่ต้องการกล่าวถึงอยู่ภายในบริบทและคำนาม นามวลี หรือกริยาวลีล้วนสามารถทำหน้าที่เป็นประธานได้ เช่นเดียวกับเหอ (He, 2005) ซึ่งไม่เห็นด้วยกับแนวคิดที่นามวลีที่ตำแหน่งต้นประโยคของหน่วยสร้างประธานรับภาระทำหน้าที่เป็นแก่นความเพียงเพราะไม่ได้มีบทบาททางความหมายเป็นผู้กระทำตามลักษณะต้นแบบของประธาน เนื่องจากความสัมพันธ์ทางอรรถศาสตร์ที่อยู่ในองค์ประกอบต่างๆ ทางวากยสัมพันธ์ก็มีความซับซ้อนมากกว่าลักษณะต้นแบบและการที่สถานะของนามวลีในภาษาจีนไม่สามารถตัดสินได้จากการบ่งชี้ การก(case marking) และการผันคำกริยาอาจเป็นเหตุให้นักภาษาศาสตร์บางคนเชื่อว่านามวลีที่ต้นประโยคเป็นแก่นความ แต่หากศึกษาประโยคที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันในภาษาอื่น โดยเฉพาะภาษาที่มีการผันรูปคำกริยา จะเห็นว่าบทบาทต้นแบบทางความหมายไม่สามารถนำมาใช้ตัดสินบทบาททางไวยากรณ์ได้ เช่น ในภาษาอังกฤษซึ่งมีประธานอยู่ตำแหน่งต้นประโยคแต่ไม่ได้มีบทบาทเป็นผู้กระทำ

(73) **The book** is selling very well.

(74) **This bread** cuts easily.

ดังนั้น ควรยอมรับว่าประธานของประโยคสามารถมีบทบาททางอรรถศาสตร์หลายชนิดที่แตกต่างกัน

จากแนวคิดของกลุ่มที่สองนี้ เชื่อว่า นามวลีที่ตำแหน่งต้นประโยคทำหน้าที่เป็นประธานเนื่องจากมีความเห็นที่ตรงกันว่าสิ่งที่สามารถเป็นประธานของประโยคได้ไม่จำเป็นต้องมีเพียงผู้กระทำอย่างเดียวและประธานเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของประโยค ในขณะที่แก่นความไม่ได้มีบทบาททางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ในระดับเดียวกับประธาน

ผู้วิจัยมีความเห็นที่สอดคล้องกับแนวคิดของกลุ่มที่สอง เนื่องจากเชื่อว่านามวลีที่ตำแหน่งต้นประโยคภายในหน่วยสร้างประธานรับภาระกระทำสามารถเป็นสิ่งไม่มีชีวิตและทำหน้าที่เป็น

ประธานได้ เพราะประธานยอมเป็นที่เนื้อหาส่วนที่เหลือในประโยคกล่าวถึงและมีความหมายสอดคล้องกับแก่นความ-เนื้อหาความ ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นต้องแยกความแตกต่างระหว่างประธาน-ภาคแสดงและแก่นความ-เนื้อหาความ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังเชื่อว่าประธานเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและมีความจำเป็นภายในประโยค เพราะภายในประโยคหนึ่งๆ ย่อมประกอบด้วยภาคประธานและภาคแสดงในการทำให้ประโยคสมบูรณ์ ถึงแม้จะไม่มีบทบาททางความหมายเป็นผู้กระทำและประธานมีบทบาททางวากยสัมพันธ์ที่แตกต่างจากแก่นความ หากศึกษาตามทฤษฎีไวยากรณ์หน่วยสร้างที่กำลังจะกล่าวต่อไปแสดงให้เห็นว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำมีโครงสร้างเป็นของตนเองเนื่องจากมีโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์แตกต่างจากหน่วยสร้างอื่น และไม่ได้เกิดจากกฎในโครงสร้างลึกหรือกฎการย้ายใดๆ และเนื่องจากความแตกต่างดังกล่าวนี้ ทำให้สามารถตัดสินได้ว่านามวลีที่ตำแหน่งต้นประโยคของหน่วยสร้างนี้ ทำหน้าที่เป็นประธานและมีความสำคัญมากกว่าแก่นความอย่างเห็นได้ชัดถึงแม้จะไม่ได้เป็นผู้กระทำก็ตาม

2.1.3 วาจกกลาง

มีนักวิจัยที่ศึกษาเรื่องวาจกกลางในภาษาต่างๆ กันอยู่อย่างแพร่หลาย โดยส่วนใหญ่แล้วมักสนใจศึกษารูปประโยคตลอดจนลักษณะการสื่อความหมายที่แตกต่างกันในแต่ละภาษา สำหรับการศึกษานี้พบว่ามีผู้ศึกษาอยู่เป็นจำนวนที่ค่อนข้างน้อย โดยจะมุ่งเน้นศึกษาในส่วนของคำกริยาที่สามารถปรากฏในหน่วยสร้าง ตลอดจนการแบ่งประเภทของคำกริยาในภาษาจีนซึ่งมีคำกริยาวาจกกลางเข้ามาเกี่ยวข้อง ในที่นี้ ผู้วิจัยจะขอทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับหน่วยสร้างวาจกกลางที่เห็นว่ามี ความเกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์โดยสังเขป

ไลออนส์ (Lyons, 1968) ไคลแมน (Klaiman, 1991) และเคมเมอร์ (Kemmer, 1998) ศึกษาและจัดกลุ่มวาจกกลางว่าเป็นสิ่งเดียวกับหน่วยสร้างประธานรับการกระทำ นอกจากนี้ไลออนส์ยังได้ให้คำจำกัดความของวาจกกลางซึ่งเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายว่า

“an ‘action’ or ‘state’ affects the subject of the verb or his interests”

ไลออนส์ (Lyons, 1968)

“วากกกลาง คือ การกระทำหรือสภาพที่กระทบต่อตัวประธานของคำกริยารวมไปถึงผลประโยชน์ของประธาน”

โดยกิวอน (Givon, 1981) และ ชิบาตานิ (Shibatani, 1985) มองว่าโครงสร้างทั้งหมดของวากกกลางมักมีหน้าที่อย่างน้อย 1 หน้าที่ที่คล้ายคลึงกับกรรมวากก เช่น การลดความสำคัญของผู้กระทำ(agent-defocusing) การทำให้เป็นแก่นความ (topicalization) หรือการทำให้เป็นสภาพของเหตุการณ์ทั้งหมด(stativization of the whole event) เป็นต้น โดยพยายามแสดงให้เห็นว่าหน่วยสร้างวากกกลางมีหน่วยสร้างกรรมวากกเป็นหน่วยสร้างหลักและมีการขยายความหมายออกไปเป็นหน่วยสร้างย่อยอื่นๆรวมทั้งหน่วยสร้างวากกกลาง อย่างไรก็ตาม แนวคิดนี้ ยังคงไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจน

ฟาแกน (Fagan, 1992) เออเทสซิค-ชีร์และแรพเพอพอท (Erteschik-shir และ Rapoport. 1997) ซวาท (Zwart, 1997) มองว่ากริยาแสดงสภาพ (state verb) และ กริยาสัมฤทธิ์ผล (achievement verb) ไม่สามารถปรากฏในวากกกลางได้ ในขณะที่กริยาแสดงการกระทำ (activity verb) และ กริยาบรรลุผล (accomplishment verb) สามารถใช้ได้ ซึ่งในด้านคุณสมบัติทางอรรถศาสตร์ อับราฮัม (Abraham, 1995) รวมทั้ง ฟาแกน(Fagan, 1992) เชื่อว่าโดยส่วนใหญ่แล้วมักใช้หน่วยสร้างวากกกลางเพื่อแสดงเหตุการณ์ต่างๆไป และในภาษาอังกฤษมีแนวคิดนี้ เช่นกัน ดังตัวอย่าง

(75) *Ice-cream **likes** easily.

(76) *This contest **wins** easily.

(77) This car **drives** easily.

(78) This glass doesn't **break**.

เนื่องจากเคมเมอร์ (Kemmer, 1998) มีแนวคิดว่าไวยากรณ์สากล (universal grammar) ของกลุ่มภาษาศาสตร์ปริวรรตดั้งเดิมไม่สามารถอธิบายคุณสมบัติและบทบาทของวากกกลางได้ทั้งหมดจึงได้พยายามศึกษาและแสดงคุณสมบัติทางอรรถศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับระบบวากกกลาง

(middle voice system) และพิสูจน์ความสัมพันธ์ด้านคุณสมบัติต่างๆระหว่างวากกกลางและประเภทของเหตุการณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้อง เคมเมอร์เชื่อว่าโดยส่วนใหญ่แล้วมักเป็นคำกริยาที่ไม่สามารถแบ่งแยกผู้ร่วมเหตุการณ์ (participants) ได้อย่างชัดเจนว่าเป็นผู้กระทำหรือผู้รับการกระทำซึ่งมักเป็นคำกริยาที่เกี่ยวข้องกับการกระทำทางร่างกาย (body action) เช่น wash, shave, dress เป็นต้น นอกจากนี้ วากกกลางในภาษาอังกฤษยังต้องการคำกริยาวิเศษณ์เพื่อขยายด้วย เช่น

(79) This bread cuts **easily**.

(80) This book is selling **very well**.

และในบางภาษา ได้แก่ เยอรมัน ฝรั่งเศส กรีก ตุรกี ยังต้องการตัวบ่งชี้ วากกกลาง (middle marker) ในการสื่อความหมาย หากในภาษาอังกฤษ ภาษาตองกัน และภาษาอื่นๆอีกมากมายในตระกูลออสโตรนีเซียน (Austronesian) นั้นไม่มีตัวบ่งชี้ วากกกลางในโครงสร้างวากกกลาง

เคมเมอร์ กล่าวว่า ในภาษาอังกฤษไม่ปรากฏสิ่งบ่งชี้ ถึงความแตกต่างทางวากยสัมพันธ์ระหว่างวากกกลางและหน่วยสร้างกรตุวากที่มีลักษณะเป็นอกรรม (active intransitive constructions) เช่น

(81) The book sells well.

(82) The door opened.

(83) The soup that eats like a meat. (advertising slogan)

และชื่อเรียกวากกกลางนี้ มีความหลากหลายมากตามนักวิจัยแต่ละคนที่ศึกษาในเรื่องนี้ ซึ่งเรียกกลุ่มย่อยของวากกกลางแตกต่างกันออกไป ได้แก่ medio-passive, quasi-reflexive, pseudo-reflexive, neuter (ในภาษาฝรั่งเศสเรียกว่า neuter), patient-subject construction และ deponent เป็นต้น นอกจากนี้ ปัญหาที่สำคัญในการศึกษาหน่วยสร้างชนิดนี้คือ ในปัจจุบันมีการศึกษาในภาษาต่างๆกันอย่างแพร่หลาย หากแต่การศึกษาที่ผ่านมายังคงเป็นการศึกษาภาษา

ใดภาษาหนึ่งเพียงภาษาเดียวซึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นภาษาในตระกูลอินโด-ยูโรเปียน (Indo-European) ที่ปรากฏการณ์บางอย่างอาจไม่ปรากฏในภาษาอื่นทำให้ผลการศึกษาไม่มีความหลากหลาย นอกจากนี้ การศึกษาที่ผ่านมาไม่ได้ศึกษาลักษณะทางวากยสัมพันธ์อย่างเพียงพอในการที่จะแสดงให้เห็นถึงปรากฏการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้น ภายในหน่วยสร้างวากกกลางแต่เน้นศึกษาผลกระทบต่อประธานของหน่วยสร้างชนิดนี้ เท่านั้น

นอกจากนี้ เคมเมอร์ยังต้องการแสดงให้เห็นว่าโดยธรรมชาติแล้ววากกกลางมีคุณสมบัติทางอรรถศาสตร์ที่สำคัญอยู่สิ่งหนึ่งซึ่งเรียกว่า ความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ (relative elaboration of events) ซึ่งกล่าวถึง ผลกระทบต่อประธาน (subject-affectiveness) โดยมีแนวคิดเกี่ยวกับหลักการสะท้อน (reflexive) และวากกกลางสามารถมีประเภททางอรรถศาสตร์ที่อยู่ระหว่างผู้ร่วมเหตุการณ์ 1 หน่วยและ 2 หน่วยซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้การสะท้อนและวากกกลางมีความแตกต่างจากโครงสร้างอื่นๆ ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า วากกกลางเป็นส่วนหนึ่งของวิสัย (domian) ทางอรรถศาสตร์และวัจนปฏิบัติศาสตร์ที่กว้างขวางไม่เพียงแต่ในส่วนของประเภททางวากก อันได้แก่ กรรตุวากก และกรรมวากกเท่านั้น แต่รวมถึงประเภททางอรรถศาสตร์ของเหตุการณ์กรรมหรือสกรรมอีกด้วย

เคมเมอร์มีความเห็นว่าคำจำกัดความของไลออนส์ที่กล่าวถึงวากกกลางนี้ นั้นถึงแม้ว่าจะมีความถูกต้องแต่ยังมีข้อจำกัดบางประการ คือ คำจำกัดความนี้ ครอบคลุมขอบเขตทางอรรถศาสตร์ที่กว้างขวางเกินกว่าจะสามารถนำไปใช้ได้จริง และคำจำกัดความนี้ จำกัดอยู่เพียงคุณสมบัติเดียวของวากกกลางที่เกี่ยวกับผลกระทบต่อประธานเท่านั้น เคมเมอร์เสนอว่า ในการทำความเข้าใจลักษณะสำคัญของวากกกลางตลอดจนบทบาททางความหมายของวากกกลาง ผู้ศึกษาควรมุ่งเน้นศึกษาเพื่อแยกความแตกต่างระหว่างหน่วยสร้างวากกกลางแบบต่างๆให้มีความละเอียดมากยิ่งขึ้น รวมทั้งพยายามแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ทางอรรถศาสตร์ระหว่างวากกกลางแต่ละแบบตลอดจนความสัมพันธ์กับประเภททางอรรถศาสตร์อื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น transitivity กรรตุวากกและกรรมวากก

เคมเมอร์ได้ศึกษาประเภททางอรรถศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกับวากกกลางภายในภาษาและการใช้ภาษาในการสื่อสารวากกกลางออกมา ประเภททางอรรถศาสตร์ คือ ประเภทของเหตุการณ์ (situation type) ตามแนวคิดของทาลมี (Talmy, 1972) ที่เป็นปริบททางอรรถศาสตร์และวัจนปฏิบัติศาสตร์ที่มีความเกี่ยวข้องกับการสื่อสารภาษา ปริบทดังกล่าวนี้ หมายรวมถึงข้อมูลทาง

โลกที่เป็นมโนทัศน์ของผู้ใช้ภาษาจริง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงบทบาทของผู้ใช้ภาษาในการมองโลกและเลือกใช้ภาษาตามสถานการณ์ที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ เคมเมอร์ยังกล่าวว่าการศึกษาคำกริยาของคำกริยาสามารถแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างทางความหมายของเหตุการณ์ต่างๆ โดยการใช้อนุกรมคำอื่นได้แก่ จำนวนผู้ร่วมเหตุการณ์ของเหตุการณ์นั้นๆ ความสัมพันธ์และการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้ร่วมเหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของผู้ร่วมเหตุการณ์กับเหตุการณ์นั้นๆ โดยสังเกตจากลักษณะของเหตุการณ์และผลกระทบต่อผู้ร่วมเหตุการณ์ ซึ่งความสัมพันธ์ของผู้ร่วมเหตุการณ์ต่างๆนี้ เรียกว่า ความสัมพันธ์ใจความหลัก (thematic relations) และ บทบาทใจความหลัก (thematic roles) เช่น ผู้กระทำ (agent) ผู้รับการกระทำ (patient) เป็นต้น ซึ่งอยู่ภายในกรอบของเหตุการณ์ (event frame)

เคมเมอร์ยังเสนออีกว่าเราสามารถนำข้อจำกัดด้านยุคสมัยที่เกี่ยวข้องกับระบบวากกกลางในภาษามาใช้ทดสอบข้อมูลเพื่อเป็นการสนับสนุนการศึกษาวากกกลางในภาษาต่างๆได้ นอกจากนี้ยังเสนอว่าการพัฒนาทางด้านระบบวากกกลางอาจเกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างภาษาโดยปัจจัยด้านภูมิศาสตร์และยุคสมัยได้อีกด้วย

สำหรับในภาษาอังกฤษคลิงวอล (Klingvall, 2003) มองว่าการสร้างวากกกลางมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับกรรมวากกในด้านกระบวนการบางประการ คือ มีการลดชั้นของอาร์กิวเมนต์ (demotion) การตัดอาร์กิวเมนต์ที่อยู่ตำแหน่งประธานออก (deletion) ตลอดจนการเลื่อนชั้นของอาร์กิวเมนต์ที่อยู่ตำแหน่งกรรม (promotion) ให้ไปอยู่ในตำแหน่งประธาน โดยเชื่อว่าโครงสร้างนี้ไม่ได้เป็นโครงสร้างประโยคแสดงเหตุการณ์ (non-eventive sentences) ที่แสดงคุณสมบัติของประธาน อย่างไรก็ตาม คลิงวอลเชื่อว่าในขณะที่กรรมวากกในภาษาอังกฤษใช้คำกริยาช่วยในการสร้างประโยค วากกกลางยังคงใช้โครงสร้างแบบกรรมวากกและต้องการส่วนขยาย เช่น กริยาวิเศษณ์แสดงลักษณะอาการ (manner adverbial) ได้แก่ easily เป็นต้น

(84) George cut this bread. (กรรมวากก)

(85) This bread was cut. (กรรมวากก)

(86) This bread cut **easily**. (วากกกลาง)

ดิง (Ding, 2006) ใช้วากกกลางเพื่ออธิบายโครงสร้างที่ผู้รับการกระทำไม่ปรากฏในตำแหน่งกรรมโดยปกติแต่ปรากฏในตำแหน่งประธาน และคำกริยาภายในโครงสร้างนี้ไม่ได้มีลักษณะเดียวกับคำกริยาในหน่วยสร้างกรรมวาก

(87) The baggage transfer efficiently.

(88) Harlequin Romances, worldwide, sell six copies a second.

แม้ว่าในภาษาจีนไม่มีการผันคำกริยาให้เป็นรูปของวากกกลางแต่ดิงเชื่อว่าโครงสร้างที่มีคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ที่เทียบเท่ากับวากกกลางในภาษาต่างๆอยู่ได้แก่หน่วยสร้างกรรมวากที่ไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวาก(notional passive) ซึ่งสามารถแปลเป็นกรรมวากที่แสดงสภาพ (stative passive) ดิงกล่าวว่า เมื่อเทียบกับในภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศสแล้ว มีความเหมาะสมที่จะเรียกหน่วยสร้างกรรมวากที่ไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวากว่าวากกกลาง (middles) ที่เป็นโครงสร้างที่อยู่ระหว่างหน่วยสร้างกรรมวากและหน่วยสร้างกรรมวาก โดยได้เสนอแนวคิดของออิเออร์และรีดด์ (Authier & Reed, 1996) ว่าความแตกต่างเบื้องต้นระหว่างหน่วยสร้างกรรมวากและวากกกลางนี้คือการไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวากในวากกกลางซึ่งในภาษาอังกฤษมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนทั้งในด้านคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ อย่างไรก็ตาม การสร้างประโยควากกกลางมีความแตกต่างกันในแต่ละภาษา บางภาษามีลักษณะที่ใกล้เคียงกับภาษาดัตช์ บางภาษามีความใกล้เคียงกับภาษาอังกฤษ อิตาลี เยอรมัน และฝรั่งเศส

ลีและทอมป์สัน (Li และ Thompson, 1998) กล่าวว่า ในสมัยจีนโบราณไม่มีการแยกความแตกต่างระหว่างกรรมกริยาและกรรมกริยา ไม่มีการผันรูปหรือการเติมตัวบ่งชี้ ต่างๆเนื่องจากไม่มีความจำเป็นหรือสิ่งกระตุ้น แต่การแยกความแตกต่างนี้ เริ่มมีขึ้นในสมัยราชวงศ์ถัง (Tang Dynasty) ในภาษาถิ่นของจีน อย่างไรก็ตาม ความสับสนในเรื่องชนิดของคำกริยายังคงมีอยู่ แต่ต่อมาได้มีการแบ่งแยกอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้กรรมกริยาประกอบด้วยผู้ร่วมเหตุการณ์ 2 หน่วย ในขณะที่กรรมกริยาประกอบด้วยผู้ร่วมเหตุการณ์เพียงหน่วยเดียว ดังตัวอย่าง

สกรรมกริยา

(89) 他 喜欢 我。

Tā xǐhuān wǒ

3SG ชอบ 1SG

‘เขา/เธอชอบฉัน’

อกรรมกริยา

(90) 她 很 美。

Tā hěn měi

3SG มาก สวย

‘เธอสวยมาก’

(91) *她 很 美 我。

Tā hěn měi wǒ

3SG มาก สวย 1SG

‘เขาสวยมากฉัน’

นอกจากนี้ ยังได้อ้างอิงแนวคิดของจ้าวในส่วนที่จ้าว (Chao, 1968) มองว่าคำกริยาในภาษาจีนนั้น มีการแสดงทิศทางของการกระทำ (direction of action) กล่าวคือ การกระทำที่ออกจากประธานซึ่งเป็นผู้กระทำและการกระทำที่เข้าสู่ประธานซึ่งเป็นจุดหมาย เช่น

(92) 贼 开 了 门 了。

Zéi kāi le mén le

ขโมย เปิด PERF ประตู CRS

‘หัวขโมยเปิดประตูแล้ว (ทิศทางกริยาออกจากผู้กระทำ)’

(93) 门 已经 开 了。

Mén yǐjīng kāi le

ประตู แล้ว เปิด PERF/CRS

‘ประตูเปิดแล้ว’ (ทิศทางการกระทำเข้าสู่ผู้กระทำ)

ผู้วิจัยเชื่อว่าคำกริยาเช่นนี้ เป็นคำกริยาวาจกกลาง(middle voice verb) และปฏิเสธอย่างชัดเจนว่าไม่มีการแบ่งแยกวาจกเป็นกรรตุวาจกและกรรมวาจกในภาษาจีนกลาง โดยเรียกคำกริยาเหล่านี้ว่า คำกริยาที่มีทิศทางไม่ชัดเจน(verbs of indeterminate direction) ทำให้นักไวยากรณ์ภาษาจีนเชื่อว่าในภาษาจีนกลางประกอบด้วยกริยา 3 ชนิด คือ อกรรมกริยา 美 měi ‘สวย’ สกรรมกริยา 喜欢 xǐhuān ‘ชอบ’ และกริยาวาจกกลาง 开 kāi ‘เปิด’ ซึ่งกริยา 开 นี้ สามารถเป็นได้ทั้งสกรรมกริยา(92) และอกรรมกริยา (93)

อย่างไรก็ตามปัญหาที่ตามมาคือ การใช้กริยาวาจกกลางในลักษณะอกรรมกริยา ซึ่งในภาษาอังกฤษ ความแตกต่างระหว่างหน่วยสร้างอกรรม หน่วยสร้างกรรมวาจก และหน่วยสร้างสกรรมที่มีกรรมอยู่ในตำแหน่งต้นประโยคของคำกริยา ‘open’ สามารถแบ่งแยกโดยโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ดังนี้

(94) The door opened. (หน่วยสร้างอกรรม)

(95) The door was opened. (หน่วยสร้างกรรมวาจก)

(96) The door, someone opened it. (หน่วยสร้างสกรรมที่มีกรรมอยู่ในตำแหน่งต้นประโยค)

ส่วนในภาษาจีนมีความแตกต่างจากภาษาอังกฤษ เนื่องจากภาษาจีนกลางเป็นภาษาอรูปอ้าง (zero-anaphora language) ซึ่งหมายความว่าในประโยค

(97) The door has already opened.

จะมีลักษณะเป็น

(98) The door, (0) already opened it.

ทำให้เกิดข้อสงสัยถึงการแปลความหมายของทั้งสองประโยคนี้ เนื่องจากในประโยคที่(97) มีลักษณะที่ไม่มีผู้กระทำ ในขณะที่ในประโยคที่(98) มีผู้กระทำ หากแต่ทั้งสองประโยคนี้ไม่ปรากฏผู้กระทำที่ชัดเจนในโครงสร้างภาษาจีนกลาง ซึ่งลีและทอมป์สันได้เสนอแนะข้อแก้ไขคือการแสดงบริบทที่แตกต่างกันของทั้งสองประโยค

ปัญหาที่ตามมาอีกประการหนึ่ง คือ ผู้ใช้ภาษาสามารถใช้เกณฑ์ใดในการแยกความแตกต่างระหว่างกริยาวาจกกลางและกรรมกริยา คำตอบคือ กริยาวาจกกลางสามารถปรากฏได้ทั้งแบบที่ต้องการและไม่ต้องการผู้กระทำ ดังตัวอย่างที่(92)-(93) ในขณะที่กรรมกริยาจะต้องการผู้กระทำเสมอ ถึงแม้ว่าจะไม่ปรากฏรูปในประโยคแต่ผู้ใช้ภาษาย่อมสามารถรับรู้ได้จากบริบท เช่น

(99) 肉 都 吃 了。

Ròu dōu chī le

เนื้อ ทั้งหมด กิน PERF/CRS

'เนื้อ ๑0 กิน (มัน)'

ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่า ผู้ใช้ภาษาสามารถแยกความแตกต่างระหว่างกริยาวาจกกลางและกรรมกริยาได้ เมื่อพบผู้ร่วมเหตุการณ์ที่เป็นผู้รับการกระทำเพียงหน่วยเดียวเนื่องจากกรรมกริยาสามารถมีคำแปลได้เพียงแบบเดียว แต่กริยาวาจกกลางสามารถมีคำแปลได้ 2 แบบ

อย่างไรก็ตาม ลีและทอมป์สันได้ให้ข้อเสนอแนะที่แตกต่างจากข้างว่า ในภาษาจีนกลางไม่มีกลุ่มคำกริยาวาจกกลาง มีเพียงกรรมกริยาและกรรมกริยา โดยที่กรรมกริยาไม่สามารถปรากฏร่วมกับอาร์กิวเมนต์ได้มากกว่า 1 หน่วย ส่วนกรรมกริยานอกจากจะสามารถปรากฏ

ร่วมกับอาร์กิวเมนต์ได้ 2 หน่วยแล้วยังสามารถปรากฏร่วมกับอาร์กิวเมนต์ได้อย่างน้อย 1 หน่วยในฐานะอกรรมกริยาโดยสามารถเกิดในประโยคที่ต้องการผู้กระทำ เช่น 吃 chī ‘กิน’ ในประโยคที่ (98) หรือประโยคที่ต้องการหรือไม่ต้องการผู้กระทำ เช่น 开 kāi ‘เปิด’ ในประโยคที่ (92)-(93) ขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาและบริบท โดยเรียกแบบที่ไม่ต้องการผู้กระทำได้ว่า “labile verb” ตามแนวคิดของฮาสเปิลแมธ (Haspelmath, 1987) ในส่วนนี้ คล้ายคลึงกับกริยา break ในภาษาอังกฤษ ซึ่งแนวคิดดังกล่าวนี้ได้รับอิทธิพลมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ในด้านการแปลกับภาษาตระกูลอินโด-ยูโรเปียนตั้งแต่ช่วงเริ่มศตวรรษที่ 20 รวมไปถึงการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีนั้นก็มีผลต่อการเพิ่มจำนวนการใช้ labile verbs ในภาษาจีนกลางด้วยเช่นกัน

ในส่วนของ transitivity เหนอ (He, 2005) มองว่าเนื่องจากหน่วยสร้างวากกกลางมีผู้ร่วมเหตุการณ์ที่ปรากฏให้เห็นเพียง 1 หน่วย ดังนั้นในบางครั้งอาจถูกมองว่าเป็นหน่วยสร้างอกรรม อย่างไรก็ตาม วากกกลางมีความแตกต่างจากหน่วยสร้างอกรรม เพราะหน่วยสร้างอกรรมมีผู้ร่วมเหตุการณ์เพียงหน่วยเดียวเท่านั้น แต่ในวากกกลางมี 2 หน่วย แต่ไม่ปรากฏ 1 หน่วยคือผู้กระทำ เช่นเดียวกับฮอปเปอร์และทอมป์สัน (Hopper และ Thompson, 1980) มีแนวคิดที่ว่าแม้ในโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ของวากกกลางจะไม่ปรากฏผู้ร่วมเหตุการณ์อีก 1 หน่วย แต่ย่อมมี transitivity อยู่ทั้งในด้านหน่วยคำ วากยสัมพันธ์ และอรรถศาสตร์อย่างแน่นอน

ในส่วนของวากกกลางกับหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางนั้น เหนอเชื่อว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำมีผู้รับการกระทำอยู่ในตำแหน่งที่โดยปกติแล้วเป็นตำแหน่งของประธานและมีลักษณะที่ไม่แสดงผู้กระทำ (non-agentivity) โดยได้อ้างอิงแนวคิดของอับราฮัม (Abraham, 1995) ว่าการไม่แสดงผู้กระทำในประโยคนี้ ไม่ได้หมายความว่าไม่มีผู้กระทำ แต่เป็นเพียงการไม่ปรากฏรูปนามวลีที่เป็นผู้กระทำในโครงสร้างผิวเท่านั้น ด้วยลักษณะดังกล่าวทำให้เชื่อว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำมีความคล้ายคลึงกับวากกกลาง

ดังนั้นตามแนวคิดของเหนอทำให้สามารถสรุปคุณสมบัติของวากกกลางได้ดังนี้

- 1) เป็นการเลื่อนชั้น ความสำคัญของผู้รับการกระทำไปสู่ตำแหน่งประธาน
- 2) เป็นโครงสร้างที่ไม่แสดงผู้กระทำ (เนื่องจากมีผู้รับการกระทำอยู่ในตำแหน่งประธาน ส่วนผู้กระทำไม่ปรากฏในตำแหน่งใดในประโยค)

ผู้วิจัยมีความเห็นที่สอดคล้องกับแนวคิดของเหอว่าหน่วยสร้างวากกกลางและหน่วยสร้างประธานรับการกระทำมีความคล้ายคลึงกัน คือ หน่วยสร้างทั้งสองชนิดนี้ มีผู้ร่วมเหตุการณ์ 2 หน่วย แต่ปรากฏรูปประโยคเพียง 1 หน่วย คือ ผู้รับการกระทำ โดยสามารถเรียกทั้งสองหน่วยสร้างนี้ว่าเป็นโครงสร้างที่ไม่แสดงผู้กระทำเนื่องจากหน่วยสร้างวากกกลางและหน่วยสร้างประธานรับการกระทำจัดเป็นหน่วยสร้างที่แสดงคุณสมบัติบางประการของนามวลีที่ทำหน้าที่เป็นประธานและหน่วยสร้างทั้งสองไม่ได้แสดงความหมายตามรูปภาษาว่าประธานถูกผู้ใดผู้หนึ่งกระทำ

อย่างไรก็ตาม ในงานวิจัยบางชิ้น เช่น ไลออนส์ (Lyons, 1968) ไคลแมน (Klaiman, 1991) และเคมเมอร์ (Kemmer, 1998) ยังมีความสับสนระหว่างหน่วยสร้างวากกกลางและหน่วยสร้างประธานรับการกระทำ นักวิจัยบางคนเรียกหน่วยสร้างวากกกลางว่า patient-subject construction ซึ่งเป็นชื่อที่คล้ายคลึงกับวิธานิพนธ์เล่มนี้ แสดงให้เห็นงานวิจัยที่ผ่านมาจัดให้หน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นส่วนหนึ่งหรือเป็นสิ่งเดียวกันกับหน่วยสร้างวากกกลางเนื่องจากมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันหลายประการ เช่น การมีผู้รับการกระทำอยู่ในตำแหน่งต้นประโยคซึ่งโดยปกติเป็นตำแหน่งของผู้กระทำ แต่ผู้วิจัยมีความเห็นที่แตกต่างออกไปว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำมีความแตกต่างจากวากกกลาง คือ ประธานของหน่วยสร้างประธานรับการกระทำไม่ได้เป็นผู้กระทำกริยาในลักษณะที่ส่งผลกระทบต่อตนเองหรือต่อผลประโยชน์ของตนเอง แต่อย่างไรก็ตามคำจำกัดความของไลออนส์ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังมีความเห็นที่ขัดแย้งกับคลิงวอลและเหอซึ่งกล่าวถึงหน่วยสร้างวากกกลางในภาษาจีนโดยมองว่านามวลีที่อยู่ในตำแหน่งประธานนั้นเกิดจากการเลื่อนชั้นขึ้นมาจากตำแหน่งกรรมและลดชั้นความสำคัญของนามวลีที่เป็นผู้กระทำซึ่งอยู่ในตำแหน่งประธานมาแต่เดิม เนื่องจากผู้วิจัยเชื่อว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำไม่มีโครงสร้างลึกที่เป็นการเลื่อนชั้นขึ้นหรือลดชั้นของนามวลีแต่อย่างใด

ความแตกต่างอีกประการหนึ่ง คือ ในหน่วยสร้างประธานรับการกระทำประกอบด้วยส่วนขยายกริยาที่ตามหลังคำกริยาหลักเพื่อขยายคำกริยาและแสดงคุณสมบัติของประธานในลักษณะต่างๆ ผู้วิจัยเห็นว่าในส่วนของวากกกลางเป็นการแสดงเหตุการณ์ทั่วไปที่เกิดขึ้นว่าแสดงผู้กระทำหรือไม่ ตลอดจนการสะท้อนผลกระทบกลับเข้าสู่ตัวประธานหรือไม่เท่านั้น ซึ่งความแตกต่างของหน่วยสร้างทั้งสองชนิดแสดงให้เห็นว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นหน่วยสร้างที่ไม่ได้เกิด

จากการแปลงสภาพ (derive) ของผู้รับการกระทำที่เป็นประธานและไม่ได้เป็นสิ่งเดียวกับวาจกกลางแต่อย่างใด

ความแตกต่างประการสุดท้าย คือ ในการศึกษาหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เน้นศึกษาเพียงสกรรมกริยาต้นแบบซึ่งต้องเกิดกับผู้ร่วมเหตุการณ์ 2 หน่วย คือ ผู้กระทำและผู้รับการกระทำเท่านั้น ไม่รวมถึงสกรรมกริยาที่สามารถเกิดได้ทั้งลักษณะที่เป็นสกรรมกริยาต้นแบบหรือสกรรมกริยาที่สามารถปรากฏในฐานะอกรรมกริยาในลักษณะที่ทั้งต้องการหรือไม่ต้องการผู้กระทำ เช่น คำกริยา开 kāi ‘เปิด’ เป็นต้น

2.2 การศึกษาในอดีตที่เกี่ยวข้องกับหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลาง

การศึกษาหน่วยสร้างประธานรับการกระทำถือเป็นหัวใจสำคัญของงานวิจัยนี้ ในส่วนนี้ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับการศึกษาหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางที่ผ่านมาเพื่อแสดงให้เห็นถึงวัตถุประสงค์และแนวทางการศึกษาของนักวิจัยในอดีตลักษณะต่างๆ อย่างไรก็ตาม พบว่าการศึกษาที่ผ่านมายังคงมีจำนวนที่ค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับการศึกษาหน่วยสร้างอื่นๆ ดังนั้นผู้วิจัยจะขอทบทวนเฉพาะในส่วนที่สอดคล้องโดยตรงกับวิทยานิพนธ์เล่มนี้

หน่วยสร้างประธานรับการกระทำได้รับการอธิบายในงานวิจัยภาษาจีนในระยะเริ่มแรก ว่าเป็นการรวมผู้กระทำผู้รับการกระทำเข้าด้วยกัน (agent-patient conflation หรือ 施受同辞) และการศึกษาที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก คือ งานวิจัยของ หลี่จินซี (Li Jinxi, 1993) ซึ่งเรียกหน่วยสร้างนี้ว่า หน่วยสร้างที่ทำให้กรรมมีลักษณะเป็นประธาน (object-as-subject construction หรือ “反宾为主” 句式) โดยมองว่าความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในช่วงปีค.ศ. 1950 ล้วนเกี่ยวข้องกับประธานและกรรม เช่นในประโยค

(100) 钱 花 完 了。

Qián huā wán le

เงิน ใช้ หมด ASP

‘เงินใช้หมดแล้ว’

(101) 这个字不认得。

Zhèi gè zì bù rèndé

นี้ CLS ตัวอักษร ไม่ รู้จัก

‘ตัวอักษรตัวนี้ ไม่รู้จัก’

กลุ่มแรกมองว่าในประโยคเหล่านี้ มีประธานซึ่งมาจากกรรม แต่อีกกลุ่มหนึ่งกลับไม่เห็นด้วย ในที่สุดจึงได้ข้อสรุปของข้อโต้แย้งว่าประธาน เช่น 钱 Qián ‘เงิน’ และ 这个字 zhèi gè zì ‘ตัวอักษรตัวนี้’ ไม่ได้มาจากกรรมแต่อย่างใด ตามแนวคิดของลูเจี้ยนหมิง (Lu Jianming, 1986)

ในอีกแง่หนึ่งจากการศึกษาการเน้นกรรม (preposed object) ในภาษาจีนโบราณ ซึ่งหม่าเจี๋ ยง (Ma Jianzhong, 1898) เป็นคนแรกที่ศึกษา หม่ากล่าวว่ำนามวลีที่นำหน้าประโยคเหล่านี้ ทำหน้าที่เป็นประธาน หากเป็นการเน้นกรรมจะต้องเป็นสรรพนามแสดงการถามในประโยคคำถาม สรรพนามในประโยคปฏิเสธ สรรพนามแสดงการบ่งชี้ (เช่น shì 是 หรือ zhī 之) หรือค่านามที่ขยายโดยตัวบ่งชี้ 惟 wéi, 是 shì หรือ 惠 huì เช่น

(102) 惟余马首是瞻。

Wèi yú mǎ shǒu shì zhān

แค่ POSS-1st ม้า หัว SHI ดู

‘เรื่องทั้งหมดทำตามที่ฉันบอก’

ดังนั้น ย่อมแสดงให้เห็นว่าไม่ควรมองหน่วยสร้างประธานรับการกระทำซึ่งมีผู้รับการกระทำ เป็นประธานว่าเป็นโครงสร้างที่เน้นกรรม นอกจากนี้ ยังมีนักวิจัยเช่น หลี่ยิ้งเจ้อ (Li Yingzhe, 1993) ได้ชี้ให้เห็นว่ากระบวนการเน้นกรรมทำให้เกิดโครงสร้างการเน้นจุดสำคัญ (focus) ซึ่งหน่วยสร้างประธานรับการกระทำไม่มีหน้าที่ดังกล่าวนี้ อย่างแน่นอน

เดียวเยียนปิน (Diao Yanbin, 1999) ได้ศึกษาหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในสมัยโบราณพบว่า หน่วยสร้างชนิดนี้ เป็นหน่วยสร้างที่มีความสำคัญในภาษาจีนเช่นเดียวกับในปัจจุบัน ภาคแสดงของหน่วยสร้างนี้ มีโครงสร้างและรูปแบบที่หลากหลายมาก เช่น เป็นโครงสร้างกริยา

พื้นฐาน เป็นโครงสร้างการขยายคำกริยาหลัก และเป็นโครงสร้างกริยาเรียง เป็นต้น เตียวได้เปรียบเทียบหน่วยสร้างประธานรับการกระทำกับหน่วยสร้าง-bèi พบว่ามีความแตกต่างหลายประการ คือ 1) ในด้านอรรถศาสตร์ หน่วยสร้าง-bèi จะแสดงความหมายเกี่ยวกับความโชคร้ายหรือความหมายในแง่ลบแต่หน่วยสร้างประธานรับการกระทำจะไม่แสดงความหมายนี้ 2) หน่วยสร้างประธานรับการกระทำยังมีข้อจำกัดและข้อบังคับที่น้อยกว่าหน่วยสร้าง-bèi เนื่องจากความหมายบางประการที่แสดงโดยหน่วยสร้างประธานรับการกระทำไม่สามารถแสดงโดยหน่วยสร้างกรรมวาจกได้ เช่น การแสดงคุณสมบัติของนามวลีที่เป็นประธาน เตียวจึงสรุปว่าทั้งหน่วยสร้างประธานรับการกระทำและหน่วยสร้างกรรมวาจกเป็นชนิดของประโยคที่เสริมซึ่งกันและกัน โดยที่หน่วยสร้างประธานรับการกระทำสามารถให้แสดงความหมายที่หน่วยสร้างกรรมวาจกไม่สามารถแสดงได้ เช่น ความหมายในแง่บวก เป็นต้น

ส่วนเหอเล่อซือ (He Leshi, 2000) พบว่าในประโยคกรรมวาจกในหนังสือ Book of History ทั้งหมดมีหน่วยสร้างประธานรับการกระทำอยู่ถึง 40% ซึ่งถือว่ามีจำนวนมาก โดยเหอได้อธิบายไว้ว่าตั้งแต่ในสมัยราชวงศ์ชุน หน่วยสร้างประธานรับการกระทำได้พัฒนาอย่างรวดเร็วและมีการใช้มากขึ้น ควบคู่ไปกับการพัฒนารูปแบบทางภาษาพูด ทั้งยังมีรูปแบบโครงสร้างใหม่ๆ มากขึ้น ด้วยเช่นกัน

เหมยจูหลิน (Mei Zhulin, 2000) มีความเห็นที่คล้ายคลึงกับจ้าว (Chao, 1968) ในเรื่องเกี่ยวกับการที่ในภาษาจีนโบราณมีคำกริยาแสดงการกระทำที่ออกสู่ภายนอก (outward action verbs) และคำกริยาแสดงการกระทำที่เข้าสู่ภายใน (inward action verbs) แต่มีความเห็นเพิ่มเติมว่าคำกริยาทั้งสองชนิดนี้ สามารถแยกความแตกต่างได้จากการปรากฏของพยัญชนะต้น หากพยัญชนะต้นเป็นเสียงอโฆษะคือเป็นการออกสู่ภายนอก ประธานจะเป็นผู้กระทำ แต่หากพยัญชนะต้นเป็นเสียงโฆษะคือเป็นการเข้าสู่ภายใน ประธานจะเป็นผู้รับการกระทำ เหมยเชื่อว่าสามารถแยกบทบาททางความหมายของผู้กระทำและผู้รับการกระทำของภาษาจีนโบราณออกจากกันได้โดยใช้หลักการนี้ เช่นเดียวกับนักภาษาศาสตร์บางท่านซึ่งเห็นว่าในภาษาจีนโบราณสามารถแยกความแตกต่างของกรรมวาจกและกรรมวาจกได้จากเสียงโฆษะและอโฆษะ

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าหลักฐานทางด้านเสียงนี้ จะมีบทบาทในภาษาจีนโบราณเป็นอย่างมาก หากแต่นักวิจัยในอดีตกลับไม่นิยมใช้หลักฐานดังกล่าวนี้ ในการแยกความแตกต่างทางภาษา

เหอ (He, 2005) ได้กล่าวว่าการใช้ความแตกต่างระหว่างการกระทำที่เข้าสู่ภายในและ ออกสู่ภายนอกนั้น ไม่เพียงพอในการอธิบายความแตกต่างของประโยคกรตุวากและกรรมวาก ถึงแม้จะมีนักวิจัยจำนวนหนึ่งแสดงให้เห็นว่าประโยคที่ปรากฏคำกริยาแสดงการกระทำที่เข้าสู่ ภายในมักตามด้วยกรรม แต่ผลที่ออกมากลับไม่ใช่ประโยคกรรมวากเสมอไป แต่อาจเป็น โครงสร้างการีต (causative structure) หรือโครงสร้างการรับรู้ (perceptual structure) ซึ่งมีความ ใกล้เคียงกับการแยกความแตกต่างระหว่างโครงสร้างกรรมและกรรม เช่นประโยค

(103) 孔子 贤 之。 《孟子·离娄下》

Kǒngzi xián zhī

ขงจื้อ อดี เขา

‘ขงจื้อทำให้เขาเป็นคนดี’

นอกจากนี้เหอ (He, 2005) ยังได้กล่าวอีกว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นหน่วย สร้างที่ปรากฏค่อนข้างบ่อยในภาษาจีนร่วมสมัย สอดคล้องกับการศึกษาความหมายทางไวยากรณ์ ของประธานและภาคแสดงในภาษาจีน ฉ่าว (Chao, 1968) ซึ่งได้ชี้ให้เห็นอัตราส่วนของโครงสร้าง ประธาน-ภาคแสดงที่เป็นผู้กระทำกรกระทำจะต้องไม่มากกว่า 50% ซึ่งหมายถึงอัตราส่วนอีก 50% จะไม่ใช่ผู้กระทำกรกระทำ แต่เป็นหน่วยสร้างประธานรับการกระทำที่มีผู้รับการกระทำเป็น ภาคประธาน ในส่วนนี้ ถาวและทอมป์สัน (Tao และ Thompson, 1994) มีความเห็นด้วยใน ประโยคภาษาพูด แสดงให้เห็นว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำถือเป็นหน่วยสร้างหนึ่งที่มีการ ปรากฏที่มีความถี่มากในภาษาจีนร่วมสมัย

เหอ (He, 2005) ยังกล่าวอีกว่าคำกริยาที่แสดงการกระทำ (activity verb) เช่น 洗 xǐ ‘ซัก’ และประโยคที่มีเป้าหมาย เช่น 坏 huài ‘ไม่ดี/เสียหาย’ 干干 gānjīng ‘สะอาด’ โดยส่วน ใหญ่แล้วสามารถปรากฏในหน่วยสร้างประธานรับการกระทำได้ เช่น ภาคแสดงที่บอกสภาพผล โครงสร้างคำกริยา-了 le และโครงสร้างคำกริยา-得 de-ส่วนเติมเต็ม เป็นต้น

(104) 衣服 洗 坏 了。

Yīfu xǐ huài le
 เสื้อ อผ้า ซัก ไม่ดีเสียหาย PAR ASP
 'เสื้อ อผ้าซักเรียบร้อยแล้ว(แต่ขาด)'

(105) 衣服 洗 得 干干 净净。

Yīfu xǐ de gāngān jìngjìng
 เสื้อ อผ้า ซัก PAR สะอาด
 'เสื้อ อผ้าซักได้สะอาดดี'

นอกจากนี้ยังเชื่อว่าประธานของหน่วยสร้างประธานรับการกระทำโดยส่วนใหญ่แล้วมักเป็นสิ่งไม่มีชีวิตแต่สามารถเป็นสิ่งมีชีวิตได้เช่นกัน ดังตัวอย่าง

(106) 孩子 抱 来 了。

Háizi bào lái le
 เด็ก อุ้ม มา PAR ASP
 'เด็กอุ้มมาแล้ว'

ทฤษฎีไวยากรณ์ปริวรรตได้จัดให้หน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยสร้าง-bèi ซึ่งเกิดจากการเน้นค่านามที่เป็นกรรมในโครงสร้างลึกมาเน้นให้อยู่ในตำแหน่งประธาน แต่แนวคิดนี้ไม่ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการเป็นสากล ซีวและแลงเกนดอน(Xu และ Langendoen, 1985) กล่าวไว้ว่าโครงสร้างแก่นความ-เนื้อความ(topic-comment structure) เป็นโครงสร้างที่มีโครงสร้างลึกซึ่งไม่ได้เป็นเพียงกระบวนการย้ายตำแหน่งนามวลีเท่านั้น และการย้ายนั้นย่อมจะก่อให้เกิดปัญหา 2 ประการ คือ ประการแรก คือ ในบางครั้งหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนโบราณมักจะมีผู้กระทำอยู่ในตำแหน่งกรรม ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในการอธิบายการย้ายนามวลีไปยังทิศทางซ้ายมือเพียงอย่างเดียว

(107) 一间房住进了六个人。

Yī jiān fáng zhù jìn le liù gè rén

หนึ่ง CLS ห้องพักพักอาศัย เข้า PAR หก CLS คน

‘ห้องพักหนึ่งห้องมีคนอาศัยอยู่หกคน’

ปัญหาต่อมา คือ ในการย้ายอาจทำให้พบเหตุผลและวิธีในการจัดการกับคำกริยาที่ยอมให้ผู้รับการกระทำปรากฏในตำแหน่งประธานมากกว่าในตำแหน่งกรรมตามแนวคิดของเฉินชางไห่ (Chen Changlai, 2003) เช่น

(108) 那座桥明年动工。

Nèi zuò qiáo míngnián dònggōng

นั่น CLS สะพาน ปีหน้า เริ่มสร้าง

‘สะพานเส้นนี้ ปีหน้าจะเริ่มสร้าง’

และเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายว่าตำแหน่งที่แท้จริงของผู้รับการกระทำคือหลังคำกริยา ซึ่งสามารถใช้โครงสร้างประธาน-กริยา-กรรมเพื่อแสดงให้เห็นถึงการลำดับคำพื้นฐานทางภาษา อย่างไรก็ตาม ผู้รับการกระทำสามารถปรากฏในตำแหน่งหน้าประโยคได้เช่นกัน เหอ (He, 2005) กล่าวว่าหากกระบวนการนี้ เกิดขึ้นหน่วยสร้างนั้นๆจะเป็นหน่วยสร้างประธานรับการกระทำ แต่ในภาษากกรรมการมักปรากฏผู้กระทำในตำแหน่งประธานเสมอ และผู้รับการกระทำมักปรากฏในตำแหน่งกรรมเสมอ ตามแนวคิดของคีแนน (Keenan, 1976) หากผู้รับการกระทำปรากฏในตำแหน่งประธานหน่วยสร้างดังกล่าวยอมเป็นหน่วยสร้างกรรมวาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทั้งหน่วยสร้างกรรมวากและหน่วยสร้างประธานรับการกระทำมีคุณสมบัติหนึ่งที่คล้ายคลึงกัน คือ มีผู้รับการกระทำเป็นประธาน ด้วยเหตุนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองหน่วยสร้างจึงกลายเป็นปัญหาสำคัญในการศึกษาหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางซึ่งนักวิจัยโดยส่วนใหญ่ เช่น หลิวซุซิ่น (Liu Shuxin, 1987) และ หลู่่วเหวินฮวา (Lü Wenhua, 1987) เป็นผู้ศึกษาการเปลี่ยนถ่ายระหว่างทั้งสองหน่วยสร้าง

(109) 饭 碗 砸 了。

Fàn wǎn zá le

ข้าว ชาม แตก ASP

'ชามข้าวแตกแล้ว'

(110) 饭 碗 被 砸 了。

Fàn wǎn BEI zá le

ข้าว ชาม BEI แตก ASP

'ชามข้าวถูกทำแตกแล้ว'

ในมุมมองของเหอ (He, 2005) ประโยคในหน่วยสร้างประธานรับการกระทำบางประโยคไม่สามารถเปลี่ยนถ่ายไปสู่หน่วยสร้างกรรมวาจกได้

(111) 信 写 了。

Xìn xiě le

จดหมาย เขียน PAR

'จดหมายเขียนแล้ว'

(112) *信 被 写 了。

Xìn BEI xiě le

จดหมาย BEI เขียน PAR

'จดหมายถูกเขียนแล้ว'

สำหรับประโยคในหน่วยสร้างกรรมวาจกนั้น มีข้อสังเกต 2 ประการ คือ ในหน่วยสร้างกรรมวาจกมักปรากฏตัวบ่งชี้ เช่น 被bèi, 让ràng, 给gěi และ 叫jiào เสมอ(หวังลี่ (Wang Li, 1943) และ หลิวชู่ซิน (刘叔新, 1987)) แม้ในบางครั้งหน่วยสร้างกรรมวาจกอาจไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ แต่ยังคงความหมายทางกรรมวาจกอยู่(หลี่ชาน (Li Shan, 1942) และ กงเจียนเหยียน (Gong Qianyan, 1980)) จึงทำให้มีคำถามเกิดขึ้น ว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำคือหน่วยสร้างกรรมวาจกหรือไม่

ในการตอบคำถามนี้ มีนักวิจัยพยายามพิจารณาหน่วยสร้างประธานรับการกระทำร่วมกับคำจำกัดความของหน่วยสร้างกรรมวาจก ซึ่งแนวคิดที่มีการยอมรับมากที่สุดคือแนวคิดเรื่องการลดชั้นความสำคัญของผู้กระทำ (agent-demotion) ตามแนวคิดของคีแนน (Keenan, 1976) และคอมรี (Comrie, 1977) และการให้ความสำคัญกับผู้รับการกระทำ (patient-promotion) ตามแนวคิดของเพิร์ลมันต์เตอร์และโพสทอล (Perlmutter และ Postal, 1977)

ตามแนวคิดของคีแนนซึ่งสอดคล้องกับคอมรีเชื่อว่า หน้าที่พื้นฐานหน้าที่หนึ่งของกรรมวาจกคือการลดชั้นความสำคัญของประธาน ส่วนการให้ความสำคัญกับกรรมตรงเป็นหน้าที่รองลงมา แต่เพิร์ลมันต์เตอร์และโพสทอลได้โต้แย้งว่าหน้าที่พื้นฐานของกรรมวาจกคือการให้ความสำคัญกับกรรมตรงไปสู่ตำแหน่งประธานและลดชั้นความสำคัญของประธาน อย่างไรก็ตามแนวคิดดังกล่าวไม่ได้แสดงให้เห็นว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นหน่วยสร้างกรรมวาจกได้ชัดเจนเท่าที่ควร

เหตุที่ในภาษาจีนโบราณมักจัดให้หน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นหน่วยสร้างกรรมวาจกนั้น ชุนเหลียงหมิง (Sun Liangming, 1994) กล่าวว่าเนื่องจากในหนังสือเรียนที่เขียนขึ้นโดยนักปราชญ์ในสมัยราชวงศ์ฮั่น เช่น หนังสือเกี่ยวกับประวัติศาสตร์มักแปลหน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นประโยคที่มีโครงสร้างแบบกรรมวาจก

ในภาษาจีนร่วมสมัยมีแนวคิดนี้ เช่นเดียวกัน โดยหวังลี่ (Wang Li, 1943) เรียกว่าเป็น “หน่วยสร้างกรรมวาจกที่ไม่มี 被 bèi” นอกจากนี้ ยังมีนักวิจัยที่ศึกษาภาษาจีนร่วมสมัยส่วนใหญ่ เช่น หลู่ซู่เซียงและจูเต๋อซี (Lü Shuxiang และ Zhu Dexi, 1952) จัดให้หน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นส่วนย่อยของหน่วยสร้างกรรมวาจก โดยมุ่งศึกษาว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำแบบใดที่สามารถเปลี่ยนถ่ายไปสู่หน่วยสร้าง-bèi ได้ แต่กลับมีการศึกษาในส่วนของหน่วยสร้างประธานรับการกระทำอย่างแท้จริงน้อยมาก

หากนักวิจัยกลุ่มแรกมองว่าหน่วยสร้างทั้งสองแสดงความหมายที่คล้ายคลึงกัน ดังนั้น อาจเกิดคำถามขึ้นว่า สิ่งใดคือความแตกต่างของทั้งสองหน่วยสร้างและจะสามารถแยกได้โดยใช้เกณฑ์ใด นักวิจัยทั้งสองกลุ่มจึงได้เสนอว่าควรใช้หลักเกณฑ์ทางด้านวากยสัมพันธ์เข้ามาช่วย โดยเสนอว่าหากหน่วยสร้างประธานรับการกระทำปรากฏตัวบ่งชี้ เมื่อนั้นจึงควรตัดสินว่าเป็นหน่วยสร้างกรรมวาจกและไม่ควรใช้เกณฑ์ทางอรรถศาสตร์มาตัดสินเพียงอย่างเดียว

นักวิจัยบางท่าน ได้แก่ หลิวซู่ซิน (Liu Shuxin, 1987) ไม่ได้จัดให้หน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นหน่วยสร้างกรรมวาจก โดยได้เสนอว่าไม่ควรวิเคราะห์ประโยคโดยใช้เกณฑ์ทางความหมายเป็นหลักโดยไม่คำนึงถึงรูปทางไวยากรณ์ กล่าวคือ เนื่องจากหน่วยสร้างประธานรับ

การกระทำไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ ดังนั้นไม่ควรตัดสินว่าเป็นหน่วยสร้างกรรมวาจก เช่นเดียวกับ ฟางกวงเทา (Fang Guangtao, 1961) ซึ่งฟางเชื่อว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างกริยากรรมวาจก และกริยากรรมวาจกในภาษาจีน เนื่องจากการไม่ปรากฏผู้กระทำและตัวบ่งชี้ กรรมวาจกดังนั้นจึงไม่ควรตัดสินว่าหน่วยสร้างนี้เป็นหน่วยสร้างกรรมวาจก

เช่นเดียวกับเหลียงตงฮั่น (Liang Donghan, 1962) ซึ่งเชื่อว่าหน่วยสร้างทั้งสองมี โครงสร้างที่แตกต่างกัน ดังนั้นหน่วยสร้างทั้งสองย่อมมีความแตกต่างกันทางการสื่อ ความหมายบางประการอย่างแน่นอน

นักวิจัยในกลุ่มนี้ ยังเชื่อว่าการลำดับคำ(word order) ถือเป็นสิ่งที่สำคัญมาก เนื่องจาก หน่วยสร้างประธานรับการกระทำจะปรากฏนามวลีผู้รับการกระทำนำหน้าคำกริยาและไม่ปรากฏ ผู้กระทำ และเนื่องจากหน่วยสร้างนี้ ไม่มีช่องแสดงตำแหน่งผู้กระทำ(slot) แต่หน่วยสร้าง-bèi มี ช่องแสดงตำแหน่งผู้กระทำ จึงอาจทำให้มีผู้เข้าใจว่าหน่วยสร้างทั้งสองมีส่วนที่แสดงความเป็น กรรมวาจกเหมือนกัน เพียงแต่หน่วยสร้างประธานรับการกระทำแสดงการบ่งชี้ (marked) น้อยกว่า หน่วยสร้าง-bèi เท่านั้น

และหลังจากที่ได้พิจารณาแนวคิดจากนักวิจัยทั้งสองกลุ่ม เหลือ(He, 2005) มีความเห็นว่า นักวิจัยทั้งสองกลุ่มมีแนวคิดที่ถูกต้องแต่ยังไม่มีคุณสมบัติเนื่องจากไม่ได้กล่าวถึงในส่วนของ กระบวนการการเกิดหน่วยสร้างประธานรับการกระทำอย่างชัดเจน เนื่องจากนักวิจัยกลุ่มแรกให้ความสำคัญกับความหมายของหน่วยสร้างกรรมวาจกมากเกินไปโดยไม่คำนึงถึงการปรากฏของตัว บ่งชี้ ส่วนกลุ่มที่สองให้ความสำคัญกับการปรากฏของตัวบ่งชี้ มากเกินไปโดยที่ไม่ได้แสดงความแตกต่างของทั้งสองหน่วยสร้างออกมาอย่างชัดเจน ดังนั้นเหลือจึงใช้ทฤษฎีการมีลักษณะต่างจาก ทั่วไป (markedness theory) ซึ่งมีแนวคิดหลักว่า เรามักพบคุณสมบัติทางไวยากรณ์ที่ไม่เท่ากัน ระหว่างสิ่งที่ต่างกันภายใต้กลุ่มทางไวยากรณ์เดียวกัน เช่น ในกลุ่มตัวเลข ประกอบด้วยคำเฉพาะ มากมาย ได้แก่ singular และ plural ซึ่งในการศึกษาในภาษาต่างๆพบว่าภายในคำที่แตกต่างกันนี้ “singular” มีลักษณะทั่วไปในขณะที่ “plural” จะมีลักษณะที่แตกต่าง เนื่องจากค่านามที่เป็น “singular” จะเป็นหน่วยพื้นฐานแต่ค่านามที่เป็น “plural” จะเป็นการเติมหน่วยคำเข้าไปในหน่วย พื้นฐาน เหลือกล่าวว่าการใช้ทฤษฎีนี้ในการศึกษาในภาษาต่างๆอย่างร่วมสมัยนั้นทำให้พบ หลักฐานมากมายที่แสดงให้เห็นว่าหน่วยสร้างกรรมวาจกเป็นโครงสร้างที่มีลักษณะพิเศษ

(marked) ทางด้านหน่วยคำและวากยสัมพันธ์ตามแนวคิดของคีแนน (Keenan, 1985) และ ซีเวียสกา (Siewierska, 1988) ซึ่งเป็นหลักฐานสำคัญในการตัดสินหน่วยสร้างประธานรับการกระทำว่า หากจัดว่าเป็นหน่วยสร้างกรรมวากจะทำให้สามารถพบคุณสมบัติที่พิเศษภายในตัวภาษาเช่นเดียวกับหน่วยสร้างกรรมวาก แต่หากไม่มีคุณสมบัตินี้ย่อมแสดงให้เห็นว่าหน่วยสร้างนี้ไม่ใช่หน่วยสร้างกรรมวากแต่อย่างใด

ในส่วนของความหมายนี้ นหวังลี่ (Wang Li, 1943) หลี่หลินดิ่ง (Li Linding, 1980) และ หลู่เหวินฮวา (Lü Wenhua, 1987) มีความเห็นที่ขัดแย้งกับข้างเนื่องจากเชื่อว่าในขณะที่หน่วยสร้างประธานรับการกระทำมักแสดงความหมายแบบกลางๆ แต่หน่วยสร้าง-bèi มักแสดงความหมายในแง่ลบหรือแสดงถึงความโชคร้าย ซึ่งถือเป็นความรู้สึกส่วนบุคคลของผู้พูด (subjectivity) ถึงแม้ว่าในปัจจุบันหน่วยสร้าง-bèi จะสื่อความหมายที่ไม่ใช่แง่ลบมากขึ้น หากแต่ความหมายในแง่ลบยังคงเป็นความหมายพื้นฐานของหน่วยสร้าง-bèi อยู่ในภาษาจีนร่วมสมัย

(113) 那 本 书 拿 走 了。

Nèi běn shū ná zǒu le

นั่น CLS หนังสือ เอา ไป PAR³

‘หนังสือเล่มนั้นเอาไปแล้ว’

(114) 那 本 书 被 他 拿 走 了。

Nèi běn shū bèi tā ná zǒu le

นั่น CLS หนังสือ Bei เขา เอา ไป PAR

‘หนังสือเล่มนั้นถูกเขาเอาไปแล้ว’

ในการศึกษาเรื่องประธานและแก่นความในภาษาจีนพบว่ายังมีการศึกษาในส่วนที่เชื่อมโยงกับหน่วยสร้างประธานรับการกระทำน้อยมาก โดยส่วนใหญ่แล้วเป็นการพิจารณาการทำให้เป็นแก่นความชนิดต่างๆ ในงานวิจัยของสิ่วลี่เจียงและหลิวตานชิง (Xu Liejiong และ Liu Danqing, 1998) นามวลีที่อยู่ในตำแหน่งต้นประโยคของหน่วยสร้าง-bèi ทำหน้าที่เป็นประธาน

³ การแปลความหมายในที่นี้ เป็นไปตามแบบต้นฉบับ

โดยมีเหตุผลว่าในหน่วยสร้าง-bèi นี้ ผู้กระทำมักปรากฏหลังคำบุพบท被 bèi และทำหน้าที่เป็นส่วนเสริม (adjunct) และยังมีความเห็นว่าเนื่องจากในตำแหน่งประธานสามารถเติมผู้รับการกระทำลงไปได้ ดังนั้นนามวลีที่เป็นรับการกระทำย่อมทำหน้าที่เป็นประธาน นอกจากนี้ ยังเชื่อว่านามวลีในหน่วยสร้างกรรมวาจกในภาษาอื่นๆ เช่น ภาษาที่มีการบ่งการก ล้วนมีการบ่งการก คำนามที่เป็นประธาน และเนื่องจากหน่วยสร้าง-bèi มีความเท่าเทียมกับหน่วยสร้างกรรมวาจก นามวลีที่เป็นผู้กระทำนั้น ย่อมเป็นประธานเช่นกัน แต่ทั้งสอง เชื่อว่านามวลีในตำแหน่งต้นประโยคของหน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นแก่นความไม่ใช่ประธานพร้อมทั้งเสนอว่านามวลีนี้ไม่ได้เกิดจากการเน้นกรรมโดยได้แสดงเหตุผลเพื่อโต้แย้งแนวคิดดังกล่าว ทำให้เกิดข้อสงสัยขึ้นว่าหากไม่จัดให้นามวลีนี้ เป็นการเน้นกรรมแล้วควรตัดสินให้นามวลีนี้เป็นแก่นความหรือไม่ และควรใช้หลักเกณฑ์ใดในการตัดสินความเป็นแก่นความของคำนาม ซึ่งผู้วิจัยมีแนวคิดว่าจะต้องใช้หลักฐานทางเสียงมาตัดสินความเป็นแก่นความ เช่น การใช้อนุภาคการหยุด อย่างไรก็ตาม เห็นว่าเนื่องจากหน่วยสร้างประธานรับการกระทำไม่มีการหยุดหรือการปรากฏอนุภาคการหยุด จึงไม่มีความชัดเจนว่าหลักเกณฑ์นี้ สามารถเชื่อถือได้หรือไม่

นอกจากนี้ มีนักวิจัยจำนวนหนึ่ง ได้แก่ หลู่วู่ซู่เซียง (Lü Shuxiang, 1942) และกงเจียนเหยียน (Gong Qianyan, 1980) มองว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นโครงสร้างที่แสดงสภาพซึ่งใช้แสดงสภาพที่เกิดจากการกระทำ โดยเฉินชางไหล (Chen Changlai, 2000) ได้เสนอการวิเคราะห์ว่าหากเติมตัวบ่งชี้ การณ์ลักษณะ在 zài และ正在 zhèngzài 'ASP' หน้าคำกริยาภายในหน่วยสร้างประธานรับการกระทำจะทำให้ประโยคผิดไวยากรณ์ แสดงให้เห็นว่าประโยคในหน่วยสร้างนี้ เป็นประโยคที่แสดงสภาพหยวนอีหลิน (Yuan Yilin, 1994) ใช้แนวคิดเดียวกันนี้ ในการแสดงให้เห็นว่าหน่วยสร้างนี้ เป็นหน่วยสร้างที่แสดงสภาพ หากแต่ในบางครั้ง หลักการเติม 在 zài และ 正在 zhèngzài 'ASP' นั้นใช้ไม่ได้เสมอไปเนื่องจากในประโยคด้านล่าง เมื่อเติม 正在 zhèngzài 'ASP' เข้าไปประโยคยังคงถูกหลักไวยากรณ์

(115) 国民 经济 正在 进一步 调整。

Guómín jīngjì zhèngzài jìnyībù tiìozhěng

ประเทศ เศรษฐกิจ ASP ก้าวหน้า ปรับปรุง

'เศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนาอย่างก้าวหน้า'

ฟางกวงเทา (Fang Guangtao, 1961) มีความเห็นว่าควรจัดให้หน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นหน่วยสร้างที่แสดงสภาพ (stative construction) ซึ่งเป็นกระบวนการที่หนึ่งไม่มีการเปลี่ยนแปลงภายในใดๆ มากกว่าจัดให้เป็นหน่วยสร้างกรรมวาจก โดยได้อ้างอิงหลักการสำคัญ 4 ประการเกี่ยวกับคุณสมบัติของหน่วยสร้างแสดงสภาพซึ่งเสนอโดยซ่งไฉ่ฉวา (Song Caiwa, 1958) เพื่อแสดงให้เห็นว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำมีคุณสมบัติที่สอดคล้องกันทั้ง 4 ประการ

- 1) สามารถปรากฏร่วมกับประโยคที่มีตัวบ่งชี้ การณ์ลักษณะ了 le ที่ตำแหน่งท้ายประโยค
- 2) มักสามารถเติมหน่วยคำ 不 bù หรือ 得 de ในตำแหน่งกลางของโครงสร้างที่แสดงสภาพผลได้
- 3) มักปรากฏร่วมกับคำกริยาวิเศษณ์ที่แสดงทิศทางของการกระทำโดยคำกริยา และ
- 4) มักปรากฏร่วมกับกริยาวิเศษณ์ เช่น 容易 róngyì ‘ง่าย’ 难 nán ‘ยาก’ และ 好 hǎo ‘ดี’ ได้

อย่างไรก็ตาม เกิดข้อสงสัยตามมาว่า เหตุใดทั้ง 4 หลักการข้างต้นจึงจัดว่าเป็นคำจำกัดความของหน่วยสร้างแสดงสภาพ เนื่องจากประโยคที่ประกอบด้วยภาคแสดงที่เป็นคำคุณศัพท์นั้น ล้วนแสดงความหมายเกี่ยวกับสภาพต้นแบบทั้งสิ้น แต่ประโยคลักษณะนี้ ไม่มีคุณสมบัติตามที่ซึ่งเสนอ แสดงให้เห็นว่าขอบเขตของหน่วยสร้างแสดงสภาพจะต้องได้รับการให้คำจำกัดความที่กว้างขวางยิ่งขึ้น

(116) 这 朵 花 真 美。

Zhèi duǒ huā zhēn měi

นี้ CLS ดอกไม้ จริง สวยงาม

‘ดอกไม้ดอกนี้ สวยงามจริงๆ’

สามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่า แม้ที่จริงแล้วคุณสมบัติของหน่วยสร้างแสดงสภาพนั้นไม่จำเป็นต้องจำกัดอยู่เพียงแค่คุณสมบัติทั้ง 4 ประการ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ซึ่งเสนอมาล้วนมีประโยชน์เป็นอย่างมากในการแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของหน่วยสร้างประธานรับการกระทำ หากแต่ในส่วนของวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ หน่วยสร้างประธานรับการกระทำยังคงมีความแตกต่างจากหน่วยสร้างแสดงสภาพต้นแบบและคำถามเกี่ยวกับตำแหน่งของหน่วยสร้างประธานรับการกระทำภายในระบบไวยากรณ์นี้ ยังคงไม่ได้รับคำตอบแต่อย่างใด

2.3 กรอบทฤษฎีและแนวคิดสำคัญที่ใช้ในวิทยานิพนธ์

ในการศึกษาหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยใช้แนวคิดสำคัญของทฤษฎีไวยากรณ์หน่วยสร้าง (Construction Grammar: CG) ตามแนวคิดของโกลด์เบิร์ก (Goldberg, 1995) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของทฤษฎีภาษาศาสตร์ปริชาน (cognitive linguistics) เป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์คุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้าง

2.3.1 ทฤษฎีภาษาศาสตร์ปริชาน (cognitive linguistics)

ภาษาศาสตร์ปริชานเป็นทฤษฎีที่เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1970 และมีความโดดเด่นมากในช่วงปี ค.ศ. 1980 ในระยะแรกนักภาษาศาสตร์ปริชานสนใจศึกษาทางด้านอรรถศาสตร์ (semantics) เป็นหลัก ในช่วงหลังจึงหันมาศึกษาด้านวากยสัมพันธ์ (syntax) และ วิทยาหน่วยคำ (morphology) ร่วมด้วย นอกจากนี้ ภาษาศาสตร์ปริชานยังเป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาด้านการรับรู้ภาษา (language acquisition) สัทวิทยา (phonology) ตลอดจนภาษาศาสตร์เชิงประวัติ (historical linguistics) อีกด้วย

ภาษาศาสตร์ปริชานมีข้อสมมติฐาน 3 ประการ คือ

- 1) ภาษาไม่ได้เป็นความสามารถทางปริชานที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ตรงข้ามกับสมมติฐานของกลุ่มไวยากรณ์เพิ่มพูน (generative grammar) ที่มองว่าภาษาเป็นสัญชาตญาณที่เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติและมีติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดแยกออกจากความสามารถทางปริชานอื่นๆที่ไม่ใช่ภาษา ข้อสมมติฐานนี้ ตั้งอยู่ภายใต้แนวคิดที่ว่า ภาษาเกิดจากการรับเข้า (input) เช่น เสียง และมีผลผลิต (output) คือ ถ้อยคำ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้เป็นกระบวนการทางปริชานที่เกี่ยวกับจิต (mind) และกระบวนการทางปริชานเกี่ยวกับภาษาซึ่งได้แก่ การพูดและการเข้าใจภาษาที่ไม่มีความแตกต่างใดกับความสามารถทางปริชานอื่นๆ อันได้แก่ กระบวนการมองเห็นและการเคลื่อนไหว อย่างไรก็ตาม ยังคงมีความแตกต่างกันอยู่ คือ ภาษาเป็นการรับรู้และการผลิต ณ ช่วงเวลานั้น (real-time) ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้ เป็นลักษณะเฉพาะของภาษาเท่านั้น นอกจากนี้ ความสามารถ

ทางภาษายังเกี่ยวข้องกับรูปแบบทางจิตวิทยา คือ การจดจำ (memory) การรับรู้ (perception) ความสนใจ (attention) ตลอดจนการแบ่งประเภท (category) อีกด้วย โดยการจดจำนั้นทำให้เกิดการจัดการความรู้ทางภาษาในรูปแบบของกรอบและวิสัย (frame/domain) ซึ่งสามารถก่อให้เกิดเครือข่าย (network) ต่างๆ เช่น การจัดจำพวก (taxonomic) หรือความสัมพันธ์ด้านอื่นๆ ได้ แสดงให้เห็นว่าการรับรู้และความสนใจสามารถทำให้เกิดกระบวนการสร้างมโนทัศน์ทางความหมายจากผัสสะได้และการแบ่งประเภทเกี่ยวข้องกับลักษณะต้นแบบ (prototype) และลำดับขั้นต่างๆ นั้นมีอิทธิพลต่อการวิเคราะห์ประเภททางความหมายและไวยากรณ์ภายในภาษาศาสตร์ปริชานเป็นอย่างมาก

2) ไวยากรณ์คือการสร้างมโนทัศน์ แนวคิดนี้ ตรงข้ามกับแนวคิดเรื่องอรรถศาสตร์เงื่อนไขความเป็นจริง (truth-conditional semantics) ที่มองว่าสามารถประเมินภาษาจากความถูกต้องในโลกได้ ซึ่งสโลแกน “grammar is conceptualization” นี้ เป็นของแลงแอกเคอร์ (Langacker) ซึ่งเชื่อว่าคนเราไม่สามารถมองภาษาหรือใช้ภาษาให้สอดคล้องกับเงื่อนไขความเป็นจริงในโลกได้ (truth-conditional correspondence) เนื่องจากความสามารถของมนุษย์ในด้านมโนทัศน์การใช้ภาษานั้นเกิดขึ้น จากประสบการณ์การสื่อสารกับผู้อื่น

3) ความรู้ทางภาษาเกิดขึ้นจากการใช้ภาษา กล่าวคือ การแบ่งประเภท ตลอดจนโครงสร้างทางอรรถศาสตร์ วากยสัมพันธ์ วิทยาหน่วยคำ และสัทวิทยา เกิดขึ้นจากการใช้ถ้อยคำในลักษณะหรือโอกาสต่างๆ กระบวนการดังกล่าวนี้ไม่ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์และความหมายของคำแต่อย่างใด ซึ่งแนวคิดนี้ ขัดแย้งกับแนวคิดที่เชื่อว่าความรู้ต่างๆ ทางภาษาสามารถเกิดขึ้นเอง บางส่วนเป็นสิ่งที่ต้องค้นหาเพิ่มเติม ในขณะที่บางส่วนไม่มีความสำคัญ

2.3.2 ทฤษฎีไวยากรณ์หน่วยสร้าง (Construction Grammar)

ทฤษฎีไวยากรณ์หน่วยสร้าง (Construction Grammar) มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีภาษาศาสตร์ปริชาน (cognitive linguistics) ได้รับการพัฒนาโดยฟิลมอร์และเคย์ (Fillmore และ Kay, 1993; Kay และ Fillmore, 1999; Kay et al., 1997) เป็นการอธิบายโครงสร้างภายในของ

ภาษา โดยมีแนวคิดพื้นฐานว่าหน่วยเบื้องต้นทางไวยากรณ์ คือ หน่วยสร้างทางไวยากรณ์ (grammatical construction) ไม่ใช่หน่วยทางวากยสัมพันธ์หรือกฎการรวมแต่หน่วยเข้าด้วยกัน ซึ่งไวยากรณ์ของภาษาเหล่านี้ เกิดจากความสัมพันธ์แบบการจัดจำพวก (taxonomy) ของหน่วยสร้างระหว่างหน่วยสร้างต้นกำเนิดกับหน่วยสร้างอื่น ๆ ที่มีความสอดคล้องกัน ก่อนหน้านี้เลคอฟ (Lakoff, 1987) ได้พัฒนาแนวคิดนี้ ให้มีความกว้างขวางขึ้น และได้ทำการศึกษานหน่วยสร้าง-There ในภาษาอังกฤษ โดยมองว่าความหมายโดยรวมไม่ได้เกิดจากความหมายขององค์ประกอบ ซึ่งการบอกทิศทางโดยใช้หน่วยสร้าง-There เกิดจากความหมายทางวัจนปฏิบัติศาสตร์ของหน่วยสร้าง และการเปลี่ยนแปลงความหมายไปจากความหมายหลักนี้ เกิดจากการขยายการใช้รูปและความหมายของหน่วยสร้างหลักให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

ต่อมาโกลด์เบิร์ก (Goldberg, 1995) ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของเลคอฟได้นำแนวคิดของเขา มาศึกษาหน่วยสร้างโครงสร้างอาร์กิวเมนต์ (argument structure constructions) แต่ได้ปรับปรุงในบางส่วน โกลด์เบิร์กพัฒนาแนวคิดนี้ ขึ้นมาโดยมองว่าหลักการของการใช้คำศัพท์เป็นพื้นฐาน (lexically-based approach) หรือแนวคิดที่มุ่งศึกษา “คำ” เป็นพื้นฐานไม่สามารถใช้อธิบายข้อมูลของภาษาอังกฤษได้ทั้งหมดหัวใจสำคัญของทฤษฎีนี้ คือการที่หน่วยสร้างประกอบด้วยรูป (วากยสัมพันธ์ วิทยาหน่วยคำ แบบแผนทางด้านเสียง) และความหมาย (อรรถศาสตร์ วัจนปฏิบัติศาสตร์ โครงสร้างทางปริเฉท) คู่กัน โดยที่ความหมายที่เป็นอิสระจากคำในประโยค ดังนั้นหากโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ต่างกันความหมายย่อมแตกต่างกันด้วย และแนวคิดเรื่องหน่วยสร้างโครงสร้างอาร์กิวเมนต์ (argument structure constructions) เป็นกลุ่มย่อยของทฤษฎีไวยากรณ์หน่วยสร้างซึ่งเป็นการค้นหาแนวทางในการสื่อภาษาให้ออกมาเป็นประโยคโดยมีพื้นฐานว่าความหมายของคำกริยากับความหมายของหน่วยสร้างจะต้องเชื่อมต่อกัน จึงจะสามารถสร้างประโยคที่ไม่ผิดไวยากรณ์ได้ เช่นตัวอย่างจากประโยคที่ก่อให้เกิดการเคลื่อนที่ (caused motion) มีผังภูมิ (schema) คือ

X CAUSE Y to MOVE Z -----> Subj. V. Obj. Obl ได้ประโยค คือ

(117) Pat sneezed the napkin off the table.

จากตัวอย่างจะเห็นว่าคำกริยา sneeze เป็นอกรรมกริยา ไม่ได้มีความหมายที่ก่อให้เกิดการเคลื่อนที่ในตัวเองจึงดูเหมือนประโยคนี้ ผิดไวยากรณ์ แต่เมื่อนำไปอยู่ในประโยค(115) แล้วกลับสามารถเข้ากันได้เนื่องจากการจามของแพทเป็นเหตุทำให้ผ้าเช็ดปากเคลื่อนที่ตกจากโต๊ะ ดังนั้นประโยคนี้ จึงไม่ผิดไวยากรณ์ จากตัวอย่างนี้ แสดงให้เห็นว่าความหมายของหน่วยสร้างมีความหมายของตนที่เป็นอิสระจากคำ

หลักการสำคัญของทฤษฎีไวยากรณ์หน่วยสร้าง คือ รูปและความหมายที่มีความสอดคล้องรวมกันเป็นหน่วยสร้าง คือ หน่วยพื้นฐานของภาษานักทฤษฎีไวยากรณ์หน่วยสร้างสนใจศึกษาว่าเหตุที่หน่วยสร้างได้รับการถ่ายทอดออกมาได้อย่างเหมาะสมนั้นเนื่องมาจากความสามารถของผู้ใช้ภาษาที่เลือกหน่วยสร้างต่างๆ ที่มีอยู่เป็นจำนวนมากโดยใช้ความรู้ความสามารถทางอรรถศาสตร์ตลอดจนวัจนปฏิบัติศาสตร์เพื่อตีความสถานการณ์และถ่ายทอดหน่วยสร้างนั้นๆ ออกมา ทฤษฎีไวยากรณ์หน่วยสร้างไม่มีการแบ่งแยกกระหว่าง คลังคำ (lexicon) กับวากยสัมพันธ์ วิทยาหน่วยคำกับวากยสัมพันธ์ หรืออรรถศาสตร์กับวัจนปฏิบัติศาสตร์ ทฤษฎีนี้มีลักษณะที่มีการผลิตสูง คือ เป็นหลักการที่พยายามอธิบายการสร้างหน่วยสร้างที่ถูกหลักไวยากรณ์ในจำนวนไม่จำกัดผ่านกฎที่มีอยู่อย่างจำกัด รวมทั้งอธิบายหน่วยสร้างอื่นๆ ที่ผิดไวยากรณ์ได้ คุณสมบัติสำคัญพื้นฐานของทฤษฎีนี้ คือ ไม่ใช้กฎการแปรรูป (transformation) และยังไม่มียูนิททางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ที่เป็นโครงสร้างลึกแต่เป็นทฤษฎีทางไวยากรณ์ที่มีเพียงระดับเดียวคือโครงสร้างผิวเท่านั้น แนวคิดนี้ สอดคล้องกับทฤษฎีอื่นๆ เช่น ไวยากรณ์คำศัพท์และหน้าที่ (Lexical Functional Grammar) ไวยากรณ์บทบาทและการอ้างถึง (Role and Reference grammar) และไวยากรณ์ปริชาน (Cognitive Grammar)

ข้อได้เปรียบของ ทฤษฎีไวยากรณ์หน่วยสร้างต่อทฤษฎีอื่นๆ ประกอบด้วย

1) คำกริยาที่มีความหมายที่ไม่น่าเป็นไปได้ถูกละทิ้งไปโดยมีแนวคิดว่ามีความเหมาะสมประจำหน่วยสร้างอยู่จึงไม่จำเป็นต้องสร้างความหมายพิเศษให้กับคำกริยา

2) ความกำกวมถูกละทิ้งไป ผู้ใช้ภาษาควรสังเกตความสัมพันธ์ระหว่างความหมายของคำกริยากับความหมายของหน่วยสร้าง แทนการสร้างกฎขึ้นมาเมื่อโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ของ

ประโยคต่างกัน กล่าวคือ หากความหมายของคำกริยาคงเดิมแต่ความหมายหน่วยสร้างหลากหลายย่อมทำให้เกิดประโยคที่มีความหมายหลากหลาย

3) ทฤษฎีนี้ สามารถอธิบายข้อมูลทางอรรถศาสตร์ได้กะทัดรัดกว่าทฤษฎีอื่นๆ กล่าวคือ ทฤษฎีนี้ จะไม่อธิบายว่าการที่ความหมายของประโยคต่างกันขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาแต่จะอธิบายว่าเป็นความหมายของหน่วยสร้าง

4) หลักการประกอบ (composition) ยังมีอยู่ โดยมองว่าทฤษฎีไวยากรณ์หน่วยสร้างเป็นการประกอบอย่างหนึ่งคือ ความหมายของประโยคเป็นผลมาจากการรวมกันของความหมายของคำศัพท์ให้กลายมาเป็นความหมายของหน่วยสร้าง

5) หลักฐานจากการประมวลประโยค (sentence processing) คือ การใช้คำกริยาที่มีความหมายแก่นเหมือนกันในขณะที่กรอบทางวากยสัมพันธ์ (syntactic frame) ต่างกันย่อมมีผลทำให้การประมวลผลประโยคต่างกัน

6) หลักฐานจากการรับรู้ ภาษาของเด็ก คือ เด็กสามารถเรียนรู้ภาษาได้ง่ายโดยใช้หลักการ syntactic bootstrapping ซึ่งมีกรอบทางวากยสัมพันธ์เข้ามาช่วยในการเรียนรู้ คำกริยาและความหมายของคำต่างๆ ดังนั้นเด็กสามารถเรียนรู้ภาษาได้จากคำที่เกิดร่วมหรือหน่วยสร้างต่างๆที่เกี่ยวข้อง ทำให้เด็กรับรู้ได้ว่าคำกริยาที่มีความหมายแก่นเหมือนกันหากเกิดในหน่วยสร้างที่หลากหลายความหมายย่อมแตกต่างกันไปตามแต่ละหน่วยสร้าง

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าทฤษฎีไวยากรณ์หน่วยสร้างนี้ ได้ถูกพัฒนาขึ้นเป็นกรอบความคิดใหญ่ที่มีความสำคัญ นอกจากจะมีคุณสมบัติตามที่ได้กล่าวมาแล้วยังมีการผูกติดกับรูปแบบรูปแบบหนึ่งๆที่เรียกว่ากรอบทางความหมาย (frame semantics) ที่เน้นการทำความเข้าใจในเรื่องความหมายโดยแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความหมายของคำศัพท์กับรูปแบบทางไวยากรณ์ออกมา

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ลักษณะสำคัญของทฤษฎีไวยากรณ์หน่วยสร้างที่ได้รับการพัฒนาขึ้น มาอย่างเห็นได้ชัดคือ การมองว่าภาษาเป็นส่วนแสดงรูปแบบที่มีความซับซ้อนในระดับที่แตกต่างกันเป็น หน่วยสร้าง (construction) เป็นการรวมรูปและความหมายเข้าด้วยกัน โดยรูป (form) ในหน่วยสร้างแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง รูปแบบทางวากยสัมพันธ์, วิทยาหน่วยคำ และ

เสียง ในขณะที่ความหมาย (meaning) แสดงโครงสร้างทางความหมายของคำศัพท์, วัจนปฏิบัติศาสตร์ และปริเฉท

2.4 สรุป

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาสามารถกล่าวได้ว่า ในการศึกษาที่ผ่านมา นักวิจัยมุ่งเน้นศึกษาความแตกต่างระหว่างหน่วยสร้างประธานรับการกระทำและหน่วยสร้างกรรมวาจกที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยสร้างกรรมวาจกหรือวาจกกลาง เนื่องจากหน่วยสร้างเหล่านี้ มีความคล้ายคลึงในหลายประการ นอกจากนี้ การศึกษาที่ผ่านมา ยังพยายามที่จะพิสูจน์และแยกความแตกต่างระหว่างประธานกับแก่นความ แต่ในปัจจุบันกลับยังไม่มีหลักเกณฑ์ใดที่สามารถนำมาใช้เพื่อแยกความแตกต่างนี้ ออกอย่างชัดเจน

และในส่วนของผู้วิจัย มีความเห็นว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางมีความแตกต่างจากหน่วยสร้างอื่นๆ ทั้งในด้านวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ อีกทั้งยังไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยสร้างใด นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังมีความเห็นว่านามวลีที่ตำแหน่งต้นประโยคของหน่วยสร้างนี้ ทำหน้าที่เป็นประธานซึ่งมีลักษณะพิเศษคือเป็นผู้รับการกระทำ หากแต่ในการศึกษาที่ผ่านมา ยังไม่มีการศึกษาในรายละเอียดมากเท่าที่ควร ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาองค์ประกอบภายในหน่วยสร้างรวมทั้งการแบ่งประเภทของหน่วยสร้างนี้ อย่างชัดเจนภายใต้กรอบทฤษฎีไวยากรณ์หน่วยสร้าง เพื่อแสดงให้เห็นว่าหน่วยสร้างนี้ มีโครงสร้างและการสื่อความหมายที่แตกต่างกับหน่วยสร้างอื่นซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของหน่วยสร้างนี้ ดังจะกล่าวต่อไปในบทที่ 3

บทที่ 3

การวิเคราะห์หน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลาง

ในบทนี้ ผู้วิจัยต้องการวิเคราะห์คุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลาง ผู้วิจัยมุ่งศึกษาหน่วยสร้างประธานรับการกระทำตามความหมายแบบแคบ กล่าวคือ ผู้รับการกระทำเป็น “ผู้รับการกระทำต้นแบบ” (prototypical patient) เท่านั้น ผู้รับการกระทำต้นแบบหมายถึงผู้ที่รับการกระทำทางกายภาพโดยเจตนาโดยผู้ใดผู้หนึ่งซึ่งมีบทบาทเป็นผู้กระทำ (agent) และการกระทำนั้นก่อให้เกิดผลกระทบโดยตรงทางกายภาพแก่ผู้รับการกระทำ ผลกระทบทางกายภาพดังกล่าวนี้ อาจเป็นการเปลี่ยนแปลงสภาพทางกายภาพหรือการเปลี่ยนสถานที่ของผู้รับการกระทำต้นแบบซึ่งผู้รับการกระทำในความหมายแบบแคบนี้ มีความแตกต่างจากผู้รับการกระทำในความหมายแบบกว้างตามความหมายของเหอ (He, 2005) ซึ่งรวมถึงผู้รับของที่ถูกหยิบยื่นให้ (recipient) เป้าหมาย (target) ผู้ร่วมกระทำ (accompaniment) ผู้ได้รับเหตุ (causee) ผลลัพธ์ (result) หรือผลผลิตจากการกระทำ (product of action) สถานที่ (location) และเครื่องมือ (instrument) ซึ่งผู้รับการกระทำที่มีบทบาททางความหมายเหล่านี้ มีสิ่งร่วมกันอยู่คือไม่ใช่ผู้กระทำ ไม่ได้ถูกกระทำด้วยเจตนาโดยตรงโดยผู้กระทำ และไม่จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพเกิดขึ้นกับผู้รับการกระทำ ประโยคด้านล่างแสดงตัวอย่างของประโยคที่มีคำนามที่อยู่ในตำแหน่งประธานที่มีบทบาททางความหมายเป็นผู้รับการกระทำในความหมายแบบกว้าง

ตัวอย่างประโยคจากเหอ (He, 2005: 1)

(1) 楼上 已经 搜查 过了。

Lóushàng yǐjīng sōuchá guo le

ชั้นบน ASP ค้น ASP TES

‘ชั้นบนตรวจค้นเรียบร้อยแล้ว’

(สถานที่)

(2) 刀子 砍 钝 了。

Dāozi kǎn dùn le
มีด ลับ ที่อ ASP

‘มีดลับจนที่อแล้ว’

(เครื่องมีอ)

(3) 这点小事 不必 请示 领导。

Zhèi diǎn xiǎo shì bùbì qǐngshì lǐngdǎo
นี้ CLS เล็กน้อย เรื่องราว ไม่จำเป็น รายงาน ผู้นำ

‘เรื่องเล็กน้อยเรื่องนี้ ไม่จำเป็นต้องรายงานผู้นำ (ผู้ร่วมกระทำ)’

นอกจากนี้ พรพิลาส เรื่องโชติวิทย์ (2524) ได้ทำการศึกษาคำนามซึ่งมีลักษณะทางความหมายเหมือนผู้รับการกระทำในความหมายแบบกว้างในภาษาไทยพรพิลาสเน้นศึกษาบทบาททางความหมายของหน่วยประธานของประโยคที่เรียกว่า “ประโยครับ (Receptive clause)” ในภาษาไทยและพบว่ามิตั้งสิ้น 7 บทบาทคือ เป้าหมาย ผู้รับการกระทำและผู้แสดงผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ สถานที่ เครื่องมือ วัสดุ และขอบเขตของกระบวนการ และโดยส่วนใหญ่แล้วคำนามที่เป็นประธานของประโยคจะแสดงสิ่งอ้างอิงที่เฉพาะเจาะจง (definite) และมีตัวตนที่แน่นอน (specific) ได้แก่

(4) ใจรก็นี้ ปรายยาก (เป้าหมาย)

(5) เตียงแบบนี้ นอนสบาย (สถานที่)

(6) แป้งนี้ทำขนมไม่ได้ (วัสดุ)

(7) นายทุนคนนี้ กู้ยาก (ผู้เกี่ยวข้องกัผลประโยชน์)

ในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ผู้วิจัยจำกัดขอบเขตการศึกษาเพียง “ผู้รับการกระทำแบบแคบ” เท่านั้น เนื่องจากผู้วิจัยต้องการศึกษาคุณสมบัติด้านวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างนี้ อย่างละเอียด และผู้วิจัยพบว่านามวลีในตำแหน่งประธานซึ่งไม่ใช่ผู้กระทำนั้นเป็นผู้รับการกระทำในความหมายแคบเป็นจำนวนมากที่สุด ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างที่มีประธานเป็นผู้รับการกระทำในความหมาย

แบบอย่างละเอียด ประโยคข้างล่างแสดงตัวอย่างของหน่วยสร้างประธานรับการกระทำใน
ความหมายแบบแคบ

(8) 衣服 洗 好 了。

Yīfu xǐ- hǎo le
เสื้อผ้า ชัก เสร็จ ASP
'เสื้อผ้าชักเสร็จแล้ว'

(9) 衣服 洗 干 净 了。

Yīfu xǐ- gānjìng le
เสื้อผ้า ชัก สะอาด ASP
'เสื้อผ้าชักสะอาดแล้ว'

(10) 这 棵 树 种 了 两 年 了。

Zhèi kē shù zhòng le liǎng nián le
นี้ CLS ต้นไม้ ปลูก ASP สอง CLS ASP
'ต้นไม้ต้นนี้ ปลูกมาแล้ว 2 ปี'

(11) 他 的 车 停 下 来 了。

Tā de chē tíng xià - lái le
เขา DE รถ หยุด ลง มา ASP
'รถของเขาหยุดลงแล้ว'

(12) 她 的 尸 体 埋 在 这 里。

Tā de shītǐ mái zài zhèlǐ
เขา DE ศพ ฝัง LOC ที่นี่
'ศพของเขาฝังอยู่ที่นี้'

(13) 房子 扫 得 很 干净。

Fángzi sǎo de hěn gānjìng

บ้าน กวาด DE มาก สะอาด

'บ้านกวาดได้สะอาดมาก'

(14) 这 所 学 校 建 于 1888 年。

Zhèi suǒ xuéxiào jiàn yú 1888 nián

นี้ CLS โรงเรียน ก่อตั้ง เมื่อ 1888 ปี

'โรงเรียนแห่งนี้ ก่อตั้งมาตั้งแต่ปีค.ศ. 1888'

3.1 คุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ของหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลาง

ผู้วิจัยพบว่าหน่วยสร้างนี้มีผังภูมิทางโครงสร้าง(structural schema)⁴ ดังนี้

นามวลี + สกรรมกริยา + X

โดยที่ประธานของหน่วยสร้างนี้ เป็นผู้ถูกกระทำหรือผู้รับการกระทำกริยาโดยตรงจากผู้กระทำที่ไม่ปรากฏรูปในประโยค คำนามในตำแหน่งประธานนี้ โดยส่วนใหญ่แสดงสิ่งไม่มีชีวิต หากเป็นสิ่งมีชีวิตอันได้แก่ มนุษย์หรือสัตว์จะพบการเกิดค่อนข้างน้อย นอกจากนี้ ยังพบส่วนขยายคำนามได้แก่ คำบอกจำนวนและลักษณะนาม คำแสดงความเป็นเจ้าของ คำชี้เฉพาะ(这 zhè 'นี้' 那 nà 'นั่น') รวมไปถึงคำแสดงคุณลักษณะอื่นๆ เช่น ขนาด สี เป็นต้น คำนามในตำแหน่งประธานแสดงสิ่งอ้างอิงที่เฉพาะเจาะจงและมีตัวตนที่แน่นอน ไม่ได้มีคุณสมบัติทั่วไป (generic) แม้ว่าจะไม่ปรากฏคำชี้เฉพาะใดๆ เนื่องจากคำนามในหน่วยสร้างชนิดนี้มีคุณสมบัติที่เฉพาะเจาะจงจากบริบทซึ่งทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารจะเข้าใจตรงกันว่าผู้รับการกระทำที่กล่าวถึงนี้ หมายถึงวัตถุสิ่งใดหรือสิ่งใด คำนามในตำแหน่งนี้ จะแสดงสภาพผลในปัจจุบันที่เกิดจากการกระทำ ดังจะกล่าวโดยละเอียดข้างล่าง

⁴ ผังภูมิทางโครงสร้าง (structural schema) คือ ผังภูมิที่แสดงองค์ประกอบทางวากยสัมพันธ์ของหน่วยสร้างใดหน่วยสร้างหนึ่งเพื่อบอกรายละเอียดของสิ่งที่รวมกันเป็นหน่วยสร้างนั้นๆ

ในส่วนของคำกริยานี้ ต้องเป็นสรรพนามกริยาที่เป็นสรรพนามกริยาต้นแบบ (prototypical transitive verb) ที่แสดงผลกระทบอย่างเห็นได้ชัดต่อประธานของหน่วยสร้าง และต้องเป็นกริยาที่ต้องการผู้มารับการกระทำเท่านั้น นอกจากนี้ คำกริยาในหน่วยสร้างประธานรับการกระทำจะต้องมีผู้กระทำเป็นมนุษย์หรือสิ่งมีชีวิต และมีคำกริยาที่แสดงการถ่ายทอดพลังงาน (transfer of energy) อย่างจงใจจากผู้กระทำไปสู่ผู้รับการกระทำ แสดงการกระทำทางกายภาพที่มีการสัมผัสโดยตรง (direct contact) กับผู้รับการกระทำตลอดจนมีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพเกิดแก่ผู้รับการกระทำ เช่น การเปลี่ยนสภาพทางกายภาพหรือเปลี่ยนสถานที่ ลองพิจารณาคำกริยา “去” qù ‘ไป’ ในประโยคที่ (15)

15) 美国 去 过 了。
Měiguó qù guo le
ประเทศอเมริกา ไป ASP ASP
‘ประเทศอเมริกาเคยไปมาแล้ว’

เราจะเห็นว่า ประโยค (15) มีโครงสร้างที่คล้ายคลึงกับหน่วยสร้างประธานรับการกระทำ แต่คำกริยา “去” qù ‘ไป’ นั้นเป็นกริยาแต่ไม่ใช่สรรพนามกริยาต้นแบบเนื่องจากไม่ได้แสดงการถ่ายทอดพลังงาน (transfer of energy) อย่างจงใจจากผู้กระทำไปสู่ผู้รับการกระทำและไม่ได้แสดงการกระทำทางกายภาพที่มีการสัมผัสโดยตรง (direct contact) ระหว่างผู้กระทำและผู้รับการกระทำ รวมทั้งไม่มีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพที่เกิดแก่ผู้รับการกระทำ ดังนั้น คำกริยา “去” qù ‘ไป’ จึงไม่ใช่สรรพนามกริยาต้นแบบและหน่วยสร้างที่ประกอบด้วยสรรพนามกริยาดังกล่าวจึงไม่ได้อยู่ในขอบเขตการวิจัยของวิทยานิพนธ์เล่มนี้

สำหรับ “X” นั้นเป็นส่วนขยายกริยาทำหน้าที่แสดงคุณสมบัติของนามวลีที่เป็นประธาน และเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นต้องปรากฏในหน่วยสร้าง หากตัดส่วนนี้ ออกไปจะทำให้ประโยคผิดไวยากรณ์ในทันที ดังประโยคต่อไปนี้

(16) 衣服 洗 好 了。

Yīfu xǐ- hǎo le

เสื้อ อผ้า ซัก เสร็จ ASP

‘เสื้อ อผ้าซักเสร็จแล้ว’

(17) *衣服 洗。

Yīfu xǐ

เสื้อ อผ้า ซัก

‘เสื้อ อผ้าซัก’

(18) 钱 搁 在 抽 屉 里。

Qián gē zài chōutì lǐ

เงิน ใส LOC ลี้นชัก ใน

‘เงินใส่ไว้ในลิ้นชัก’

(19) *钱 搁

Qián gē

เงิน ใส

‘เงินใส’

ผู้วิจัยพบว่า ส่วนขยายกริยาที่สามารถปรากฏในหน่วยสร้างนี้ได้แก่ อกรรมกริยา ตัวบ่งชี้ การณ์ลักษณะ ส่วนขยายบอกเวลาหรือความจำนวนครั้ง กริยาวลีบอกทิศทางและเป้าหมาย บุพบทลีหรือนามวลีบอกสถานที่ กริยาวลีแสดงสภาพผล และวลีบอกจุดแห่งเวลา เป็นต้น ซึ่งจะ แสดงความหมายทางอรรถศาสตร์เป็นสภาพผลทางกายภาพปัจจุบันของประธานเพื่อแสดง คุณสมบัติของประธาน โดย “X” จะทำหน้าที่เป็นส่วนขยาย (modifier) ซึ่งมีข้อจำกัด (constraint) บางประการที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวของหน่วยสร้างนี้ คือ เป็นการแสดงคุณสมบัติของประธานซึ่ง

ต้องมีลักษณะที่เข้ากันได้ทางความหมายกับคำกริยาของประโยค ตัวอย่างส่วนขยายกริยาที่สามารถปรากฏในหน่วยสร้างนี้ ได้แก่

(20) 衣服 洗 好 了。

Yīfu xǐ- hǎo le

เสื้อ ผ้า ซัก เสร็จ ASP

‘เสื้อ ผ้าซักเสร็จแล้ว’

(อกรรมกริยา+ตัวบ่งชี้ การณ์ลักษณะ)

(21) 衣服 洗 干净 了。

Yīfu xǐ- gānjìng le

เสื้อ ผ้า ซัก สะอาด ASP

‘เสื้อ ผ้าซักสะอาดแล้ว’

(อกรรมกริยา+ตัวบ่งชี้ การณ์ลักษณะ)

(22) 这 棵 树 种 了 两 年 了。

Zhèi kē shù zhòng le liǎng nián le

นี้ CLS ต้นไม้ ปลูก ASP สอง CLS ASP

‘ต้นไม้ต้นนี้ ปลูกมาแล้ว2 ปี’

(ส่วนขยายบอกเวลาและความจำวนครั้ง+ตัว

บ่งชี้ การณ์ลักษณะ)

(23) 他 的 车 停 下 来 了。

Tā de chē tíng xià - lái le

เขา DE รถ หยุด ลง มา ASP

‘รถของเขาหยุดลงแล้ว’

(กริยาวลีบอกทิศทาง/เป้าหมาย+ตัวบ่งชี้ การณ์

ลักษณะ)

(24) 她的尸体埋在这里。

Tā de shītǐ mái zài zhèlǐ

เขา DE ศพ ฝัง LOC ที่นี่

‘ศพของเขาฝังอยู่ที่นี่’

(บุพบทวลี/กริยาวลีบอกสถานที่)

(25) 房子扫得很干净。

Fángzi sǎo de hěn gānjìng

บ้าน กวาด DE มาก สะอาด

‘บ้านกวาดได้สะอาดมาก’ (กริยาวลีแสดงสภาพผลที่เป็นความตั้งใจของผู้กระทำ)

(26) 这所学校建于1888年。

Zhèi suǒ xuéxiào jiàn yú 1888 nián

นี้ CLS โรงเรียน ก่อตั้ง เมื่อ 1888 ปี

‘โรงเรียนแห่งนี้ ก่อตั้งมาตั้งแต่ปีค.ศ. 1888’

(วลีบอกจุดแห่งเวลา)

ในแง่ความหมาย ผู้วิจัยพบว่าหน่วยสร้างชนิดนี้ไม่ได้แสดงเหตุการณ์ที่มีลักษณะเป็นพลวัต⁵ (dynamic) ซึ่งหมายถึงเหตุการณ์ที่เป็นการกระทำ (activity) หรือเหตุการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงภายใน (internal change) แต่หน่วยสร้างชนิดนี้แสดงเหตุการณ์ทรงสภาพ (static) ซึ่งหมายถึงเหตุการณ์ที่กินเวลา (durative) แต่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงภายในใดๆ กล่าวคือ เหตุการณ์ทรงสภาพจะมีองค์ประกอบภายในที่มีคุณสมบัติเป็นหนึ่งเดียว (homogeneous) ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ไม่มีความต่างขององค์ประกอบภายใน จึงเป็นสภาพนิ่ง (state) เหตุการณ์ทรงสภาพที่แสดงโดยหน่วยสร้างนี้ มีลักษณะพิเศษคือ เป็นสภาพที่เกิดกับผู้ใดผู้หนึ่งหลังจากที่ผู้ นั้น หรือสิ่งนั้น ถูกกระทำโดยตรงจากผู้กระทำ อย่างไรก็ตาม สภาพของผู้รับการกระทำนั้นต้องมีรายละเอียดเพิ่มเติม เช่น รายละเอียดในแง่จุดเริ่มต้นของสภาพ สถานที่ ระยะเวลาของการทรงสภาพ และรายละเอียดทางกายภาพของสภาพผล สิ่งที่สำคัญคือส่วนที่เป็นการกระทำของผู้กระทำ

⁵ คเชนทร์ ตัญศิริ (2005: 37)

ต่อผู้รับการกระทำนั้นเป็นสาระภูมิหลัง(background information) ของความหมายที่แสดงโดยหน่วยสร้าง เหตุการณ์การกระทำดังกล่าวเป็นความหมายประจำคำสรรกรมกริยาซึ่งเกิดเดี่ยวนอกหน่วยสร้างนี้ จึงอาจกล่าวได้ว่าคำสรรกรมกริยาที่เกิดในหน่วยสร้างประธานรับการกระทำทำหน้าที่แสดงสาระภูมิหลังของเหตุการณ์สภาพที่หน่วยสร้างแสดงโดยตรง เนื่องจากเหตุการณ์การกระทำเป็นสาระภูมิหลังของเหตุการณ์สภาพที่หน่วยสร้างแสดงโดยตรงและไม่ได้เป็นความหมายโดยตรงของหน่วยสร้างนี้ คำนามแสดงผู้กระทำจึงไม่ปรากฏอยู่ในหน่วยสร้างเนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของสาระภูมิหลัง ความแตกต่างระหว่างความหมายโดยตรงที่หน่วยสร้างแสดงและสาระภูมิหลังนี้สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องจุดเน้น (profile) และ พื้นหลัง(base) ของครอฟและครุส (William Croft และ D. Alan Cruse, 2004: 14-16) ซึ่งได้อ้างอิงงานทฤษฎีไวยากรณ์ปริชาน (Cognitive Grammar) ของแลงแอกเคอร์ (Langacker, 1987) ที่มองว่าจุดเน้น (profile) คือ มโนทัศน์ที่รูปภาษาแสดงโดยตรงและพื้นหลัง(base) คือความรู้หรือโครงสร้างทางมโนทัศน์ที่เป็นภูมิหลังและสามารถอนุมานได้จากจุดเน้น (profile) โดยที่ผู้ใช้ภาษาจะต้องทำความเข้าใจกับทั้งจุดเน้นและพื้นหลังร่วมกัน จึงจะสามารถเข้าใจถึงความหมายของคำหรือโครงสร้างนั้นๆได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าจุดเน้นนั้นแสดงความหมายของโครงสร้างโดยตรงที่แตกต่างจากพื้นหลังซึ่งแสดงสาระภูมิหลังของจุดเน้น

อนึ่ง คำกริยาที่ปรากฏในหน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นคำกริยาประเภทสรรกรมกริยาซึ่งต้องการกรรมเมื่อเกิดนอกหน่วยสร้างเท่านั้น แต่คำสรรกรมกริยาดังกล่าวเมื่อเกิดในหน่วยสร้างนี้ จะมีการตามหลังไม่ได้ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของหน่วยสร้างนี้ จึงอาจกล่าวได้ว่าคำสรรกรมกริยาที่เกิดในหน่วยสร้างประธานรับการกระทำนั้น ในแง่วากยสัมพันธ์ไม่ต้องการกรรมตามหลัง อย่างไรก็ตาม คำกริยายังคงความเป็นสรรกรมกริยาอยู่และไม่ได้มีการแปรสภาพไปเป็นอกรรมกริยาเนื่องจากไม่มีกฎการแปลง ซึ่งในการวิเคราะห์นี้ จำเป็นต้องระบุการแสดงความหมายของสรรกรมกริยาเพราะผู้วิจัยต้องการจำกัดขอบของการศึกษาให้แคบลง ซึ่งการระบุประเภทของสรรกรมกริยาจะทำให้ทราบว่าสรรกรมกริยาที่สื่อความหมายแบบใดสามารถปรากฏในหน่วยสร้างนี้ได้บ้าง ทำให้เห็นถึงภาพรวมรวมไปถึงลักษณะเฉพาะของหน่วยสร้างนี้ มากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ประโยคในหน่วยสร้างชนิดนี้ไม่ได้แสดงเหตุการณ์ทรงสภาพในลักษณะธรรมดาที่แสดงสภาพต่างๆไปดังเช่น

(27) วันนี้ อากาศร้อนมาก

(28) 今天 天气 很 热。

Jīntiān tiānqì hěn rè

วันนี้ อากาศ มาก ร้อน

‘วันนี้ อากาศร้อนมาก’

แต่หน่วยสร้างประธานรับการกระทำจะแสดงเหตุการณ์ทรงสภาพอันเนื่องมาจากการกระทำ บางอย่างที่มีผลต่อผู้ร่วมเหตุการณ์แต่หน่วยสร้างกรรมวาจกเน้นแสดงเหตุการณ์การกระทำที่เป็น เหตุการณ์พลวัต ซึ่งกล่าวถึงการที่ใครได้รับการกระทำอะไรโดยใคร ไม่ได้เน้นแสดงเหตุการณ์ทรง สภาพที่เป็นคุณสมบัติของประธานแต่อย่างใดดังตัวอย่าง

(29) 衣服 洗 干净 了。

Yīfu xǐ - gānjìng le

เสื้อผ้า ชัก สะอาด ASP

‘เสื้อผ้าชักสะอาดแล้ว’

จากตัวอย่างข้างต้น ประโยคนี้ ไม่ได้บอกเล่าถึงสภาพที่เป็นการชักผ้าที่เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยทั่วไป แต่เป็นการแสดงสภาพที่เกิดขึ้น หลังจากเกิดเหตุการณ์ที่ผู้กระทำกระทำกริยา“ชักผ้า” แล้วทำให้เสื้อผ้ามีสภาพผล คือ สะอาด ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวนี้เป็นเหตุการณ์แบบสกรรม (transitive event) ที่มีผู้กระทำกระทำบางอย่างต่อผู้อื่นแต่ในประโยคนี้ จะเน้น(profile) เพียง ผลที่เกิดจากการชัก นั่นคือสภาพผลที่สะอาดแล้วของเสื้อผ้าเท่านั้น ส่วนการกระทำชักผ้าโดย ผู้ใดผู้หนึ่งนั้น จะเป็นเพียงสาระภูมิลักษณ์ของประโยคไม่ใช่ความหมายที่ประโยคแสดงโดยตรง

(30) 这 棵 树 种 了 两 年 了。

Zhèi kē shù zhòng le liǎng nián le

นี้ CLS ต้นไม้ ปลูก ASP สอง CLS ASP

‘ต้นไม้ต้นนี้ ปลูกมาแล้ว 2 ปี’

ประโยคข้างต้นแสดงสภาพของต้นไม้หลังจากถูกปลูกโดยผู้ใดผู้หนึ่งมาเป็นเวลา 2 ปี สภาพดังกล่าวอาจเป็นสภาพที่ต้นไม้เติบโตเจริญงอกงามหลังจากถูกปลูกมาแล้ว 2 ปี เหตุการณ์การปลูกต้นไม้โดยผู้ใดผู้หนึ่งเป็นสาระภูมิหลังของหน่วยสร้าง ไม่ใช่ความหมายโดยตรงของหน่วยสร้าง ผู้ปลูกต้นไม้ก็เป็นส่วนหนึ่งของสาระภูมิหลังและไม่มีควมสำคัญว่าผู้ใดเป็นผู้ปลูกต้นไม้ คำนามที่แสดงผู้ที่ปลูกต้นไม้จึงไม่ปรากฏรูปในหน่วยสร้าง อนึ่ง สภาพที่เป็นผลของต้นไม้หลังจากถูกปลูกมาแล้ว 2 ปีนั้น ผู้อ่านหรือผู้ฟังต้องใช้ความรู้ทางโลก (real world knowledge) หรือความรู้แบบสารานุกรม (encyclopaedic knowledge)⁶ ในการอนุมานว่าสภาพของต้นไม้ที่นี้เป็นสภาพอย่างไรที่แน่ชัด

(31) 衣服 洗 好 了。

Yīfu xǐ - hǎo le

เสื้อ อีผ้า ซัก เสร็จ/เรียบร้อย ASP

‘เสื้อ อีผ้าซักเสร็จเรียบร้อยแล้ว’

ในประโยคนี้ แสดงสภาพของเสื้อ อีผ้าหลังจากที่ถูกซักโดยผู้ใดผู้หนึ่ง สภาพดังกล่าวอาจเป็นสภาพผลที่เสื้อ อีผ้าถูกซักให้สะอาดเรียบร้อยแล้ว และเหตุการณ์ทำการซักผ้าโดยผู้ใดผู้หนึ่งก็เป็นสาระภูมิหลังของหน่วยสร้าง

⁶ ความรู้แบบสารานุกรม(encyclopaedic knowledge) ตามความหมายของ วิเวียนและกรีน (Vyvyan และ Green, 2006: 106) คือ ความหมายที่นอกเหนือจากความหมายโดยตรงจากพจนานุกรม (dictionary) ซึ่งเกิดขึ้นจากการที่มนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งอื่นประสบการณ์ทางสังคม และโลกภายนอก (ประสบการณ์ทางกายภาพ)

(32) 他的车停了下来了。

Tā de chē tíng xià - lái le

เขา DE รถ หยุด ลง มา ASP

‘รถของเขาหยุดลงแล้ว’

ประโยคนี้ แสดงสภาพของรถยนต์หลังจากถูกผู้ใดผู้หนึ่งทำให้หยุดในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งสภาพดังกล่าวเป็นสภาพที่รถถูกทำให้หยุดลงแล้ว และเหตุการณ์การทำให้รถหยุดโดยผู้ใดผู้หนึ่ง นี้ ก็เป็นสภาวะภูมิหลังของหน่วยสร้าง

(33) 她的尸体埋在这里。

Tā de shītǐ mái zài zhèlǐ

เขา DE ศพ ฝัง LOC ที่นี่

‘ศพของเขาฝังอยู่ที่นี้’

ส่วนประโยคนี้ แสดงสภาพซึ่งเป็นสถานที่แห่งใหม่ภายหลังจากการเคลื่อนที่ศพโดยผู้ใดผู้หนึ่ง สภาพดังกล่าวเป็นสถานที่แห่งใหม่หลังจากที่มีผู้ใดผู้หนึ่งกระทำอาการต่อประธานให้เคลื่อนที่ และเหตุการณ์การฝังศพโดยผู้ใดผู้หนึ่งนี้ ก็เป็นสภาวะภูมิหลังของประโยคซึ่งไม่มีความสำคัญ

(34) 房子扫得很干净。

Fángzi sǎo de hěn gānjìng

บ้าน กวาด DE มาก สะอาด

‘บ้านกวาดได้สะอาดมาก’

ในประโยคนี้ แสดงสภาพผลที่เป็นความตั้งใจของผู้กระทำหลังจากการกระทำกวาดโดยผู้ใดผู้หนึ่ง ซึ่งสภาพดังกล่าวเป็นสภาพที่เกิดขึ้นของประธานภายหลังจากที่ได้รับการกระทำและการ และเหตุการณ์การกวาดห้องโดยผู้ใดผู้หนึ่งนี้ ก็เป็นสภาวะภูมิหลังซึ่งไม่ได้ปรากฏในประโยค

(35) 这 所 学 校 建 于 1888 年。

Zhèi suǒ xuéxiào jiàn yú 1888 nián

นี้ CLS โรงเรียน ก่อตั้ง เมื่อ 1888 ปี

‘โรงเรียนแห่งนี้ ก่อตั้งมาตั้งแต่ปีค.ศ. 1888’

ประโยคนี้ จะแสดงสภาพทางกายภาพปัจจุบันของประธานหลังจากผ่านการกระทำ อากาการ ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง และการกระทำอาการโดยผู้ใดผู้หนึ่งนั้น เป็นสภาวะภูมิหลังที่ไม่ปรากฏ ในประโยค

จะเห็นได้ว่าในประโยคเหล่านี้ ถึงแม้จะไม่ปรากฏผู้ ที่กระทำอาการ แต่ความหมายส่วนนี้ ก็ เป็นส่วนหนึ่งของสภาวะภูมิหลัง ไม่ใช่ความหมายโดยตรงของหน่วยสร้าง และไม่ได้มีความสำคัญว่า ผู้ใดเป็นผู้กระทำอาการ ดังนั้นจึงไม่ปรากฏรูปในหน่วยสร้าง เพราะฉะนั้น อาจสรุปได้ว่า หน่วยสร้าง ประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางนี้ แสดงเหตุการณ์ทรงสภาพ (static situation) ของผู้ใดผู้ หนึ่งหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่แสดงโดยคำนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคหลังจากถูกกระทำโดย ผู้ใดผู้หนึ่ง ซึ่งการกระทำนั้นแสดงโดยคำสรรกรมกริยาในประโยคเมื่อเกิดเดี่ยวนอกหน่วยสร้าง เหตุการณ์ทรงสภาพของประธานนั้น เป็นสภาพที่มีรายละเอียดบางประการซึ่งแสดงโดยส่วนขยาย กริยาในหน่วยสร้าง ซึ่งจากการศึกษาวิเคราะห์หน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลาง ภายใต้อายละเอียดดังที่กล่าวมาแล้วนั้น ทำให้ผู้วิจัยสามารถแบ่งประเภทของหน่วยสร้างชนิด ออกเป็นกลุ่มย่อยดังจะกล่าวในส่วนต่อไป

3.2 สภาพผลปัจจุบันทางกายภาพของประธาน

จากการศึกษาลักษณะทั่วไปของหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางและ การเก็บข้อมูลภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด ผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลทั้งหมดออกเป็นหน่วยสร้างย่อยโดย ใช้คุณสมบัติทางอรรถศาสตร์เป็นเกณฑ์ ผู้วิจัยพบว่าหน่วยสร้างชนิดนี้แสดงสภาพผลปัจจุบันทาง กายภาพของประธาน (current state) ดังมีรายละเอียดดังนี้

สภาพผลปัจจุบันทางกายภาพของประธาน (current state) คือ สภาพปัจจุบันทางกายภาพของผู้ใดผู้หนึ่งหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่แสดงโดยคำนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค สภาพทางกายภาพในปัจจุบันของประธานเป็นผลจากการกระทำโดยตรงต่อผู้ นั้น หรือสิ่งนั้น สภาพทางกายภาพของผู้ นั้น หรือสิ่งนั้น ที่แสดงโดยคำนามที่ทำหน้าที่ประธานสามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า สภาพผลปัจจุบันทางกายภาพของประธานสามารถแบ่งเป็นหน่วยสร้างย่อยทั้งสิ้น 7 หน่วยสร้างตามประเภทของส่วนขยายกริยา “X” ที่ปรากฏหลังคำสรรกรมกริยาในประโยค ส่วนขยายกริยาที่ปรากฏมีดังนี้ คือ อกรรมกริยา ตัวบ่งชี้ การณ์ลักษณะส่วนขยายบอกเวลาหรือจำนวนครั้งที่กริยาลับอกทิศทางและเป้าหมาย บุพบทวลีหรือนามวลีบอกสถานที่ กริยาลีแสดงสภาพผล และวลีบอกจุดแห่งเวลา ส่วนขยายกริยาข้างต้นสามารถแสดงสภาพผลทางกายภาพที่เป็นปัจจุบันของประธานเป็นสภาพผลหลังผ่านการกระทำมาเรียบร้อยแล้ว สภาพใหม่ทางกายภาพ ระยะเวลาที่เกิดสภาพนั้น ๆ ขึ้น การเคลื่อนที่ของประธานในทิศทางต่างๆ สถานที่แห่งใหม่ของประธานสภาพผลที่เป็นความสนใจของผู้ กระทำตลอดจุดแห่งเวลา เป็นต้น

สภาพผลปัจจุบันทางกายภาพของประธานที่เกิดจากการกระทำบางอย่างสามารถจำแนกเป็นประเภทย่อยๆ ได้ดังนี้

3.2.1 สภาพปัจจุบันทางกายภาพของประธานหลังจากผ่านการกระทำมาเรียบร้อยแล้ว

นามวลี + สกรรมกริยาแสดงการกระทำโดยทั่วไปและการกระทำเชิงสร้างสรรค์ + อกรรมกริยาบอกการสิ้นสุดของเหตุการณ์ + 了 (le ‘ASP MARKER’)

(36) 作业 做 好 了。

Zuòyè zuò - hǎo le

การบ้าน ทำ เสร็จ ASP

‘การบ้านทำเสร็จแล้ว’

(37) 那边 的 医院 建 好 了。

Nàbiān de yīyuàn jiàn - hǎo le

ด้านนั้น DE โรงพยาบาล สร้าง เสร็จ ASP

'โรงพยาบาลตรงด้านนั้นสร้างเสร็จแล้ว'

(38) 杯子 里 的 水 喝 光 了。

Bēizi lǐ de shuǐ hē - guāng le

แก้วน้ำ ใน DE น้ำ ดื่ม หมด ASP

'น้ำในแก้วนี้ดื่มหมดแล้ว'

(39) 两 座 桥 建 成 了。

Liǎng zuò qiáo jiàn chéng le

สอง CLS สะพาน สร้าง เสร็จ ASP

'สะพานทั้งสองสายสร้างเสร็จแล้ว'

(40) 书 写 完 了。

Shū xiě - wán le

หนังสือ เขียน เสร็จ ASP

'หนังสือเขียนเสร็จแล้ว'

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคเป็นนามวลีที่มีบทบาทเป็นผู้รับการกระทำที่แสดงโดยกรรมกริยาในประโยค

ภาคแสดงประกอบด้วยกรรมกริยาแสดงการกระทำโดยทั่วไปต่อผู้อื่นซึ่งเป็นการกระทำที่กินเวลา (durative verb) เช่น 缝制 féngzhì 'เย็บ' 喝 hē 'ดื่ม' และแสดงการกระทำเชิงสร้างสรรค์ (creative verb) เช่น 写 xiě 'เขียน' 盖 gài 'สร้าง' เป็นต้น

ส่วนขยายกริยาที่ตามมาเป็นกรรมกริยาบอกการสิ้นสุดของเหตุการณ์ซึ่งมี 4 คำ ได้แก่ 好 hǎo, 完 wán, 成 chéng และ 光 guāng โดยที่ 好 มีอัตราการเกิดมากที่สุด และจะตามด้วยตัวบ่งชี้ การณ์ลักษณะ (aspect marker) 了 le เสมอเพื่อแสดงถึงเหตุการณ์ที่สิ้นสุดลงแล้ว

ความหมายของหน่วยสร้างนี้ คือสภาพปัจจุบันทางกายภาพของประธานหลังจากที่ผ่านการกระทำบางอย่างเรียบร้อยแล้ว โดยประธานผ่านการกระทำบางอย่างซึ่งเป็นการกระทำทางกายภาพต่อผู้อื่นหรือสิ่งอื่นหรือเป็นการกระทำแบบสร้างสรรค์ ซึ่งสภาพปัจจุบันของประธานที่เกิดขึ้นนั้นสามารถอนุมาน (infer) ได้โดยใช้ความรู้ทางโลกว่าเมื่อประธานผ่านการกระทำแล้วผลที่เกิดขึ้นจะเป็นอย่างไรซึ่งประโยคไม่ได้บอกไว้อย่างชัดเจน เช่น หลังจากทำการบ้านเสร็จแล้ว สภาพของการบ้านเป็นอย่างไร สภาพหลังจากที่ทำการบ้านเสร็จนี้ ต้องอนุมานโดยใช้ความรู้ทางโลก

สาระภูมิหลัง (background information) ของเหตุการณ์ที่แสดงโดยหน่วยสร้าง คือ ผู้กระทำกระทำหรือสร้างสรรค์สิ่งใดสิ่งหนึ่งเสร็จสิ้นลง คำสรรกรมกริยาที่ปรากฏในหน่วยสร้างต้องเป็นคำสรรกรมกริยาแสดงการกระทำทางกายภาพโดยทั่วไปต่อผู้ใดผู้หนึ่งหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งและแสดงการกระทำแบบสร้างสรรค์

3.2.2 สภาพปัจจุบันทางกายภาพของประธานหลังจากผ่านการกระทำมานานระยะเวลาหนึ่งหรือผ่านการกระทำมาแล้วในจำนวนครั้งจำนวนหนึ่ง

นามวลี + สรรกรมกริยาบอกการกระทำ + (了 le 'ASP MARKER') + ส่วนขยายบอกเวลาหรือจำนวนครั้งของการกระทำ + (了 le 'ASP MARKER')

(41) 这 棵 树 种 了 两 年 了。

Zhèi kē shù zhòng le liǎng nián le
 นี้ CLS ต้นไม้ ปลูก ASP สอง CLS ASP

‘ต้นไม้ต้นนี้ ปลูกมาสองปีแล้ว’

(42) 你要吃的肉烤了一个小时了。

Nǐ yào chī de ròu kǎo le yī gè xiǎoshí le
 คุณ ต้องการ กิน DE เนื้อ อย่าง ASP หนึ่ง CLS ชั่วโมง ASP
 ‘เนื้อที่คุณต้องการกินอย่างมาหนึ่งชั่วโมงแล้ว’

(43) 这本书借来一个星期了。

Zhèi běn shū jiè lái yī gè xīngqī le
 นี้ CLS หนังสือ ขอยืม มา หนึ่ง CLS สัปดาห์ ASP
 ‘หนังสือเล่มนี้ ยืมมาหนึ่งสัปดาห์แล้ว’

(44) 三峡工程已经计划很多年

Sānxiá gōngchéng yǐjīng jìhuà hěn duō nián
 ช่องเขา 3 ช่อง การก่อสร้าง ASP วางแผน มาก มาก CLS
 了。
 le
 ASP

‘การก่อสร้างช่องเขาทั้ง 3 ช่องวางแผนมาหลายปีแล้ว’

(45) 这家旅馆经营了三年了。

Zhèi suǒ lǚguǎn jīngyíng le sān nián le
 นี้ CLS โรงแรม เปิดทำการ CLS สาม CLS ASP

‘โรงแรมแห่งนี้ เปิดทำการมาสามปีแล้ว’

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคเป็นนามวลีที่มีบทบาทเป็นผู้รับการกระทำที่แสดงโดยกรรมกริยาในประโยค

ภาคแสดงประกอบด้วยกรรมกริยาแสดงการกระทำซึ่งเป็นการกระทำที่กินเวลา (durative verb)

ส่วนขยายกริยาที่ตามมาเป็นส่วนขยายบอกเวลาหรือจำนวนครั้งของการกระทำและยังปรากฏตัวบ่งชี้ การณ์ลักษณะ (aspect marker) 了 le ร่วมด้วย

ความหมายของหน่วยสร้างนี้ คือสภาพปัจจุบันทางกายภาพของประธานหลังจากผ่านการกระทำบางอย่างมานานระยะหนึ่งหรือผ่านการกระทำมาแล้วในจำนวนครั้งจำนวนหนึ่ง สภาพปัจจุบันของประธานที่เกิดขึ้น หลังจากผ่านการกระทำบางอย่างเกิดจากการอนุมานซึ่งต้องใช้ความรู้ทางโลกว่าในขณะที่กล่าวประโยคออกมาประธานมีสภาพเป็นอย่างไร

สารภูมิลักษณ์ (background information) ของเหตุการณ์ที่แสดงโดยหน่วยสร้างนี้ คือ ผู้กระทำทำการอันก่อให้เกิดสภาพผลของประธานหลังจากช่วงเวลาหนึ่งหรือหลังจากทำการในจำนวนครั้งจำนวนหนึ่ง คำสรรกรมกริยาที่ปรากฏในหน่วยสร้างต้องเป็นคำสรรกรมกริยาแสดงการกระทำซึ่งก่อให้เกิดสภาพผลของประธาน เช่น 种 zhòng 'ปลูก', 烤 kǎo 'ปิ้ง/ย่าง' เป็นต้น

สภาพทางกายภาพของประธานที่แสดงโดยหน่วยสร้างที่ 2 แตกต่างจากสภาพทางกายภาพของประธานที่แสดงโดยหน่วยสร้างที่ 1 ตรงที่สภาพทางกายภาพของประธานที่แสดงโดยหน่วยสร้างที่ 2 เป็นสภาพของประธานที่ปรากฏหลังจากผ่านการกระทำต่อประธานมานานระยะเวลาหนึ่งแล้วหรือผ่านการกระทำต่อประธานมาเป็นจำนวนครั้งจำนวนหนึ่งแล้วและยังคงดำเนินต่อไป ส่วนสภาพทางกายภาพของประธานที่แสดงโดยหน่วยสร้างที่ 1 เป็นสภาพของประธานที่ปรากฏขึ้น ในทันที กล่าวคือ เป็นการเสร็จสิ้น ลงทันทีหลังการกระทำต่อประธานสิ้นสุดลง แต่สิ่งที่หน่วยสร้างทั้งสองมีร่วมกันคือผู้อ่านหรือผู้ฟังต้องใช้ความขี้ใจหนึ่ในโลกในการอนุมานว่าสภาพของประธานนั้น มีลักษณะจริงๆเป็นเช่นไร

3.2.3 สภาพปัจจุบันทางกายภาพของประธานหลังจากผ่านการกระทำมา ณ จุดใดจุดหนึ่งของเวลา

นามวลี + สรรกรมกริยาบอกการกระทำ + 于 yú 'เมื่อ' + วลีบอกจุดแห่งเวลา

(46) 土地 开挖 于 1991 年 四 月 初。
 Tǔdì kāiwā yú 1991 nián sìyuè chū
 พื้นดิน ขุด เมื่อ 1991 ปี เดือนเมษายน ช่วงต้น
 'พื้นดินขุดเมื่อเดือนเมษายนต้นปีค.ศ. 1991'

(47) 这 所 学 校 建 于 1888 年。
 Zhèi suǒ xuéxiào jiàn yú 1888 nián
 นี้ CLS โรงเรียน สร้าง เมื่อ 1888 ปี
 'โรงเรียนแห่งนี้สร้างมาตั้งแต่ปีค.ศ. 1888'

(48) 太 原 市 的 市 长 办 公 电 话 设 立
 Tàiyuán shì de shìzhǎng bàngōng diànhuà shèlì
 ไท่หยวน เมือง DE นายกเทศมนตรี ทำงาน โทรศัพท์ ตั้งขึ้น
 于 1986 年。
 yú 1986 nián
 เมื่อ 1986 ปี
 'โทรศัพท์สายด่วนของสำนักงานนายกเทศมนตรีเมืองไท่หยวนเปิดใช้เมื่อปีค.ศ.
 1986'

(49) 中 国 舰 船 研 究 院 创 立 于 1961
 Zhōngguó jiànchúan yánjiū yuàn chuànglì yú 1961
 ประเทศจีน เรือรบ วิจัย สถาบัน ก่อตั้ง เมื่อ 1961
 年 六 月。
 nián liùyuè
 ปี เดือนมิถุนายน
 'สถาบันวิจัยเรือรบแห่งประเทศจีนก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนมิถุนายนปีค.ศ. 1961'

(50) 北部 天然 气田 发现 于 1971 年。

Běibù tiānrán qìtián fāxiàn yú 1971 nián

ภาคเหนือ ธรรมชาติ แหล่งก๊าซ ค้นพบ เมื่อ 1971 ปี

‘แหล่งก๊าซธรรมชาติทางภาคเหนือค้นพบเมื่อปีค.ศ. 1971’

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคเป็นนามวลีที่มีบทบาทเป็นผู้รับการกระทำที่แสดงโดยกรรมกริยาในประโยค

ภาคแสดงประกอบด้วยกรรมกริยาบอกการกระทำทางกายภาพที่เกิดขึ้น กับประธานซึ่งเป็นการกระทำที่กินเวลา (durative verb)

ส่วนขยายกริยาที่ตามมาประกอบด้วยคำบุพบท 于 yú ‘เมื่อ’ แสดงจุดแห่งเวลาและจุดแห่งเวลา

หน่วยสร้างนี้ แสดงสภาพปัจจุบันทางกายภาพของประธานหลังจากผ่านการกระทำมา ณ จุดใดจุดหนึ่งของกาลเวลา ซึ่งคำกรรมกริยาที่เกิดในหน่วยสร้างนี้ เป็นกรรมกริยาที่แสดงการกระทำที่กินเวลา (durative verb) ในลักษณะของเหตุการณ์ที่สมบูรณ์โดยเหตุการณ์ทั้งหมดเกิดขึ้น และเสร็จสิ้น ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง เหตุการณ์ดังกล่าวนับเป็น 1 จุดที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงภายใน ซึ่งรูปประโยคจะแสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์นั้นๆเกิดขึ้น เมื่อใดหรือเมื่อเกิดขึ้น แล้วได้ดำเนินมาอย่างไรมากกว่าการมองลึกลงไปในประโยคถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ว่าใช้เวลาดำเนินการนานเท่าใด เช่น คำกริยา 建 jiàn ‘สร้าง’ ในหน่วยสร้างนี้ ผู้วิจัยมองว่าเป็นเหตุการณ์การสร้างที่เกิดและเสร็จสิ้นลงแล้วของกรรมกริยาแสดงการกระทำที่กินเวลา โดยไม่ได้มองลึกลงไปถึงว่าการสร้างนั้นใช้เวลานานเท่าใด แต่ในหน่วยสร้างที่ 1 คำกริยา 建 jiàn ‘สร้าง’ นั้นเน้นแสดงเหตุการณ์ที่กินเวลานานระยะหนึ่งแล้วจึงเสร็จสิ้นลงซึ่งการเสร็จสิ้นลงของเหตุการณ์ในหน่วยสร้างที่ จะแสดงโดยกรรมกริยา

ในหน่วยสร้างที่ 3 นี้ ผู้ฟังจะต้องใช้ความรู้ทางโลกในการอนุมานสภาพปัจจุบันของประธานว่าเป็นอย่างไร เช่นในตัวอย่างที่ (47) การที่โรงเรียนแห่งหนึ่งก่อตั้งมา ณ เวลาใดเวลาหนึ่งในอดีตผู้ฟังหรือผู้อ่านต้องอนุมานว่าในขณะที่กล่าวประโยคโรงเรียนแห่งนี้ มีสภาพทางกายภาพอย่างไร และอีกตัวอย่างหนึ่งดังในตัวอย่างที่ (48) คือการที่โทรศัพท์สายด่วนของสำนักงาน

นายกเทศมนตรีเปิดใช้ ณ เวลาใดเวลาหนึ่งในอดีตนั้น ผู้อ่านหรือผู้ฟังต้องอนุมานว่า ณ เวลาที่กล่าวประโยคโทรศัพท์สายด่วนที่กล่าวถึงมีสภาพเป็นอย่างไรเป็นต้น จะเห็นได้ว่าหน่วยขยาย (X) ในหน่วยสร้างที่ 3 นี้ มีความแตกต่างจากหน่วยขยายในหน่วยสร้างที่ 2 คือ ในหน่วยสร้างที่ 2 หน่วยขยายแสดงช่วงเวลา ในขณะที่หน่วยขยายในหน่วยสร้างที่ 3 แสดงจุดแห่งเวลา

สารภูมิหลัง (background information) ของเหตุการณ์ที่แสดงโดยหน่วยสร้าง คือ ผู้กระทำกระทำก่อนก่อให้เกิดสภาพทางกายภาพต่อประธาน ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง คำสรรณกริยาที่ปรากฏในหน่วยสร้างต้องเป็นคำสรรณกริยาบอกการกระทำต่อประธาน ณ เวลาใดเวลาหนึ่งในอดีต เช่น 创立 chuànglì ‘ก่อตั้ง/สร้างขึ้น’ 开挖 kāiwā ‘ขุด’ เป็นต้น

3.2.4 สภาพใหม่ทางกายภาพของประธานซึ่งเป็นสภาพผลที่เกิดจากการกระทำต่อประธาน

นามวลี + สรรณกริยาบอกการกระทำ + สรรณกริยาบอกสภาพผลทางกายภาพสิ่งใดสิ่งหนึ่ง + 了 le ‘ASP MARKER’

(51) 衣服 洗 干净 了。

Yifu xǐ - gānjìng le

เสื้อผ้า ชัก สะอาด ASP

‘เสื้อผ้าชักสะอาดแล้ว’

(52) 刀 磨 快 了。

Dāo mó - kuài le

มีด ลับ คม ASP

‘มีดลับคมแล้ว’

(53) 题目写错了。

Tímù xiě - cuò le

หัวข้อ เขียน ผิด ASP

‘หัวข้อเขียนผิดแล้ว’

(54) 墙垒矮了。

Qiáng lěi - ǎi le

กำแพง ก่อปูน เตี้ย ASP

‘กำแพงก่อเตี้ยไปแล้ว’

(55) 那条鱼磨细了。

Nèi tiáo yú mó - xì le

นั้น CLS ปลา บด ละเอียด ASP

‘ปลาตัวนั้นบดละเอียดแล้ว’

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคเป็นนามวลีที่มีบทบาทเป็นผู้รับการกระทำที่แสดงโดยกรรมกริยาในประโยค

ภาคแสดงประกอบด้วยกรรมกริยาแสดงการกระทำต่อผู้อื่นซึ่งเป็นการกระทำที่กินเวลา (durative verb)

ส่วนขยายกริยาที่ตามมาเป็นกรรมกริยาบอกสภาพผลทางกายภาพของสิ่งใดสิ่งหนึ่งและตามด้วยตัวบ่งชี้ การณ์ลักษณะ (aspect marker) 了 le เสมอเพื่อแสดงการเสร็จสิ้นของเหตุการณ์

ความหมายของหน่วยสร้างนี้ คือสภาพใหม่ทางกายภาพของประธานซึ่งเป็นสภาพผลที่เกิดจากการกระทำต่อประธาน การกระทำที่แสดงโดยคำกรรมกริยาในประโยคนั้นก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพของผู้รับการกระทำซึ่งในหน่วยสร้างนี้ ปรากฏรูปเป็นประธาน สภาพใหม่ที่เกิดจากการกระทำนั้น อาจมีได้หลายสภาพ ตัวอย่างเช่น การซักผ้าอาจทำให้เสื้อ ผ้าสะอาดหรือ(ยัง)ไม่สะอาด การลับมีดอาจทำให้มีดคมหรือ(ยัง)ไม่คม การเขียนหัวข้ออาจเกิดผลคือถูกหรือผิดก็ได้ การ

ก่อกำแพงอาจทำให้เกิดสภาพกำแพงสูงหรือเตี้ยก็ได้ การบดปลาอาจทำให้ปลา มีสภาพละเอียด หรือมีสภาพหยาบก็ได้ ส่วนขยายในหน่วยสร้างนี้ แสดงสภาพผลสภาพหนึ่งที้อาจเป็นไปได้ของ ประธานซึ่งเป็นผู้รับการกระทำ สภาพผลปัจจุบันของประธานที่เกิดขึ้น มีความแตกต่างจากสภาพ ของประธานในหน่วยสร้างที่ 1 คือ สภาพผลของประธานในหน่วยสร้างนี้ไม่จำเป็นต้องอนุมาน เนื่องจากมีหน่วยขยายแสดงลักษณะทางกายภาพที่ชัดเจน

สาระภูมิหลัง (background information) ของเหตุการณ์ที่แสดงโดยหน่วยสร้าง คือ ผู้กระทำกระทำการอันก่อให้เกิดสภาพผลของประธานออกมา คำสรรกรมกริยาที่ปรากฏในหน่วย สร้างต้องเป็นคำสรรกรมกริยาที่แสดงการกระทำทางกายภาพจากผู้กระทำไปสู่ผู้รับการกระทำ เช่น 洗 xǐ ‘ล้าง/ซัก’, 磨 mó ‘ลับ’ เป็นต้น

3.2.5 สถานแห่งใหม่ของประธานหลังจากถูกเคลื่อนย้ายจากตำแหน่งเดิม

นามวลี + สรรกรมกริยาบอกการกระทำเคลื่อนที่ + $\left\{ \begin{array}{l} \text{- กริยาวลีบอกทิศทาง} \\ \text{- กริยาวลีบอกเป้าหมาย} \\ \text{- ของการเคลื่อนที่} \\ \text{- บุพบทบอกสถานที่} \end{array} \right\} + \text{了 } le$
 สิ่งใดสิ่งหนึ่ง (caused motion transitive verb) } ‘ASP
 MARKER’

(56) 绳子 拉 上 去 了。

Shéngzi lā shàng - qù le

เชือก ดึง ขึ้น ไป ASP

‘เชือกดึงขึ้นไปแล้ว’

(57) 我 房子 的 电视 拿 到 楼上 去

Wǒ fángzi de diànshì ná dào - lóushàng - qù

ฉัน บ้าน DE โทรทัศน์ ที่ ถือ ถึง ชั้นบน ไป
了。

le

ASP

‘โทรทัศน์ที่บ้านของฉันเอาไปไว้ชั้นบนแล้ว’

(58) 鱼露 放 进 菜 里 了。

Yúlù fàng jìn - cài lǐ le

น้ำปลา ใส่ เข้า กับข้าว ใน ASP

‘น้ำปลาใส่เข้าไปในกับข้าวแล้ว’

(59) 桌子 搬 进 去 了。

Zhuōzi bān jìn - qù le

โต๊ะ ย้าย เข้า ไป ASP

‘โต๊ะย้ายเข้าไปแล้ว’

(60) 他 所有 库存 的 啤酒 都 送 出 去

Tā suǒyǒu kùcún de píjiǔ dōu sòng chū - qù

เขา ทั้งหมด สต็อก DE เบียร์ ทั้งหมด ส่ง ออก ไป
了。

le

ASP

‘เบียร์ทั้งหมดในสต็อกของเขาส่งไปหมดแล้ว’

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคเป็นนามวลีที่มีบทบาทเป็นผู้รับการกระทำที่แสดงโดยกรรมกริยาในประโยค

ภาคแสดงประกอบด้วยกรรมกริยาแสดงการกระทำที่บอกการเคลื่อนที่สิ่งใดสิ่งหนึ่ง (caused motion transitive verb)

ส่วนขยายกริยาที่ตามมาเป็นกริยาลิขิตทิศทาง กริยาลิขิตเป้าหมายของการเคลื่อนที่ และ บุพบทลึบอกลสถานที่ของประธานและตามด้วยตัวบ่งชี้ การณ์ลักษณะ(aspect marker) 了 le เสมอเพื่อแสดงการสิ้นสุดของเหตุการณ์

ความหมายของโครงสร้างนี้ คือสถานที่แห่งใหม่ของประธานหลังจากถูกเคลื่อนย้ายจากตำแหน่งเดิม โดยประธานผ่านการกระทำบางอย่างซึ่งเป็นการทำให้เคลื่อนที่ไปยังเป้าหมายในทิศทางใดทิศทางหนึ่งโดยที่เป้าหมาย (destination) ของการเคลื่อนที่นั้นไม่แน่ชัด(vague) ว่าเป็นตำแหน่งใดที่แน่นอน เช่น การย้ายโต๊ะเข้าไปด้านโน้น ไม่ได้มีความชัดเจนว่าได้นำโต๊ะไปไว้ในตำแหน่งใดที่แน่นอนของด้านโน้

สาระภูมิหลัง (background information) ของเหตุการณ์ที่แสดงโดยหน่วยสร้าง คือ ผู้กระทำกระทำอันทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งเคลื่อนที่ไปยังทิศทางและสถานที่หนึ่งและเกิดเป็นสภาพผล คือ สถานที่แห่งใหม่ของประธาน คำกรรมกริยาที่ปรากฏในหน่วยสร้างต้องเป็นคำกรรมกริยาที่แสดงการทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งเคลื่อนที่ เช่น 拿 ná 'หิ้ว' 放 fàng 'ใส่' เป็นต้น

3.2.6 ตำแหน่งสถานที่ใหม่ที่แน่ชัดของประธานหลังจากถูกเคลื่อนย้ายตำแหน่ง

นามวลี + กรรมกริยาบอกการเคลื่อนที่ + 到 dào /在 zài'LOC' + $\left. \begin{array}{l} \text{บุพบทลึบ} \\ \text{บอกลสถานที่} \\ \text{- นามวลี} \\ \text{บอกลสถานที่} \end{array} \right\}$

สิ่งใดสิ่งหนึ่งไปที่ใดที่หนึ่ง

(61) 那些 吃的 已经 放 到 冰箱 里 了。

Nàxiē chī de yǐjīng fàng dào - bīngxiāng lǐ le

เหล่านั้น กิน DE ASP ใส LOC ตู้เย็น ใน ASP

‘ของกินพวกนั้นใส่ไว้ในตู้เย็นแล้ว’

(62) 他 的 车 停 在 那里。

Tā de chē tíng zài nàlǐ

เขา DE รถยนต์ หยุด/จอด LOC ที่นั่น

‘รถยนต์ของเขาจอดอยู่ที่นั่น’

(63) 水壶 放 在 炉子 上。

Shuǐhú fàng zài lúzi shàng

กาน้ำ วาง LOC เตา บน

‘กาน้ำวางอยู่บนเตา’

(64) 她 的 尸体 埋 在 这里。

Tā de shītǐ mái zài zhèlǐ

เขา DE ศพ ฝัง LOC ที่นี่

‘ศพของเขาฝังอยู่ที่นี้’

(65) 牌子 贴 在 店 前面。

Páizi tiē zài diàn qiánmiàn

ป้าย ติด LOC ร้านค้า ด้านหน้า

‘ป้ายติดอยู่ที่ด้านหน้าร้าน’

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคเป็นนามวลีที่มีบทบาทเป็นผู้รับการกระทำที่แสดงโดยกรรมกริยาในประโยค

ภาคแสดงประกอบด้วยกรรมกริยาแสดงการกระทำบอกการเคลื่อนที่สิ่งใดสิ่งหนึ่งไปสู่ที่ใดที่หนึ่ง (caused motion transitive verb)

ส่วนขยายกริยาที่ตามมาเป็นบุพบทวลีและนามวลีบอกสถานที่ของประธาน

ความหมายของหน่วยสร้างนี้ คือตำแหน่งสถานที่ใหม่ที่แน่ชัดของประธานหลังจากถูกเคลื่อนย้ายตำแหน่ง โดยประธานผ่านการกระทำบางอย่างซึ่งเป็นการทำให้เคลื่อนที่ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งแล้วหยุดนิ่ง ณ จุดใดจุดหนึ่งซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางที่แน่ชัด (exact destination) โดยมีคำบ่งชี้ สถานที่在 zài และ 到 dào ทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้จุดหมายปลายทาง (destination marker) เพื่อแสดงจุดหมายปลายทางของการเคลื่อนย้ายประธานซึ่งเป็นที่ประจักษ์ต่อสายตา หน่วยสร้างนี้มีความแตกต่างจากหน่วยสร้างที่ 5 คือ ในหน่วยสร้างที่ 5 จะไม่บอกตำแหน่งจุดหมายปลายทางที่แน่นอน แต่ในโครงสร้างนี้ จะแสดงจุดหมายปลายทางที่แน่นอน เช่น การที่ป้ายติดอยู่หน้าร้านเป็นการบอกตำแหน่งของจุดหมายปลายทางที่แน่ชัดของการกระทำการติดป้าย

สาระภูมิหลัง (background information) ของเหตุการณ์ที่แสดงโดยหน่วยสร้างนี้คือ ผู้กระทำทำการอันก่อให้เกิดการเคลื่อนที่ไปสู่ที่ใดที่หนึ่งของประธานซึ่งเป็นจุดหมายปลายทางที่ชัดเจน คำสรรกรมกริยาที่ปรากฏในหน่วยสร้างต้องเป็นคำสรรกรมกริยาบอกการเคลื่อนที่แล้วหยุดนิ่ง เช่น 停 tíng ‘หยุด’, 挂 guà ‘แขวน’ เป็นต้น

3.2.7 สภาพผลทางกายภาพของประธานที่เกิดขึ้นด้วยความตั้งใจของผู้กระทำอาการ

นามวลี + สรรกรมกริยาบอกการกระทำทางกายภาพ + 得 de ‘DE’ + กริยาวลีแสดงสภาพทางกายภาพที่เป็นผลจากการกระทำ

(66) 头发 理 得 很 漂亮。

Tóufa lǐ - de - hěn piàoliang

ผม ตัด DE มาก สวย

‘ผมตัดผมสวยมาก’

(67) 衣服 洗 得 很 干净。

Yīfu xǐ - de - hěn gānjìng

เสื้อผ้า ชัก DE มาก สะอาด

‘เสื้อผ้าซักจนสะอาดมาก’

(68) 大厅 装饰 得 很 豪华。

Dàtīng zhuāngshì - de - hěn háohuá

หอประชุม ตกแต่ง DE มาก หลูหลา

‘หอประชุมตกแต่งจนหรูหรามาก’

(69) 这 栋 房子 粉刷 得 很 漂亮。

Zhèi dòng fángzi fěnsuā - de - hěn piàoliang

นี้ CLS บ้าน ทาสี DE มาก สวย

‘บ้านหลังนี้ทาสีจนสวยงามมาก’

(70) 饼干 包装 得 特别 好。

Bǐnggān bāozhuāng - de - tèbié hǎo

คุกกี้ บรรจุ DE เป็นพิเศษ ดี

‘ขนมคุกกี้ บรรจุออกมาดีเป็นพิเศษ’

นามวลีที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคเป็นนามวลีที่มีบทบาทเป็นผู้รับการกระทำที่แสดงโดยกรรมกริยาในประโยค

ภาคแสดงประกอบด้วยกรรมกริยาบอกการกระทำทางกายภาพต่อตัวประธาน

ส่วนขยายกริยาที่ตามมาประกอบด้วย 得 de 'DE' ทำหน้าที่เป็นตัวบ่งชี้ แสดงการขยาย (modification marker)⁷ และกริยาวลีแสดงสภาพทางกายภาพที่เป็นผลที่เกิดขึ้นด้วยความตั้งใจ จากการกระทำที่แสดงโดยกรรมกริยาในประโยค

คำว่า 得 ในหน่วยสร้างนี้ แสดงนัยยะทางความหมายว่าผู้กระทำซึ่งอยู่ในสภาวะภูมิหลังของ หน่วยสร้างกระทำกริยาบางอย่างต่อผู้รับการกระทำด้วยความตั้งใจให้เกิดสภาพผลทางกายภาพ บางอย่างขึ้น กับผู้รับการกระทำ ตัวอย่างเช่นในประโยคที่ (67) แสดงความหมายว่าผู้กระทำกริยาซักผ้าซักด้วยความตั้งใจให้ผ้าสะอาด การที่ผ้าสะอาดหลังจากการซักไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญหรือเกิดขึ้นโดยธรรมชาติแต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นด้วยความพยายามและความตั้งใจของผู้ซัก ซึ่งต่างจาก ประโยค 衣服洗干净了。Yīfu xǐ gānjìng le 'เสื้อผ้าซักสะอาดแล้ว ประโยคนี้ แสดงสภาพผลของเสื้อ ผ้าหลังจากการซักคือสภาพสะอาดซึ่งเกิดขึ้น โดยธรรมชาติผู้ซักอาจไม่ได้ตั้งใจหรือพยายามให้เสื้อ ผ้าสะอาดแต่สภาพผลดังกล่าวเกิดโดยธรรมชาติหรือในตัวอย่างที่ (66) แสดงการตัดผมไม่จำเป็นต้องตัดออกมาสวยแต่ในประโยคนี้มี 得 แสดงนัยยะทางความหมายว่า ผู้ตัดตัดผมด้วยความพยายามและตั้งใจให้ผมที่ตัดแล้วออกมาสวยซึ่งต่างจากประโยคที่ไม่มี 得 ในหน่วยสร้างที่ 4 เช่นประโยค 头发里漂亮了。Tóufa lǐ piàoliàng le 'ผมตัดสวยแล้ว' แสดงให้เห็นนัยยะว่าผมตัดออกมาแล้วเกิดสวยหรือบังเอิญสวยโดยอาจไม่ใช่ความตั้งใจของผู้กระทำ ซึ่งหน่วยสร้างทั้งสองมีความแตกต่างกันคือ ประโยคที่มี 得 มักเน้นสภาพผลมากกว่า ประโยคที่ไม่มี 得 แสดงให้เห็นว่าหากผู้กระทำกริยาบางอย่างด้วยความตั้งใจให้เกิดสภาพผลบางอย่างย่อมเป็นการเน้นสภาพผลอย่างแน่นอน

สภาวะภูมิหลัง (background information) ของเหตุการณ์ที่แสดงโดยหน่วยสร้าง คือ ผู้กระทำกริยาทางกายภาพโดยตั้งใจก่อให้เกิดสภาพผลทางกายภาพกับประธาน คำ สกรรมกริยาที่ปรากฏในหน่วยสร้างต้องเป็นคำสกรรมกริยาบอกกริยาทางกายภาพต่อ ประธาน เช่น 理 lǐ 'ตัด', 装饰 zhuāngshì 'ตกแต่ง' เป็นต้น

3.3 สรุป

โดยสรุป ในการศึกษาหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลาง ผู้วิจัยเน้นศึกษา ประธานรับการกระทำตามความหมายแบบแคบ คือ ผู้รับการกระทำต้นแบบ ผู้วิจัยพบว่าหน่วย

⁷ กิตติชัย พินโน (2551)

สร้างชนิดนี้ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ส่วนหลักๆ คือ นามวลี สกรรมกริยา และส่วนขยายกริยา "X" ซึ่งแสดงคุณสมบัติของประธาน สำหรับนามวลีผู้วิจัยพบว่าต้องแสดงสิ่งอ้างอิงที่เฉพาะเจาะจง และมีตัวตนที่แน่นอนซึ่งรู้ได้จากบริบทและสามารถมีส่วนที่มาขยายได้ สกรรมกริยาในหน่วยสร้างนี้ เป็นสกรรมกริยาต้นแบบซึ่งแสดงผลกระทบอย่างเห็นได้ชัดต่อประธานซึ่งเป็นผู้รับการกระทำ มีผู้กระทำที่เป็นสิ่งมีชีวิต แสดงการถ่ายทอดพลังงานอย่างจริงจังจากผู้กระทำไปสู่ผู้รับการกระทำ แสดงการกระทำทางกายภาพที่มีการสัมผัสโดยตรงระหว่างผู้กระทำและผู้รับการกระทำและมีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพเกิดแก่ผู้รับการกระทำ ส่วนส่วนขยายกริยาทำหน้าที่แสดงคุณสมบัติของประธานและไม่สามารถตัดออกจากประโยคได้

ส่วนในแง่คุณสมบัติทางอรรถศาสตร์ หน่วยสร้างชนิดนี้ แสดงเหตุการณ์ทรงสภาพที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงและมีสภาพนิ่ง เป็นเหตุการณ์ทรงสภาพอันเนื่องมาจากการกระทำบางอย่างที่มีผลต่อผู้ร่วมเหตุการณ์ส่วนที่เป็นการกระทำของผู้กระทำต่อผู้รับการกระทำเป็นส่วนหนึ่งของสาระกฏมิหลังซึ่งเป็นความหมายประจำคำสกรรมกริยาที่เกิดขึ้นนอกหน่วยสร้างนี้ แต่เมื่อสกรรมกริยาดังกล่าวเกิดในหน่วยสร้างนี้ จะมีการรวมตามหลังไม่ได้ซึ่งถือเป็นลักษณะเฉพาะของหน่วยสร้างนี้ เท่านั้น

ในการศึกษาเพื่อจัดประเภทย่อยของหน่วยสร้างนี้ ผู้วิจัยพบว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางแสดงสภาพปัจจุบันทางกายภาพของประธาน โดยสามารถแบ่งเป็น 7 หน่วยสร้างย่อยโดยใช้เกณฑ์ทางความหมาย จากการศึกษาพบว่าสภาพผลดังกล่าวสามารถแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ สภาพผลที่ต้องอนุมานโดยใช้ความรู้ทางโลกและสภาพผลที่ไม่ต้องอนุมานโดยใช้ความรู้ทางโลก ซึ่งใน 7 หน่วยสร้างย่อยนี้ มีความแตกต่างกันทั้งในด้านโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์และด้านความหมาย เช่น ในหน่วยสร้างที่ 1 มีความแตกต่างจากในหน่วยสร้างที่ 2 คือ ในหน่วยสร้างที่ 1 เป็นสภาพทางกายภาพของประธานที่ปรากฏขึ้นทันทีหลังการกระทำต่อประธานสิ้นสุดลง ส่วนหน่วยสร้างที่ 2 เป็นสภาพทางกายภาพของประธานที่ปรากฏหลังจากผ่าน การกระทำมานานระยะเวลาหนึ่งหรือจำนวนครั้งจำนวนหนึ่ง ทั้งหน่วยสร้างที่ 1 และ 2 นี้ มีความคล้ายคลึงกันคือผู้อ่านและผู้ฟังต้องใช้ความรู้ทางโลกในการอนุมานถึงสภาพที่แท้จริงของประธาน นอกจากนี้ในหน่วยสร้างที่ 2 ยังแตกต่างจากหน่วยสร้างที่ 3 ในส่วนของหน่วยขยาย (X) คือ ในหน่วยสร้างที่ 2 เป็นหน่วยขยายแสดงช่วงเวลาส่วนหน่วยสร้างที่ 3 เป็นหน่วยขยายแสดงจุดแห่ง

เวลา ในหน่วยสร้างที่ 1 และ 4 มีความแตกต่างกันคือสภาพผลของประธานในหน่วยสร้าง 4 ไม่จำเป็นต้องมีการอนุমানเนื่องจากมีหน่วยขยายแสดงลักษณะทางกายภาพที่ชัดเจนแต่ในหน่วยสร้างที่ 1 จำเป็นต้องมีการอนุমান และในหน่วยสร้างที่ 5 และ 6 ยังมีการสื่อความหมายที่แตกต่างกัน คือ ในหน่วยสร้างที่ 5 จะไม่บอกจุดหมายปลายทางที่แน่นอนในขณะที่ในหน่วยสร้างที่ 6 จะบอกจุดหมายปลายทางที่ค่อนข้างแน่นอน ส่วนในหน่วยสร้างที่ 4 มีความแตกต่างจากหน่วยสร้างที่ 7 คือ ในหน่วยสร้างที่ 4 ไม่ได้แสดงสภาพผลของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจากความตั้งใจหรือความพยายามของผู้กระทำเหมือนหน่วยสร้างที่ 7 แต่แสดงสภาพผลโดยธรรมชาติหลังกระทำ สกรรมกริยาเสร็จสิ้น

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าทั้ง 7 หน่วยสร้างจะมีองค์ประกอบทางวากยสัมพันธ์และด้านความหมายย่อยๆที่มีความแตกต่างกัน แต่โดยรวมแล้วประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ชนิด อันได้แก่นามวลี สกรรมกริยา และส่วนขยายกริยา รวมทั้งแสดงความหมายหลักที่เหมือนกัน คือ แสดงสภาพผลปัจจุบันทางกายภาพของประธานซึ่งเป็นคุณสมบัติของประธานที่มีความแตกต่างกันและถือเป็นลักษณะเฉพาะของหน่วยสร้างการกระทำในภาษาจีนกลางทั้งสิ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

4.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางที่ผ่านมามีการศึกษาที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการมองว่าหน่วยสร้างนี้ เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยสร้างกรรมวาจกหรือเป็นหน่วยสร้างอีกหน่วยสร้างหนึ่งที่แยกออกมา หรือการมองว่าหน่วยสร้างชนิดนี้ เป็นหน่วยสร้างชนิดเดียวกับหน่วยสร้างวาจกกลางหรือไม่ ตลอดจนการศึกษาเพื่อพิสูจน์ว่านามวลีในตำแหน่งต้นประโยคที่เป็นผู้รับการกระทำนี้ ทำหน้าที่เป็นแก่นความหรือประธานของประโยค

เหตุที่มีนักวิชาการมองว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยสร้างกรรมวาจก เนื่องจากเชื่อว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำมีตัวบ่งชี้ กรรมวาจกและผู้กระทำซึ่งคล้ายคลึงกับหน่วยสร้างกรรมวาจกเพียงแต่ไม่ปรากฏ จึงไม่มีความแตกต่างใดระหว่างทั้งสองหน่วยสร้างนี้ โดยเรียกว่าเป็นหน่วยสร้างกรรมวาจกที่ไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวาจก(notional passive) ซึ่งถือเป็นวิธีหนึ่งในการสื่อความหมายแบบกรรมวาจกภายใต้โครงสร้างแบบกรรตุวาจก แต่นักวิชาการอีกกลุ่มหนึ่งมองว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นหน่วยสร้างที่มีโครงสร้างเป็นของตนเองแยกจากโครงสร้างอื่นๆอย่างเป็นอิสระ เนื่องจากมีโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ที่แตกต่างจากหน่วยสร้างกรรมวาจกอย่างเห็นได้ชัด

นอกจากนี้ ยังมีแนวคิดว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำนี้ เป็นหน่วยสร้างชนิดเดียวกับวากยกลาง เนื่องจากหน่วยสร้างทั้งสองมีผู้ร่วมเหตุการณ์สองหน่วยแต่ปรากฏรูปในประโยคเพียง 1 หน่วยเท่านั้น คือ ประธานซึ่งเป็นผู้รับการกระทำและยังเป็นหน่วยสร้างที่ไม่แสดงผู้กระทำ เช่นเดียวกัน ทั้งยังได้กล่าวถึงสกรรมกริยาที่สามารถเป็นได้ทั้งสกรรมกริยาต้นแบบและสกรรมกริยาที่สามารถปรากฏร่วมกับผู้ร่วมเหตุการณ์ 1 หน่วยในฐานะอกรรมกริยาอีกด้วย

และยังมีงานวิจัยหลายชิ้นเชื่อว่านามวลีที่ตำแหน่งต้นประโยคของหน่วยสร้างประธานรับการกระทำนี้ ทำหน้าที่เป็นแก่นความที่เกิดจากการย้ายตำแหน่งมาจากตำแหน่งกรรมและเป็นหัวข้อ

ที่นี้ อหาทั้งหมดในประโยคกล่าวถึง สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่เน้นแก่นความ (topic-prominent) แต่นักวิชาการอีกกลุ่มหนึ่งกลับมองว่านามวลีดังกล่าวทำหน้าที่เป็นประธานซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญองค์ประกอบหนึ่งของประโยคไม่ได้เกิดจากการย้ายตำแหน่งแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม ในการศึกษาที่ผ่านมา ยังไม่มีการศึกษาองค์ประกอบภายในตลอดจนศึกษาความหมายที่หน่วยสร้างนี้ แสดงในเชิงลึกที่ชัดเจนแต่อย่างใดและการศึกษาที่ผ่านมา ยังเน้นศึกษาหน่วยสร้างชนิดนี้ โดยใช้ความหมายของผู้รับการกระทำตามความหมายแบบกว้างซึ่งนามวลีที่ทำหน้าที่เป็นประธานไม่จำเป็นต้องได้รับผลกระทบจากการกระทำที่แสดงโดยกรรมกริยา

การศึกษานี้ จึงมุ่งศึกษาหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางตามความหมายแบบแคบและมุ่งศึกษาคุณสมบัติทางวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ในเชิงลึก เพื่อแสดงให้เห็นว่าหน่วยสร้างชนิดนี้ มีโครงสร้างเป็นของตนเองและแสดงความหมายที่แตกต่างจากหน่วยสร้างกรรมวาจกและวากกลาง พร้อมทั้งพยายามพิสูจน์ว่านามวลีที่ตำแหน่งต้นประโยคของหน่วยสร้างนี้ ทำหน้าที่เป็นประธานซึ่งมีความสำคัญในประโยคและไม่ได้เกิดจากการย้ายตำแหน่งจากโครงสร้างลึกที่เป็นกรรม

ในการรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากผู้บอกภาษาชาวจีนที่ใช้ภาษาจีนกลางในชีวิตประจำวันและจากเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยได้สร้างบริบทและสถานการณ์สมมติเพื่อให้ผู้บอกภาษาบอกประโยคที่ใช้ในสถานการณ์นั้นๆ ออกมา รวมทั้งได้นำข้อมูลจากเอกสารทางวิชาการต่างๆ ไปให้ผู้บอกภาษาตรวจสอบด้วย ผู้วิจัยได้คัดเลือกเฉพาะประโยคที่สอดคล้องกับขอบเขตการศึกษาของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มาทำการวิเคราะห์เท่านั้น

จากการศึกษาหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางตามความหมายแบบแคบ คือผู้รับการกระทำต้นแบบ พบว่าหน่วยสร้างชนิดนี้ ประกอบด้วยองค์ประกอบ ๒ ส่วนหลัก คือนามวลี กรรมกริยา และส่วนขยายกริยา สำหรับนามวลีที่ทำหน้าที่เป็นประธานต้องมีบทบาททางความหมายเป็นผู้รับการกระทำกรรมกริยาบางอย่าง แสดงสิ่งอ้างอิงที่เฉพาะเจาะจงมีตัวตนที่แน่นอนซึ่งสามารถรู้ได้จากบริบทและสามารถมีส่วนที่ขยายต่างๆ ได้ กรรมกริยาในหน่วยสร้างนี้ ต้องเป็นกรรมกริยาต้นแบบซึ่งมีคุณสมบัติ คือ แสดงผลกระทบอย่างเห็นได้ชัดต่อประธาน มีผู้กระทำที่เป็นสิ่งมีชีวิต แสดงการถ่ายทอดพลังงานอย่างจริงจังจากผู้กระทำไปสู่ผู้รับการกระทำ แสดงการกระทำทางกายภาพที่มีการสัมผัสโดยตรงระหว่างผู้กระทำและผู้รับการกระทำ ตลอดจน

มีการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพเกิดแก่ผู้รับการกระทำ ในส่วนของส่วนขยายกริยาทำหน้าที่แสดงคุณสมบัติของประธานโดยไม่สามารถตัดออกจากประโยคได้ ด้านคุณสมบัติทางอรรถศาสตร์หน่วยสร้างชนิดนี้ แสดงเหตุการณ์ทรงสภาพที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงภายในและมีสภาพนิ่ง เหตุการณ์ทรงสภาพดังกล่าวเกิดจากการกระทำบางอย่างที่มีผลต่อผู้ร่วมเหตุการณ์และมีส่วนที่เป็นการกระทำกรรมกริยาของผู้กระทำเป็นส่วนหนึ่งของสาระกัมมิหลังซึ่งเป็นความหมายประจำคำกรรมกริยาเมื่อเกิดเดี่ยวนอกหน่วยสร้าง โดยเมื่อกรรมกริยาเกิดในหน่วยสร้างนี้ จะไม่มีกรรมตามหลัง และผู้อ่านหรือผู้ฟังต้องใช้ความรู้ทางโลกในการอนุมานเพื่อทำความเข้าใจหน่วยสร้างนี้

จากการศึกษาพบว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางเป็นหน่วยสร้างที่แสดงสภาพผลปัจจุบันทางกายภาพของประธานซึ่งสามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า สามารถแบ่งออกเป็น 7 หน่วยสร้างย่อยตามความแตกต่างของส่วนขยายกริยา “X” ที่ต่างกันในแต่ละหน่วยสร้าง หน่วยสร้างทั้ง 7 แสดงประเภทของเหตุการณ์ที่แตกต่างกัน ดังนี้ 1) สภาพปัจจุบันทางกายภาพของประธานหลังจากผ่านการกระทำบางอย่างเรียบร้อยแล้ว 2) สภาพปัจจุบันทางกายภาพของประธานหลังจากผ่านการกระทำบางอย่างมานานระยะหนึ่งหรือผ่านการกระทำมาแล้วในจำนวนครั้งจำนวนหนึ่ง 3) สภาพปัจจุบันทางกายภาพของประธานหลังจากผ่านการกระทำมา ณ จุดใดจุดหนึ่งของกาลเวลา 4) สภาพใหม่ทางกายภาพของประธานซึ่งเป็นสภาพผลที่เกิดจากการกระทำต่อประธาน 5) สถานที่แห่งใหม่ของประธานหลังจากถูกเคลื่อนย้ายจากตำแหน่งเดิม 6) ตำแหน่งสถานที่ใหม่ที่แน่ชัดของประธานหลังจากถูกเคลื่อนย้ายตำแหน่ง และ 7) สภาพผลทางกายภาพที่เป็นความตั้งใจของผู้กระทำ ทั้ง 7 หน่วยสร้างประกอบด้วยส่วนขยายกริยา “X” คือ อกรรมกริยา ตัวบ่งชี้ การณ์ลักษณะ ส่วนขยายบอกเวลาและความถี่ กริยาบอกทิศทาง บุพบทวลีหรือนามวลีบอกสถานที่ วลีแสดงสภาพผล และวลีบอกจุดแห่งเวลา

จากการศึกษาภายใต้ทฤษฎีไวยากรณ์หน่วยสร้างทำให้สามารถสรุปได้ว่า หน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางไม่ใช่ส่วนหนึ่งของหน่วยสร้างกรรมวาจก เนื่องจากมีรูปทางวากยสัมพันธ์ต่างกัน การเปลี่ยนถ่ายระหว่างทั้งสองหน่วยสร้างไม่สามารถทำได้กับทุกๆ ประโยค นอกจากนี้ การสื่อความหมายของทั้งสองหน่วยสร้างยังมีความแตกต่างกัน คือ หน่วยสร้างกรรมวาจกจะแสดงความหมายที่ประธานถูกกระทำโดยผู้กระทำโดยทั่วไปในขณะที่หน่วยสร้างประธานรับการกระทำนั้นเน้นแสดงคุณสมบัติของประธานโดยการมีส่วนขยายกริยา ผู้วิจัยมองว่าการไม่

ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวาจกและผู้กระทำในหน่วยสร้างนี้ ถือเป็นลักษณะเฉพาะที่สำคัญของหน่วยสร้าง ส่วนในด้านความคล้ายคลึงกับวาจกกลาง ผู้วิจัยมองว่ามีความแตกต่างกัน คือ ประธานของหน่วยสร้างประธานรับการกระทำไม่ได้เป็นผู้กระทำกริยาเพื่อให้ส่งผลกระทบต่อตนเองแต่โดยหลักแล้วหน่วยสร้างประธานรับการกระทำจะแสดงคุณสมบัติในขณะที่วาจกกลางแสดงเหตุการณ์โดยทั่วไป นอกจากนี้ในการศึกษาหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ยังเน้นศึกษากรรมกริยาที่เป็นกรรมกริยาต้นแบบที่ต้องการผู้ร่วมเหตุการณ์ 2 หน่วย คือ ผู้กระทำและผู้รับการกระทำเท่านั้น ไม่รวมถึงกรรมกริยาที่สามารถปรากฏร่วมกับผู้ร่วมเหตุการณ์ หน่วยในฐานะกรรมกริยาหรือ labile verb ในแบบที่ต้องการหรือผู้ต้องการผู้กระทำก็ได้เช่น 开 kāi ‘เปิด’

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่านามวลีที่ตำแหน่งต้นประโยคของหน่วยสร้างชนิดนี้ ทำหน้าที่เป็นประธานและไม่ได้เกิดจากการย้ายตำแหน่งมาจากกรรมของประโยค เนื่องจากประธานถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของประโยคและไม่ควรจำกัดเพียงว่านามวลีที่สามารถทำหน้าที่ประธานของประโยคได้จะต้องมีบทบาททางความหมายเป็นผู้กระทำเท่านั้น สอดคล้องกับทฤษฎีไวยากรณ์หน่วยสร้างของโกลด์เบิร์กที่ว่าหากโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ต่างกันความหมายย่อมแตกต่างกันด้วย แสดงให้เห็นว่าหน่วยสร้างกรรมวาจก วาจกกลาง และหน่วยสร้างประธานรับการกระทำมีความแตกต่างกันทั้งในด้านวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์ กล่าวคือ หน่วยสร้างกรรมวาจกและวาจกกลางนี้ นับเป็นหน่วยสร้างที่มีกฎการแปรตามทฤษฎีไวยากรณ์ดั้งเดิมของชอมสกี (Chomsky) ซึ่งเป็นการย้ายกรรมจากตำแหน่งหลังกรรมกริยาหลักของประโยคมาอยู่หน้าประโยค แสดงให้เห็นว่าหน่วยสร้างทั้งสองเป็นหน่วยสร้างที่มีโครงสร้างลึก แต่หน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นหน่วยสร้างที่ไม่ได้เกิดจากการย้ายกรรมมาไว้ที่ตำแหน่งต้นประโยค แสดงให้เห็นว่าหน่วยสร้างนี้ไม่มีโครงสร้างลึกมาตั้งแต่แรกเริ่มแต่มีเพียงโครงสร้างผิว ดังนั้นเมื่อโครงสร้างผิวของทั้งสามโครงสร้างต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าหน่วยสร้างทั้งสามไม่ใช่หน่วยสร้างชนิดเดียวกัน ดังนั้นหน่วยสร้างประธานรับการกระทำจึงถือเป็นหน่วยสร้างที่อิสระ ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยสร้างใดและไม่มีโครงสร้างลึกที่เป็นหน่วยสร้างกรรมวาจกแต่อย่างใด มีเพียงโครงสร้างผิวที่ประกอบด้วยองค์ประกอบทั้งสามส่วนตามที่ได้กล่าวมาแล้วเท่านั้น และการไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวาจกและผู้กระทำรวมทั้งการมีผู้รับการกระทำเป็นประธานของ

หน่วยสร้างนับเป็นคุณสมบัติเฉพาะของหน่วยสร้างประธานรับการกระทำ อาจสามารถกล่าวได้ว่าการที่ผู้ใช้ภาษาสื่อสารกันโดยใช้โครงสร้างแบบหน่วยสร้างประธานรับการกระทำนี้ ไม่ใช่เพราะต้องการเลือกใช้แทนโครงสร้างอื่นใดหรือเพราะเป็นส่วนหนึ่งหรือสิ่งเดียวกับโครงสร้างใดแต่เป็นเพราะความรู้ที่เกี่ยวกับโลกภายนอก (real world knowledge) หรือความรู้แบบสารานุกรม (encyclopedic knowledge) เกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมและอื่นๆ ทำให้มนุษย์มีการมองโลก มีทัศนคติ และการใช้รูปภาษาที่แตกต่างกันในการสื่อสาร ดังนั้นผู้ใช้ภาษาย่อมสามารถเลือกใช้รูปแบบทางภาษาที่เหมาะสมกับบริบทซึ่งมีความแตกต่างกันเพื่อสื่อถึงวัตถุประสงค์และสถานการณ์ที่แตกต่างกันได้

4.2 อภิปรายผล

จากผลการศึกษาดังได้กล่าวในหัวข้อที่ผ่านมา มีประเด็นที่น่าพิจารณา 4 ประเด็น คือ ประเด็นแรกเป็นเรื่องความแตกต่างกับหน่วยสร้างกรรมวาจก (passive voice) วาจกกลาง (middle) และแก่นความ (topic) ประเด็นที่สองคือด้านประเภทของเหตุการณ์ ประเด็นที่สามคือด้านคุณสมบัติขององค์ประกอบภายในรวมถึงส่วนขยาย “X” และประเด็นสุดท้ายคือด้านคุณสมบัติและลักษณะเฉพาะของหน่วยสร้าง

ในประเด็นแรก ความคล้ายคลึงกันระหว่างหน่วยสร้างประธานรับการกระทำ หน่วยสร้างกรรมวาจกและวาจกกลาง คือ การมีผู้รับการกระทำอยู่ในตำแหน่งต้นประโยคและตามด้วยกรรมกริยา จึงทำให้มีนักวิจัยจัดให้หน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยสร้างกรรมวาจกหรือเป็นสิ่งเดียวกับวาจกกลาง อย่างไรก็ตาม หน่วยสร้างทั้งสามหน่วยสร้างนี้ มีความแตกต่างกันอยู่ คือ ในหน่วยสร้างประธานรับการกระทำจะไม่ปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวาจกและผู้กระทำ ในขณะที่หน่วยสร้างกรรมวาจกมักปรากฏทั้งสองอย่างเสมอหรือในบางครั้งอาจไม่ปรากฏผู้กระทำแต่ยังคงปรากฏตัวบ่งชี้ กรรมวาจกอยู่ เนื่องจากในหน่วยสร้างกรรมวาจกจะเน้นการกล่าวถึงว่าใครได้รับการกระทำใครใดโดยใคร แต่หน่วยสร้างประธานรับการกระทำเป็นหน่วยสร้างที่แสดงการบรรยายคุณสมบัติของประธาน สำหรับความแตกต่างกับวาจกกลาง คือ คำกริยาที่ปรากฏในหน่วยสร้างประธานรับการกระทำจะต้องเป็นกรรมกริยาที่ต้องการผู้มารับการกระทำ

เท่านั้น ไม่รวมถึงกรรมกริยาที่สามารถเป็นได้ทั้งกรรมกริยาต้นแบบและกริยาจากกลางที่สามารถปรากฏในจากกลางได้ นอกจากนี้ การมีผู้รับการกระทำเป็นนามวลีอยู่ในตำแหน่งต้นประโยคก็ทำให้นักวิจัยโดยส่วนใหญ่เชื่อว่านามวลีดังกล่าวทำหน้าที่เป็นแก่นความซึ่งถือเป็นองค์ประกอบหลักของประโยคในภาษาจีน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากนักวิจัยที่ผ่านมามองว่านามวลีที่ไม่ได้มีบทบาททางความหมายเป็นผู้ก่อกริยานั้นไม่สามารถทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคได้ โดยยอมรับเพียงผู้รับการกระทำในหน่วยสร้างกรรมจากว่าเป็นประธานเท่านั้น แต่ยังมีนักวิจัยอีกกลุ่มหนึ่งเชื่อว่าผู้รับการกระทำสามารถเป็นประธานของประโยคได้เช่นกัน เนื่องจากเห็นว่าไม่ควรให้ข้อจำกัดเพียงว่าเป็นผู้กระทำเท่านั้น เพราะไม่ว่าผู้กระทำหรือผู้รับการกระทำล้วนเป็นหัวข้อสำคัญที่เนื้อหาในประโยคกล่าวถึงทั้งสิ้น ข้อขัดแย้งดังกล่าวนี้ สะท้อนให้เห็นการและข้อสรุปไม่มีเกณฑ์ในการแบ่งแยกความแตกต่างระหว่างประธานและแก่นความในภาษาจีนไว้อย่างชัดเจน นักวิจัยทั้งสองกลุ่มล้วนมีเหตุผลและหลักฐานเพื่อสนับสนุนแนวคิดของตน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการกำหนดเกณฑ์ในการแบ่งแยกความแตกต่างระหว่างทั้งสององค์ประกอบนี้ ให้มีความชัดเจนมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเชื่อว่าความแตกต่างระหว่างองค์ประกอบทั้งสองนี้ อาจมีความเหลื่อมซ้อนกันอย่างมากและไม่สามารถแบ่งแยกได้อย่างชัดเจนอย่างแน่นอน

ในประเด็นที่สองเรื่องประเภทของเหตุการณ์ ในการแบ่งประเภทของเหตุการณ์ในหน่วยสร้างนี้ ได้แบ่งตามความหมายที่หน่วยสร้างสื่อออกมา เนื่องจากหน่วยสร้างนี้ แสดงเหตุการณ์แบบทรงสภาพที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงภายในใดๆทำให้ประโยคที่ปรากฏในหน่วยสร้างนี้ มีสภาพที่นิ่ง แสดงการบรรยายคุณสมบัติซึ่งเกิดขึ้นแล้วของนามวลีที่เป็นประธาน และเนื่องจากกรรมกริยาที่สามารถปรากฏในหน่วยสร้างนี้ ต้องเป็นกรรมกริยาที่แสดงผลกระทบต่อประธานของประโยคอย่างชัดเจน ดังนั้นหน่วยสร้างนี้ จึงแสดงประเภทของเหตุการณ์ที่เป็นสภาพผลปัจจุบันทางกายภาพที่เกิดขึ้น ของประธานเป็นประเภทของเหตุการณ์หลักที่เกิดขึ้น หน่วยสร้างย่อยที่สามารถปรากฏในหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางนี้ ถึงแม้ว่าจะมีองค์ประกอบในส่วน of ส่วนขยายต่างกัน ได้แก่ อกรรมกริยา กริยาวลีบอกสถานที่ บุพบทลีบอกสถานที่ และส่วนขยายบอกจุดแห่งเวลา เป็นต้น แต่ยังคงความหมายหลักนี้ไว้ทั้งสิ้น ซึ่งค่อนข้างตรงกับข้อสมมติฐานในข้อที่ 1 ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ว่า หน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางแสดงเหตุการณ์ประเภทต่างๆ อันได้แก่ แสดงสภาพผล คุณสมบัติ ศักยภาพ สภาพด้านตำแหน่ง

กายภาพของประธาน หากแต่ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยพบหน่วยสร้างและการแสดงความหมาย
 ย่อยมากขึ้น ซึ่งในหน่วยสร้างย่อยดังกล่าวแสดงเหตุการณ์ที่แตกต่างกันดังนี้ คือ แสดงสภาพ
 ปัจจุบันหลังจากผ่านการกระทำมาเรียบร้อยแล้ว หลังจากผ่านการกระทำมานานระยะหนึ่งหรือจำนวน
 ครั้งจำนวนหนึ่งหรือ ผ่านมา ณ จุดใดจุดหนึ่งของกาลเวลา สภาพใหม่ทางกายภาพ สถานที่แห่ง
 ใหม่ ตำแหน่งสถานที่ที่แน่ชัด และสภาพผลที่เป็นความพอใจของผู้กระทำ ผู้วิจัยเชื่อว่าหากมี
 การศึกษารูปประโยคที่กว้างขวางมากขึ้น นอกทำให้พบหน่วยสร้างย่อยที่แสดงความหมายอยู่ใน
 กรอบของหน่วยสร้างหลักหรือแม้แต่แสดงความหมายหรือมีรูปแบบทางวากยสัมพันธ์เพิ่มเติมมาก
 ขึ้น

ในประเด็นที่สาม เรื่ององค์ประกอบภายในหน่วยสร้างนี้ เป็นประเด็นที่ผู้วิจัยพบว่าใน
 การศึกษาที่ผ่านมา นั้นยังไม่มีการศึกษาในเชิงลึกมากเท่าที่ควร โดยมักสนใจศึกษาลักษณะ
 กว้างๆโดยทั่วไปของหน่วยสร้างนี้ เท่านั้น ผู้วิจัยเห็นว่าหากศึกษาลึกในรายละเอียดมากขึ้น จะทำ
 ให้สามารถแสดงคุณสมบัติและลักษณะเฉพาะของหน่วยสร้างออกมาได้อย่างชัดเจน ด้วยเหตุผลนี้
 ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาองค์ประกอบภายในที่ประกอบขึ้นเป็นหน่วยสร้างนี้ อย่างละเอียด จาก
 ผลการศึกษาของผู้วิจัยมีทั้งส่วนที่เหมือนและต่างไปจากข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อสี่ ในส่วนที่
 เหมือน คือพบว่าหน่วยสร้างนี้ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ นามวลีที่เป็นประธาน
 สกรรมกริยา และส่วนขยายกริยา สำหรับในส่วนที่แตกต่าง คือรายละเอียดคุณสมบัติของ
 องค์ประกอบทั้ง 3 ประการ กล่าวคือ ในส่วนของนามวลีที่เป็นประธาน ผู้วิจัยได้ปรับขอบเขต
 การศึกษาเพียงผู้รับการกระทำต้นแบบ (prototypical patient) ซึ่งเป็นความหมายแบบแคบของ
 ผู้รับการกระทำเท่านั้น ไม่รวมถึงผู้รับการกระทำตามความหมายแบบกว้างตามการศึกษาของ
 นักวิจัยที่ผ่านมา สำหรับกริยาผู้วิจัยเน้นศึกษาเพียงสกรรมกริยาต้นแบบ(prototypical transitive
 verb) ซึ่งมีคุณสมบัติที่สามารถปรากฏในหน่วยสร้างนี้ได้เท่านั้น โดยมีประเภททางการแสดง
 ความหมายของสกรรมกริยา เช่น สกรรมกริยาแสดงการกระทำโดยทั่วไปที่กินเวลา (durative
 transitive verb) สกรรมกริยาแสดงการกระทำเชิงสร้างสรรค์ (creative transitive verb) และ
 สกรรมกริยาบอกการเคลื่อนที่สิ่งใดสิ่งหนึ่ง (caused motion verb) เป็นต้น อยู่ภายใน และสำหรับ
 ส่วนขยายกริยาที่สามารถปรากฏในหน่วยสร้างนี้ได้ นั้น ในทางวากยสัมพันธ์ประกอบด้วย
 อกรรมกริยา ตัวบ่งชี้ การณ์ลักษณะ ส่วนขยายบอกเวลาและความถี่ กริยาวลีบอกทิศทาง/

เป้าหมาย/สถานที่ บุพบทวลีบอกสถานที่ กริยาวลีบอกสภาพผล และวลีบอกจุดแห่งเวลา เป็นต้น ซึ่งในส่วนนี้ มีความแตกต่างจากข้อสมมติฐานข้อที่ 2.4 โดยผู้วิจัยได้ตัดส่วนขยายบางชนิดออก เนื่องจากพบว่าไม่ตรงกับขอบเขตของการศึกษา ทั้งนี้ เหตุที่ผู้วิจัยต้องจำกัดกรอบของการศึกษาให้แคบลงเนื่องด้วยต้องการแสดงให้เห็นถึงโครงสร้างและการแสดงความหมายของหน่วยสร้างนี้ อย่างชัดเจนมากที่สุด จากการศึกษาหน่วยสร้างนี้ โดยละเอียดพบว่ามีความแตกต่างจากขอบเขตการศึกษาของงานวิจัยที่ผ่านมาซึ่งเน้นศึกษาตามความหมายและโครงสร้างแบบกว้างๆ เท่านั้น เนื่องจากการศึกษาเหล่านั้นมุ่งเน้นศึกษาเพียงเพื่อเปรียบเทียบกับหน่วยสร้างอื่น อาทิ หน่วยสร้างกรรมวาจก เป็นต้น ตลอดจนมุ่งศึกษานามวลีที่อยู่ในตำแหน่งต้นประโยคเพื่อตัดสินว่าเป็นประธานหรือแก่นความ ทำให้การศึกษารูปประโยคและการแสดงความหมายของงานวิจัยที่ผ่านมา นั้นเป็นเพียงการนำมาสนับสนุนการศึกษาหลักข้างต้นเท่านั้น

ประเด็นสุดท้าย คือ ลักษณะเฉพาะของหน่วยสร้าง จากการศึกษาพบว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางมีลักษณะเฉพาะทางวากยสัมพันธ์ คือ มีนามวลีที่เป็นผู้รับการกระทำเป็นประธาน สกรรมกริยาแสดงผลกระทบท่อนามวลีนั้น น้อยอย่างชัดเจน มีส่วนขยาย“X” ที่แสดงคุณสมบัติของประธาน มีผู้กระทำกระทำกริยาแต่ไม่ปรากฏ และไม่มีตัวบ่งชี้ กรรมวาจก ส่วนลักษณะเฉพาะทางด้านอรรถศาสตร์ประกอบด้วยการแสดงเหตุกษณ์ทรงสภาพ แสดงคุณสมบัติที่เป็นสภาพผลปัจจุบันของประธาน และมีสาระภูมิหลังเป็นเหตุการณการกระทำสกรรมกริยาของผู้กระทำ ลักษณะเหล่านี้ ไม่ปรากฏในหน่วยสร้างกรรมวาจกและวากกกลาง รวมทั้งยังไม่มีนักวิจัยที่มุ่งศึกษารายละเอียดในส่วนนี้ แต่อย่างไรก็ดี จึงสามารถกล่าวได้ว่าหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางมีความแตกต่างอย่างเห็นได้ชัดกับหน่วยสร้างกรรมวาจกและวากกกลาง ดังนั้น หน่วยสร้างประธานรับการกระทำนี้ จึงจัดเป็นหน่วยสร้างที่เป็นอิสระ มีโครงสร้างเป็นของตนเอง ไม่มีโครงสร้างเล็ก มีลักษณะเฉพาะและมีความหมายประจำหน่วยสร้างที่แตกต่างจากหน่วยสร้างอื่น ทั้งนี้ เกิดจากการที่ผู้ใช้ภาษามีความรู้ทางโลกในการเลือกใช้รูปภาพภาษาที่เข้ากับบริบทที่ต่างกัน สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นว่าในปัจจุบันมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอกมากขึ้น จึงทำให้รูปภาพภาษาที่ใช้กันในทุกวันนี้ มีความหลากหลายมากขึ้น เช่นกัน แสดงให้เห็นการพัฒนาการใช้ภาษาให้มีโครงสร้างที่หลากหลาย ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงรูปแบบทางวัฒนธรรมและสังคมของผู้ใช้ภาษาที่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาจากการมีปฏิสัมพันธ์ที่มากขึ้น

4.3 ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในเชิงประวัติ นับตั้งแต่การกำเนิดของหน่วยสร้างชนิดนี้ หรือหน่วยสร้างที่คล้ายคลึงกัน การพัฒนา และการเปลี่ยนแปลงรูปแบบโครงสร้าง รวมทั้งการสื่อความหมายในแต่ละยุคสมัย โดยศึกษาจากทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนจากแหล่งข้อมูลหลากหลายประเภท เพื่อให้ทราบถึงความเป็นมาและต้นกำเนิดได้อย่างครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการศึกษาและจัดกลุ่มหน่วยสร้างย่อยภายในหน่วยสร้างชนิดนี้ โดยใช้ข้อมูลประโยคที่มีความกว้างขวางและหลากหลายมากขึ้น เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างจากหน่วยสร้างกรรมวาจกและวาจกกลาง ตลอดจนเพื่อให้ได้หน่วยสร้างย่อยและประเภทของเหตุการณ์ที่หน่วยสร้างนี้ แสดงอย่างครอบคลุมมากขึ้น

3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบและกำหนดหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนเพื่อแยกความแตกต่างระหว่างแก่นความและประธานให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

4. ควรมีการศึกษาหน่วยสร้างประธานรับการกระทำในด้านวากยสัมพันธ์และอรรถศาสตร์อย่างละเอียด โดยศึกษาเปรียบเทียบกับภาษาจีนที่ใช้ในประเทศไทย ภาษาถิ่นในประเทศไทย สาธารณรัฐประชาชนจีนและไต้หวัน หรือประเทศอื่นๆที่ใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร เนื่องจากแม้จะเป็นภาษาจีนเช่นเดียวกัน แต่เมื่อใช้ในสถานที่ต่างกันย่อมมีลักษณะที่เหมือนหรือแตกต่างกันตามอิทธิพลที่ได้รับอย่างแน่นอน นอกจากนี้ ควรมีการศึกษาหน่วยสร้างชนิดนี้ ในภาษาจีนกลางเปรียบเทียบกับภาษาอื่น เช่น ภาษาไทยและภาษาอื่นที่มีการลำดับคำใกล้เคียงกัน เพื่อให้ทราบถึงองค์ประกอบภายในหน่วยสร้าง ตลอดจนการสื่อความหมายที่อาจมีความเหมือนและแตกต่างกันได้ เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงอิทธิพลทางด้านภาษารวมไปถึงทำให้ทราบถึงรูปแบบทางสังคมและวัฒนธรรมของประเทศนั้นๆได้อีกด้วย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กิตติชัย พินโน. หน้าที่ของคำ “DE” ในหนังสือพิมพ์ภาษาจีนที่ตีพิมพ์ในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, ภาควิชาภาษาจีน คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.
- คเชนทร์ ตัญศิริ. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างการนำลักษณะทางไวยากรณ์กับการนำลักษณะประจำคำกรณีสื่อศึกษาโครงสร้างอกรรมแบบสลับในภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, ภาควิชาภาษาจีน คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- ประพิณ มโนชัยวิบูลย์. ไวยากรณ์จีนกลาง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- ฝู, เจิน จู. หลักไวยากรณ์จีน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์, 2537.
- พรพิลาศ เรืองโชติวิทย์. ประโยครับในภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, ภาควิชาภาษาจีน คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- ราชบัณฑิตยสถาน. ศัพท์ภาษาจีน ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: สหมิตรพรี นติ้ง, 2546.
- สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. เกณฑ์การถ่ายทอดเสียงภาษาจีนแมนดารินด้วยอักษรวิธิตไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.
- อมรา ประสิทธิ์ รัฐสินธุ์ ฤพาพรรณ หุ่นจำลอง และ สรัญญา เสวตมาลย์. ทฤษฎีไวยากรณ์พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- อมรา ประสิทธิ์ รัฐสินธุ์ บรรณาธิการ. หน่วยสร้างที่มีข้อขัดแย้งในไวยากรณ์ไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

ภาษาอังกฤษ

- Abraham, Werner. Diathesis: The middle, particularly in West-Germanic. In Abraham, Werner, T. Givon and S.A. Thompson (eds.). Discourse Grammar and Typology. John Benjamins Publishing, 1995.
- Ackema, Peter and Maaike Schoorlemmer. The middle construction and the syntax-semantics interface. Lingua 93 (1994): 59-90.
- Ackema, Peter and Maaike Schoorlemmer. Middles and nonmovement. Linguistic Inquiry 26 (1995): 173-197.
- Authier, J. Marc and Lisa Reed. On the Canadian French middle. Linguistic Inquiry 27: (1996): 513-523.
- Chao, Yuen Ren. A Grammar of Spoken Chinese. London: University of California Press, 1968.
- Comrie, Bernard. Passive and Voice. In Shibatani, M. (ed.), Passive and Voice. John Benjamins publishing, 1988.
- Croft, William. Voice: Beyond Control and Affectedness. In Fox, B. & Hopper, P.J. (ed.), Voice: Form and function. Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing, 1994.
- Croft, William and D. A. Cruse. Cognitive Linguistics- Cambridge Textbooks in Linguistics. Cambridge: Cambridge University Press, 2004.
- Fagan, Sarah. The English middle. Linguistic Inquiry 19 (1988): 181-203.
- Fagan, Sarah. The Syntax and Semantics of Middle Constructions. Cambridge: Cambridge University Press, 1992.
- Fillmore, Charles J. and Paul Kay. Construction grammar coursebook. Berkeley: University of California, 1993.

- Fuller, J.W. and J.K. Gundel. Topic-Prominence in Interlanguage [J]. Language Learning 1 (1987): 1-18.
- Givon, T. Typology and functional domains. Studies of language 5, 2 (1981): 163-169.
- Goldberg, Adele E. Constructions: a construction grammar approach to argument structure. Chicago: University of Chicago Press, 1995.
- Haspelmath, Martin. Transitivity alternations of the anti causative type. (Arbelt Spapiere, N.F., Nr.4) Cologne: Institute für Sprachwissenschaft der Universität zu Köln, 1987.
- He, Xiaoling. On Patient-Subject Construction in Chinese. Doctoral dissertation, University of Hong Kong, 2005.
- Hopper, P. J. and S. A. Thompson. Transitivity in Grammar and Discourse. Language 56, 1 (1980): 251-299.
- Kay, Paul. Construction grammar feature structures (revised). 1997. [Online]. Available from: <http://www.icsi.berkeley.edu/~kay/bcg/FSrev.html> [2009, October 18]
- Kay, Paul and Charles Fillmore. Grammatical constructions and linguistic generalization: the *What's X doing Y?* construction. Language 75 (1999), 1-33.
- Kazenin, Konstantin I. Verbal reflexive and the middle voice. In Herausgegeben von, Martin Haspelmath and Wulf Oesterreicher (ed.). Language Typology and Language Universals-an international handbook. Walter de Gruyter, Berlin, New York, 2001.
- Keenan, Edward L. and Bernard Comrie. Noun phrase accessibility and universal grammar. Linguistic Inquiry. 8 (1977): 63-100.
- Keenan, Edward L. Passive in the world's languages. In Shopen, Timothy (ed.). Language Typology and Syntactic Description. Cambridge: Cambridge University Press, 1985.
- Kemmer, Suzanne. Grammatical prototypes and competing motivations in a theory of

- linguistic change. In Davis, Garry W. and Gregory K. Iverson (ed.). Explanation in Historical Linguistics. John Benjamins Publishing, 1992.
- Kemmer, Suzanne. The Middle Voice. Amsterdam: J. Benjamins Publishing, 1993.
- Keyser, S. and T. Roeper. On the middle and ergative constructions in English. Linguistic Inquiry 15 (1984): 381-416.
- Klaiman, M.H. Grammatical Voice. Cambridge: Cambridge University Press, 1991.
- Klingvall, Eva. Aspectual properties of the English middle construction. 2003. [Online]. Available from <http://www.ai.mit.edu/people/jimmylin/papers/> [2009, December 23]
- Kurihana, Yumi. Comparative Study; Topic between Mandarin and Japanese. Mingshin Journal 32 (August, 2006): 359-377.
- Langacker, R. W. Foundations of cognitive grammar: Theoretical Prerequisites. Stanford, CA: Stanford University Press, 1987.
- LaPolla, Randy J. Grammatical relations in Chinese: Synchronic and diachronic considerations. Doctoral dissertation, University of California, 1990.
- LaPolla, Randy J. Topicalization and The Question of Lexical Passive in Chinese, Third Annual Conference on Chinese Linguistics, 1-17. Ohio State University, 1988.
- LaPolla, Randy J. Arguments against 'subject' and 'direct object' as viable concepts in Chinese. Bulletin of the Institute of History and Philology 63 (1993): 759-812.
- Lakoff, George. Women, fire and dangerous things: what categories reveal about the mind. Chicago: University of Chicago Press, 1987.
- Li, Charles N. and Sandra A. Thompson. Subject and Topic: A New Typology of Language. In Li, Charles N.(ed.), Subject and Topic, New York: Academic Press, 1976.

- Levin, Beth and Malka Rappaport. The formation of adjectival passives. Linguistic Inquiry 17 (1986): 623-661.
- Li, Charles N. and Sandra A. Thompson. Mandarin Chinese: A Functional Reference Grammar. Berkeley et alibi: University of California, 1981.
- Li, Charles N. and Sandra A. Thompson. On "Middle Voice" Verbs in Mandarin. In Fox. B. and Hopper, P.T.(ed.), Voice:Form and function, Amsterdam/Philadelphia: John Benjamins Publishing, 1994.
- Liu, Yue-hua., Wen-yu Pan and Hua Gu. A Practical Reference Book on Modern Chinese Grammar. Taipei: Shida shuyuan, 1983/1996. [In Chinese]
- Lyons, John. Introduction to Theoretical Linguistics. Cambridge: Cambridge University Press, 1968.
- Ma, Jiangzhong. Mǎshì wéntōng [A grammar by Ma]. Shanghai/Beijing: Commercial Press, 1898/1983.
- Manney, Linda Joyce. Middle voice in Modern Greek--- Meaning and function of an inflectional category. John Benjamins Publishing, 2000.
- Norman, Jerry. Chinese. Cambridge: Cambridge University Press, 1993.
- Perlmutter, D.M. Impersonal passives and the Unaccusative Hypothesis. In J. Jaeger et al. (ed.), Proc. of the 4th Annual Meeting of the Berkeley Linguistics Society, UC Berkeley, 1978.
- Po-Ching, Yip and Don Rimmington. Chinese: an Essential Grammar. London: Routledge, 2000.
- Prasithratsint, Amara. Change in The Passive Constructions in Written Thai During The Bangkok Period. Doctoral dissertation, University of Hawaii, 1985.
- Qian, Kan. Colloquial Chinese: A Complete Language Course. London: Routledge, 1995.

- Rapoport, T.R. The English Middle and Agentivity. Linguistic Inquiry 30, 1 (Winter, 1999): 147-155.
- Roberts, Ian. The Representation of Implicit and Dethematized Subjects. Dordrecht: Foris, 1987.
- Ross, Claudia and Jing-heng Sheng Ma. Modern Mandarin Chinese Grammar: A Practical Guide. New York: Routledge, 2006.
- Savetamalya, Saranya. Patient Subject Constructions in Thai, Pan-asiatic Linguistics proceeding of the Third International Symposium on Language and Linguistics 1, pp. 244-260. Bangkok: Chulalongkorn University, 1995.
- Shi, Dingxu. Issues on Chinese Passive. Journal of Chinese Linguistics 25, 1 (1997): 41-70.
- Shi, Dingxu. Topic and Topic-Comment Constructions in Mandarin Chinese. Language 76, 2 (June, 2000): 383-408.
- Shibatani, M. Passive and related constructions: A prototype analysis. Language 61, 4 (1985): 821-848.
- Shyu, Shu-ing. The Syntax of Focus and Topic in Mandarin Chinese. Doctoral dissertation, University of Southern California, 1995.
- Siewierska, Anna. The passive in Slavic. In Shibatani M. (ed.), Passive and Voice. John Benjamins publishing, 1988.
- Starosta, Stanley. Lexical decomposition: features or atomic predicates? Linguistic Analysis 9, 4 (1982): 379-393.
- Stroik, Thomas. Middles and movement. Linguistic Inquiry 23 (1992): 127-137.
- Tao, Hongyin and Sandra A. Thompson. The discourse and grammar interface: preferred clause in Mandarin conversation. Journal of the Chinese Language Teachers Association 29, 3 (1994): 1-34.

- Ting, Jen. The Middle Construction in Mandarin Chinese and the Presyntactic Approach. Concentric: Studies in Linguistics 32, 1 (Jan, 2006): 89-117.
- Thepkanjana, Kingkarn and Satoshi Uehara. Resultative Constructions with “Implied-result” and “Entailed-result” Verbs in Thai and English: A Contrast Study. Linguistics 47 (2009): 589-618.
- Tsao, Feng-fu. A Functional Study of Topics in Chinese: The First Step Towards Discourse Analysis. Doctoral dissertation, University of Southern California, 1977.
- Vyvan, Evans and Melanie Green. Cognitive Linguistics: An Introduction. Edinburgh: Edinburgh University Press, 2006.
- Xu, Liejiong. and D.T. Langendoen. Topic Structure in Chinese. Language 61, 1 (1985): 1-27.
- Zribi-Hertz A. On Stroik’s analysis of English middle constructions. Linguistic Inquiry 24 (1993): 583-589.

ภาษาจีน

- 陈昌来 (Chen Changlai). 论汉语句子语义结构中的受事. 吉安师专学报 1, 2000.
- 陈昌来(Chen Changlai). 带受事成分的不及物动词的考察. 语言教学研究 3, 2003.
- 刁晏斌(Diao Yanbin). 论近代汉语受事主语句. 辽宁师范大学学报 5, 1999.
- 方光焘(Fang Guangtao). 关于古汉语被动句基本形式的几个疑问. 方光焘语言学论文集, 1997.
- 龚千炎(Gong Qianyan). 现代汉语里的受事主语句. 中国语文 5, 1981.

- 何乐士(He Leshi). 古汉语语法研究论文集. 商务印书馆, 2000.
- 焦晓婷、窦琴(Jiao Xiaoting、Mai Qin). 英、汉意念被动句比较研究.
西北农林科技大学学报. 2, 2 (2002年3月): 82-84.
- 蔣紹愚(Jiang Shaoyu). <受事主语句的发展与使役句到被动句的演乐>
Meaning and Form: Essays in Pre-Modern Chinese Grammar. In Ren-ichi
Takashima and Jiang Shaoyu (ed.). Lincom Studies in Asian Linguistics 55.
Muenchen: Lincom Europa, 2004.
- 兰天(Lan Tian). 不用被动语态表达的被动意义. 广西大学学报 22, 1
(2000年2月): 87-89.
- 李临定(Li Linding). “被”字句. 中国语文 6, 1980.
- 李珊(Li Shan). 现代汉语被字句研究. 北京大学出版社, 1994.
- 李英哲(Li Yingzhe). 汉语历时句法中的竞争演变和语言折衷. 湖北大
学学报(哲社版). 5, 1997.
- 李运兴(Li Yunxing). 语篇翻译引论. 北京: 中国对外翻译出版公司, 2001.
- 梁东汉(Liang Donghan). 现代汉语的被动式. 内蒙古大学学报 6, 1962.
- 刘叔新. 现代汉语被动句的范围和类别问题. 句型和动词. 语文出版
社, 1987.
- 陆俭明(Lu Jianming). 周遍性主语句及其他. 中国语文 3, 1986.
- 陆俭明(Lu Jianming). 现代汉语不及物动词之管见. 语法研究与探索.
语文出版社, 1991.
- 吕叔湘(Lü Shuxiang). 中国文法要略. 商务印书馆, 1942.
- 吕叔湘、朱德熙(Lü Shuxiang、Zhu Dexi). 语法修辞讲话. 中国青年出版
社, 1952.
- 吕文华(Lü Wenhua). “被”字句和无标志被动句的变换关系. 句型和
动词. 语文出版社, 1987.

- 马富强、王荣 (Ma Fuqiang、Wang Rong). 表示被动意义的几种方式. 2001.
[Online]. Available from <http://www.cnki.net> [2008, May 29]
- 梅祖麟 (Mei Zulin). 从汉代的“动、杀”、“动、死”来看动补结构结构的发展——兼论中古时期起词的施受关系的中立化. 梅祖麟语言学论文集. 商务印书馆, 2000.
- 屈承熹 (Qu Chengxi). 汉语认知功能语法. 台北: 文鹤出版社, 1999.
- 石毓智 (Shi Yuzhi). 汉语的主语与话题之辨. 语言研究 2, 2001.
- 宋采娃 (Song Caiwa). 关于确定汉语动词主语的标准. 语言学论丛. 第2辑. 新知识出版社, 1958.
- 宋玉柱 (Song Yuzhu). 现代汉语特殊句式. 山西教育出版社, 1991.
- 孙良明 (Sun Liangming). 被动句式的变化. 古代汉语语法变化研究. 语文出版社. 1994.
- 唐钰名 (Tang Yuming). 汉魏六朝被动式略论. 中国语文 3, 1987.
- 田书仁 (Tian Shuren). 不用被动语态表达的被动意义. 吉林师范学院学报 2 (1994), 88-89.
- 王灿龙 (Wang Canlong). 无标记被动句和动词的类. 汉语学习 5 (1998): 15-19.
- 王力 (Wang Li). 中国现代语法. 商务印书馆, 1943.
- 王力 (Wang Li). 汉语史论文集. 科学出版社, 1958.
- 望月八十吉. (从日语看华语的主题) 於第一屆界华语问
教学研讨会论文集. 世界华语文教育学会, (1984): 111-123.
- 徐烈炯、刘丹青 (Xu Liejiong、Liu Danqing). 话题的结构与功能. 上海: 上海教育出版社, 1998.
- 杨榕 (Yang Rong). 主位、主语和话题——初探三者在英汉翻译中的关系及其相互转换. 中山大学外语学院, 2001.

袁义林 (Yuan Yilin). 汉语被动句与其基础句关系的宏观分析. 山东师大学报 1, 1990.

张玉金 (Zhang Yujin). 甲骨文语法学. 学术出版社, 2001.

郑超 (Zheng Zhao). 话题研究举疑. 外国语学院文学 21, 1 (2004): 1-15.

周崇谦 (Zhou Chongqian). 近代汉语被动句的分类. 张家口职业技术学院学报 13, 2 (2000年5月): 5-9.

朱德熙 (Zhu Dexi). 语法答问. 商务印书馆, 1985.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลประโยคภายในหน่วยสร้างต่างๆของหน่วยสร้างประธานรับการกระทำใน ภาษาจีนกลาง

ข้อมูลที่รวบรวมไว้ในภาคผนวกนี้เป็นการนำเสนอข้อมูลประโยคที่ผู้วิจัยได้รวบรวมไว้ตาม
ขอบเขตการศึกษา ประกอบด้วยข้อมูลของหน่วยสร้างทั้งสิ้น 7 หน่วยสร้างภายในหน่วยสร้าง
ประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลางจำนวนหน่วยสร้างย่อยละ 30 ประโยค ข้อมูลที่ได้คัดมานี้
จะมีคำอ่านและคำแปลศัพท์ภาษาจีนแต่ละคำเพื่อความสะดวกในการศึกษาโครงสร้างของ
ภาษาจีนในด้านการประกอบคำขึ้นเป็นวลี ประโยค และข้อความ

การแปลข้อมูลภาษาจีนเป็นภาษาไทยในวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ เป็นการแปลโดยพยายาม
รักษาความหมายของคำในภาษาจีนไว้ทุกคำ ดังนั้นในบางครั้งผู้อ่านที่เป็นผู้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษา
แม่อาจรู้สึกได้ว่าข้อความในบทแปลบางแห่งเป็นภาษาที่ไม่ธรรมชาติ การแปลในที่นี้จึงไม่เหมาะ
สำหรับนำไปใช้เป็นตัวอย่างงานแปลแต่เหมาะสำหรับการนำไปศึกษาในโครงสร้างตำแหน่ง และ
การเรียงลำดับส่วนขยายในภาษาจีนได้

ในแต่ละหน่วยสร้างย่อย ผู้วิจัยได้แสดงองค์ประกอบทางวากยสัมพันธ์และแสดง
ความหมายของแต่ละหน่วยสร้างไว้ เพื่อการทำความเข้าใจข้อมูลได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สภาพผลปัจจุบันทางกายภาพของประธาน (current state)

1. สภาพปัจจุบันทางกายภาพของประธานหลังจากผ่านการกระทำมาเรียบร้อยแล้ว

นามวลี + สกรรมกริยาแสดงการกระทำโดยทั่วไปและการกระทำเชิงสร้างสรรค์ + อกรรมกริยาบอกการสิ้นสุดของเหตุการณ์ 了(le 'ASP MARKER')

1. 房间 已经 安排 好 了。

Fángjiān yǐjīng ānpái - hǎo le

ห้อง ASP จัด เรียบร้อย ASP

'ห้องจัดเรียบร้อยแล้ว'

2. 我 的 房子 盖 好 了。

Wǒ de fángzi gài - hǎo le

ฉัน DE บ้าน สร้าง เสร็จ ASP

'บ้านของฉันสร้างเสร็จแล้ว'

3. 衣服 洗 好 了。

Yīfu xǐ - hǎo le

เสื้อผ้า ซัก เสร็จ ASP

'เสื้อผ้าซักเสร็จแล้ว'

4. 收音机 修 好 了。

Shōuyīnjī xiū - hǎo le

วิทยุ ซ่อม เสร็จ ASP

'วิทยุซ่อมเสร็จแล้ว'

5. 洋娃娃 已 缝制 好 了。

Yángwáwa yǐ féngzhì - hǎo le

ตุ๊กตา ASP เย็บ เสร็จ ASP

‘ตุ๊กตาเย็บเสร็จแล้ว’

6. 杯子里的水 喝 光 了。

Bēizi lǐ de shuǐ hē - guāng le

แก้วน้ำ ใน DE น้ำ ดื่ม หมด ASP

‘น้ำในแก้วน้ำดื่มหมดแล้ว’

7. 报纸 一早 就 卖 完 了。

bàozhǐ yìzǎo jiù mài - wán le

หนังสือพิมพ์ แต่เช้า แค่ ขาย หมด ASP

‘หนังสือพิมพ์ขายหมดตั้งแต่เช้าแล้ว’

8. 今天 几 项 主要 工作 都 已 安排 好

Jīntiān jǐ xiàng zhǔyào gōngzuó dōu yǐ ānpái - hǎo

วันนี้ 2-3 CLS สำคัญ งาน ทั้งหมด ASP จัดการ หมด

了。

le

ASP

‘วันนี้ งานที่สำคัญ-3อย่างได้จัดการหมดแล้ว’

9. 一 条 宽阔 的 马路 修 成 了。

Yī tiáo kuānkùo de mǎlù xiū - chéng le

หนึ่ง CLS กว้าง DE ถนน ซ่อม เสร็จ ASP

‘ถนนที่กว้างใหญ่ซ่อมเสร็จแล้ว’

10. 那些 花瓶 已经 清洗 完 了。

Nàxiē huāpíng yǐjīng qīngxǐ - wán le

เหล่านั้น แจกั้น ASP ล้าง หมด ASP

‘แจกั้นเหล่านั้นล้างหมดแล้ว’

11. 书 写 完 了。

Shū xiě - wán le

หนังสือ เขียน เสร็จ ASP

‘หนังสือเขียนหมดแล้ว’

12. 芒果 切 好 了。

Mángguǒ qiē - hǎo le

มะม่วง หั่น เสร็จ ASP

‘มะม่วงหั่นเสร็จแล้ว’

13. 这 块 地 已经 订 完 了。

Zhèi kuài dì yǐjīng dìng - wán le

นี้ CLS ที่ดิน ASP จอง เรียบร้อย ASP

‘ที่ดินผืนนี้ จองเรียบร้อยแล้ว’

14. 这 件 衬衫 已经 熨 好 了。

Zhèi jiàn chènshān yǐjīng yùn hǎo le

นี้ CLS เสื้อเชิ้ต ASP รีด เรียบร้อย ASP

‘เสื้อเชิ้ตตัวนี้ รีดเรียบร้อยแล้ว’

15. 桌子 上 的 菜 都 吃 完 了。

Zhuōzi shàng de cài dōu chī - wán le
โต๊ะ บน DE กับข้าว ทั้งหมด กิน หมด ASP

‘กับข้าวบนโต๊ะกินหมดแล้ว’

16. 那些 东西 绑 好 了。

Nàxiē dōng-xi bǎng - hǎo le
เหล่านั้น สิ่งของ ห่อ เรียบร้อย ASP

‘ของพวกนั้นห่อเรียบร้อยแล้ว’

17. 你 的 钱 换 好 了。

Nǐ de qián huàn - hǎo le
คุณ DE เงิน แลก เรียบร้อย ASP

‘เงินของคุณแลกเรียบร้อยแล้ว’

18. 那 包 香烟 抽 完 了。

Nèi bāo xiāngyān chōu - wán le
นั้น CLS บุหรี่ สูบ หมด ASP

‘บุหรี่ของนั้นสูบหมดแล้ว’

19. 那 边 的 医院 建 好 了。

Nàbiān de yīyuàn jiàn - hǎo le
ด้านนั้น DE โรงพยาบาล สร้าง เสร็จ ASP

‘โรงพยาบาลตรงด้านนั้นสร้างเสร็จแล้ว’

20. 树上的橘子摘光了。

Shù shàng de júzi zhāi - guāng le

ต้นไม้ บน DE ส้ม เด็ด หมด ASP

‘ส้มบนต้นเด็ดเกลี้ยงแล้ว’

21. 这棵树画好了。

Zhèi kē shù huà - hǎo le

นี้ CLS ต้นไม้ วาด เสร็จ ASP

‘ต้นไม้ต้นนี้ วาดเสร็จแล้ว’

22. 作业做好了。

Zuòyè zuò - hǎo le

การบ้าน ทำ เสร็จ ASP

‘การบ้านทำเสร็จแล้ว’

23. 房间收拾好了。

Fángjiān shōushi - hǎo le

ห้อง จัดให้เป็นระเบียบ เรียบร้อย ASP

‘ห้องจัดเป็นระเบียบแล้ว’

24. 那边厢午餐都准备好了。

Nèi biānxiāng wǔcān dōu zhǔnbèi - hǎo le

นั่น ห้องด้านข้าง อาหารกลางวัน ทั้งหมด เตรียม เสร็จ ASP

‘อาหารกลางวันในห้องด้านข้างทั้งหมดเตรียมเสร็จแล้ว’

25. 他的整个一部大书写成了。
 Tā de zhěnggè yī bù dà shū xiě - chéng le
 เขา DE ทั้งหมด หนึ่ง CLS ใหญ่ หนังสือ เขียน เสร็จ ASP
 ‘หนังสือของเขาทั้งหมดเขียนเสร็จแล้ว’
26. 中午的菜在微波炉里热好了。
 Zhōngwǔ de cài zài wēibōlú lǐ rè - hǎo le
 กลางวัน DE อาหาร LOC ไมโครเวฟ ใน ช้อน เสร็จ ASP
 ‘อาหารกลางวันช้อนในไมโครเวฟเสร็จแล้ว’
27. 几天之后，生产队的方案造好了。
 Jǐ tiān zhī hòu , shēngchǎn duì de fāngàn zào hǎo le
 2-3 CLS ZHI หลังจากนั้น ฝ่ายการผลิต DE แผนงาน สร้าง เรียบร้อย
 ASP
 ‘2-3วันหลังจากนั้น แผนงานของฝ่ายการผลิตก็กำหนดขึ้นเรียบร้อยแล้ว’
28. 这些衣服熨好了。
 Zhèxiē yīfu yùn - hǎo le
 เหล่านี้ เสื้อผ้า รีด เรียบร้อย ASP
 ‘เสื้อผ้าเหล่านี้รีดเสร็จแล้ว’
29. 要送给她的礼物已经包装好了。
 Yào sònggěi tā de lǐwù yǐjīng bāozhuāng hǎo le
 ต้องการ ส่ง เขา DE ของขวัญ ASP บรรจุ/ห่อ เรียบร้อย ASP
 ‘ของขวัญที่ต้องการส่งให้เขาห่อเรียบร้อยแล้ว’

30. 两 座 桥 建 成 了。

Liǎng zuò qiáo jiàn - chéng le

สอง CLS สะพาน สร้าง เสร็จ ASP

‘สะพานทั้งสองสายสร้างเสร็จแล้ว’

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. สภาพปัจจุบันทางกายภาพของประธานหลังจากผ่านการกระทำมานานระยะหนึ่งหรือผ่านการกระทำมาแล้วในจำนวนครั้งจำนวนหนึ่ง

นามวลี + สกรรมกริยาบอกการกระทำ + (了 le 'ASP MARKER') + ส่วนขยายบอกเวลาหรือจำนวนครั้งของการกระทำ+ (了 le 'ASP MARKER')

1. 这 口 井 挖 了 两 天 了。

Zhèi kǒu jǐng wā le liǎng tiān le

นี้ CLS บ่อน้ำ ขุด ASP สอง CLS ASP

'บ่อน้ำบ่อนี้ขุดมาสองวันแล้ว'

2. 你 的 办 公 室 装 饰 了 三 天 了。

Nǐ de bàn gōng shì zhuāng shì le sān tiān le

คุณ DE ห้องทำงาน ตกแต่ง ASP สาม CLS ASP

'ห้องทำงานของคุณตกแต่งมาสามวันแล้ว'

3. 收 音 机 已 经 修 了 一 个 星 期 了

Shōuyīnjī yǐ jīng xiū le yī gè xīngqī le

วิทยุ ASP ซ่อม ASP หนึ่ง CLS สัปดาห์ ASP

'วิทยุซ่อมมาหนึ่งสัปดาห์แล้ว'

4. 这 棵 树 种 了 两 年 了

Zhèi kē shù zhòng le liǎng nián le

นี้ CLS ต้นไม้ ปลูก ASP สอง CLS ASP

'ต้นไม้ต้นนี้ปลูกมาสองปีแล้ว'

5. 烤箱 里 的 面包 烤 了 十 分 钟 了。

Kǎoxiāng lǐ de miànbāo kǎo le shí fènzhōng le
 ไมโครเวฟ ข้างใน DE ขนมปัง ปิ้ง ASP สิบ CLS ASP
 ‘ขนมปังในไมโครเวฟปิ้งมาสิบนาทีแล้ว’

6. 他的 病 已经 治 了 两 年 了

Tā de bìng yǐjīng zhì le liǎng nián le
 เขา DE อาการป่วย ASP รักษา ASP สอง CLS ASP
 ‘อาการป่วยของเขารักษามาสองปีแล้ว’

7. 他 演 的 电 影 上 映 两 个 星 期 了。

Tā yǎn de diànyǐng shàngyìng liǎng gè xīngqī le
 เขา แสดง DE ภาพยนตร์ ออกฉาย สอง CLS สัปดาห์ ASP
 ‘ภาพยนตร์ที่เขาแสดงออกฉายมาสองสัปดาห์แล้ว’

8. 这 所 旅 馆 经 营 了 三 年 了。

Zhèi suǒ lǚguǎn jīngyíng le sān nián le
 นี้ CLS โรงแรม เปิดทำการ CLS สาม CLS ASP
 ‘โรงแรมแห่งนี้ เปิดทำการมาสามปีแล้ว’

9. 你 的 书 放 在 那 里 好 几 天 了。

Nǐ de shū fàng zài nàlǐ hǎo jǐ tiān le
 คุณ DE หนังสือ วาง LOC ที่นั่น มาก 2-3 CLS ASP
 ‘หนังสือของคุณวางอยู่ที่นั่นมาหลายวันแล้ว’

10. 这些 邮票 搜集 了 大概 十 年 了。

Zhèxiē yóupiào sōují le dàgài shí nián le
 เหล่านี้ แสตมป์ สะสม ASP เกือบ สิบ CLS ASP
 ‘แสตมป์เหล่านี้ สะสมมาเกือบสิบปีแล้ว’

11. 这 本 书 整整 写 了 两 年。

Zhèi běn shū zhěngzhěng xiě le liǎng nián
 นี้ CLS หนังสือ ทั้งหมด เขียน ASP สอง CLS
 ‘หนังสือเล่มนี้ ใช้เวลาเขียนทั้งหมดสองปีแล้ว’

12. 这 辆 自 行 车 已 经 骑 了 好 几 年 了。

Zhèi liàng zìxíngchē yǐjīng qí le hǎo jǐ nián le
 นี้ CLS จักรยาน ASP ที่ ASP มาก 2-3 CLS ASP
 ‘รถจักรยานคันนี้ ขี่มาหลายปีแล้ว’

13. 三 峡 工 程 已 经 计 划 很 多 年 了。

Sānxiá gōngchéng yǐjīng jìhuà hěn duō nián le
 ช่องเขา 3 ช่อง การก่อสร้าง ASP วางแผน มาก มาก CLS ASP
 ‘การก่อสร้างช่องเขาทั้ง 3 ช่องวางแผนมาหลายปีแล้ว’

14. 这 幅 画 画 了 将 近 三 年 了。

Zhèi fú huà huà le jiāngjìn sān nián le
 นี้ CLS ภาพวาด วาด ASP เกือบจะ สาม CLS ASP
 ‘ภาพวาดภาพนี้ วาดมาเกือบสามปีแล้ว’

15. 火 车 开 了 好 几 个 小 时 了。

Huǒchē kāi le hǎo jǐ gè xiǎoshí le
 รถไฟ ขยับ ASP มาก 2-3 CLS ชั่วโมง ASP
 ‘รถไฟขยับมาหลายชั่วโมงแล้ว’

16. 他画的画 挂在这里一个星期了。

Tā huà de huà guà zài zhèlǐ yī gè xīngqī le
เขา วาด DE ภาพวาดแขวน LOC ที่นี่ หนึ่ง CLS สัปดาห์ ASP
'ภาพวาดที่เขาวาดแขวนอยู่ที่นี่มาหนึ่งสัปดาห์แล้ว'

17. 那场戏演了三个月了。

Nà chǎng xì yǎn le sān gè yuè le
นั่น CLS การแสดง แสดง ASP สาม CLS เดือน ASP
'การแสดงนั้นแสดงมาสามเดือนแล้ว'

18. 那篇文章改了好多次了。

Nà piān wénzhāng gǎi le hǎo duō cì le
นั่น CLS บทความ แก้ไข ASP มาก มาก CLS ASP
'บทความเรื่องนั้นแก้ไขมาหลายครั้งแล้ว'

19. 城市规划法已颁布四年了。

Chéngshì guīhuá fǎ yǐ bānbù sì nián le
เมือง แผนการ กฎ ASP ประกาศ สี่ CLS ASP
'กฎข้อบังคับของแผนการพัฒนาเมืองประกาศมาสี่ปีแล้ว'

20. 新中国已经成立六十一年了。

Xīn zhōngguó yǐjīng chénglì 60 nián le
ใหม่ ประเทศจีน ASP สถาปนา ทหสิบ CLS ASP
'ประเทศจีนใหม่สถาปนามาหกสิบปีแล้ว'

21. 这个决议写了一年多了。

Zhèi gè juéyì xiě le yī nián duō le
นี้ CLS ข้อตกลง เขียน ASP หนึ่ง CLS กว่า ASP
'ข้อตกลงฉบับนี้เขียนมาปีกว่าแล้ว'

22. 我的新钱包已经买了三天了。

Wǒ de xīn qiánbāo yǐjīng mǎi le sān tiān le
ฉัน DE ใหม่ กระเป๋าเงิน ASP ที่ซื้อ ASP สาม CLS ASP
'กระเป๋าเงินใบใหม่ของฉันซื้อ มาสามวันแล้ว'

23. 这个问题解决了三个月了。

Zhèi gè wèntí jiějué le sān gè yuè le
นี้ CLS ปัญหา แก้ไข ASP สาม CLS เดือน ASP
'ปัญหานี้ แก้ไขมาสามเดือนแล้ว'

24. 他给我的香草煮了半个小时了。

Tā gěi wǒ de xiāngcǎo zhǔ le bàn gè xiǎoshí le
เขา ให้ ฉัน DE สมุนไพร ต้ม CLS ครั้ง CLS ชั่วโมง ASP
'สมุนไพรที่เขาให้ฉันต้มมาครึ่งชั่วโมงแล้ว'

25. 这套衣服穿了两遍了。

Zhèi tào yīfu chuān le liǎng cì le
นี้ CLS เสื้อผ้า ใส่ ASP สอง CLS ASP
'เสื้อชุดนี้ ใส่มาสองครั้งแล้ว'

26. 这辆车修了两遍了。

Zhèi liàng chē xiū le liǎng cì le
นี้ CLS รถยนต์ ซ่อม ASP สอง CLS ASP
'รถคันนี้ ซ่อมมาสองครั้งแล้ว'

27. 这些 钱 保持 了 好 久 了。

Zhèxiē qián bǎochí le hǎo jiǔ le
 เหล่านี้ เงิน เก็บ ASP มาก นาน ASP
 ‘เงินเหล่านี้เก็บไว้นานมากแล้ว’

28. 这 本 书 借 来 一 个 星 期 了。

Zhèi běn shū jiè lái yī gè xīngqī le
 นี้ CLS หนังสือ ขอยืม มา หนึ่ง CLS สัปดาห์ ASP
 ‘หนังสือเล่มนี้ ยืมมาหนึ่งสัปดาห์แล้ว’

29. 这 个 黑 皮 包 带 了 几 次 了。

Zhèi gè hēi píbāo dài le jǐ cì le
 นี้ CLS สีดำ กระเป๋าถือ หิ้ว ASP 2-3 CLS ASP
 ‘กระเป๋าถือสีดำใบนี้ หิ้วมาหลายครั้งแล้ว’

30. 那 牌 子 的 太 阳 镜 戴 了 好 几 年 了。

Nèi páizi de tàiyángjìng dài le hǎo jǐ nián le
 นั้น CLS DE แว่นกันแดด สวม ASP มาก 2-3 CLS ASP
 ‘แว่นกันแดดยี่ห้อนี้ สวมมาหลายปีแล้ว’

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. สภาพปัจจุบันทางกายภาพของประธานหลังจากผ่านการกระทำมา ณ จุดใดจุดหนึ่งของเวลา

นามวลี + กรรมกริยาบอกการกระทำ + 于 yú 'เมื่อ' + วลีบอกจุดแห่งเวลา

1. 这 所 学 校 建 于 1888 年。

Zhèi suǒ xuéxiào jiàn yú 1888 nián

นี้ CLS โรงเรียน ก่อตั้ง เมื่อ 1888 ปี

'โรงเรียนแห่งนี้ ก่อตั้งมาตั้งแต่ปีค.ศ. 1888'

2. 南 京 市 少 年 科 学 院 建 立 于 1993 年

Nánjīng shì shàonián kēxué yuàn jiànlì yú 1993 nián

นานจิง เมือง เยาวชน วิทยาศาสตร์ สถาบัน ก่อตั้ง เมื่อ 1993 ปี

chūntiān

春天。

ฤดูใบไม้ผลิ

'สถาบันการศึกษาทางวิทยาศาสตร์เยาวชนแห่งเมืองนานจิงก่อตั้งขึ้นเมื่อฤดูใบไม้ผลิปีค.ศ.

1993'

3. 土 地 开 挖 于 1991 年 四 月 初。

Tǔdì kāiwā yú 1991 nián sìyuè chū

พื้นดินขุด เมื่อ 1991 ปี เดือนเมษายน ช่วงต้น

'พื้นดินขุดไปเมื่อต้นเดือนเมษายนปีค.ศ. 1991'

4. 这 一 活 动 发 起 于 1990 年。

Zhèi yī huódòng fāqǐ yú 1990 nián

นี้ หนึ่ง กิจกรรม เริ่มขึ้น เมื่อ 1990 ปี

'กิจกรรมนี้ เริ่มมีขึ้นเมื่อปีค.ศ. 1990'

5. 经济研究中心 成立于 1998 年年底。
 Jīngjì yánjiū zhōngxīn chénglì yú 1998 nián niándǐ
 เศรษฐกิจ วิจัย ศูนย์กลาง ก่อตั้ง เมื่อ 1998 ปี ลี้นปี
 ‘ศูนย์วิจัยทางเศรษฐกิจก่อตั้งขึ้นเมื่อช่วงสิ้นปีค.ศ. 1998’
6. 上海 证券交易所 成立于 1990 年
 Shànghǎi zhèngquànjiāoyìsuǒ chénglì yú 1990 nián
 เซี่ยงไฮ้ ตลาดหลักทรัพย์ ก่อตั้ง เมื่อ 1990 ปี
 十一月 26 日。
 shíyīyuè èrshíliù rì
 เดือนพฤศจิกายน 26 วัน
 ‘ตลาดหลักทรัพย์แห่งเซี่ยงไฮ้ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายนปีค.ศ.1990’
7. 这艘 轮船 建造 于 1914 年。
 Zhèi sōu lúnchuán jiànzhào yú 1914 nián
 นี้ CLS เรือกลไฟ สร้าง เมื่อ 1914 ปี
 ‘เรือกลไฟลำนี้ สร้างเมื่อปีค.ศ. 1914’
8. 北京 音乐厅 画廊 开办 于 1989 年。
 Běijīng yīnyuè tīng huàláng kāibàn yú 1989 nián
 ปักกิ่ง คอนเสิร์ต ห้องโถง แกลลอรี่ เปิดทำการ เมื่อ 1989 ปี
 ‘แกลลอรี่ฮอลล์แสดงคอนเสิร์ตในกรุงปักกิ่งเปิดทำการเมื่อปีค.ศ. 1989’
9. 这所 养老院 建筑 于 1700 年。
 Zhèi suǒ yǎnglǎoyuàn jiànzhù yú 1700 nián
 นี้ CLS บ้านพักคนชรา สร้าง เมื่อ 1700 ปี
 ‘บ้านพักคนชราแห่งนี้ สร้างขึ้นเมื่อปีค.ศ. 1700’

10. 这些 作品 大多 创作 于 50-90 年代 初。
 Zhèxiē zuòpǐn dàduō chuàngzuò yú 50-90 niándài chū
 เหล่านี้ งานศิลปะ ส่วนใหญ่ ประดิษฐ์ เมื่อ 50 – 90 ทศวรรษ ช่วงต้น
 ‘งานศิลปะเหล่านี้ ส่วนใหญ่ประดิษฐ์ขึ้นเมื่อช่วงต้นของทศวรรษ 50-90’
11. 太原 市的 市长 办公 电话 设立 于 1986
 Tàiyuán shì de shìzhǎng bàngōng diànhuà shèlì yú 1986
 ไท่หยวน เมือง DE นายกเทศมนตรี ทำงาน โทรศัพท์ ตั้งขึ้น เมื่อ 1986
 年。
 nián
 ปี
 ‘โทรศัพท์สายด่วนของสำนักงานนายกเทศมนตรีเมืองไท่หยวนเปิดใช้เมื่อปีค.ศ. 1986’
12. 中国 舰船 研究 院 创立 于 1961 年
 Zhōngguó jiànchuán yánjiū yuàn chuànglì yú 1961 nián
 ประเทศจีน เรือรบ วิจัย สถาบัน ก่อตั้ง เมื่อ 1961 ปี
 六月。
 liùyuè
 เดือนมิถุนายน
 ‘สถาบันวิจัยเรือรบแห่งประเทศจีนก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนมิถุนายนปีค.ศ. 1961’
13. 中欧 创议 国 会议 创建 于 1987 年。
 Zhōngōuchuàngyì guó huìyì chuàngjiàn yú 1987 nián
 การนำเข้าแห่งยุโรปกลาง ประเทศ การประชุม ก่อตั้ง เมื่อ 1987 ปี
 ‘การประชุมการนำเข้าของประเทศแห่งยุโรปกลางก่อตั้งขึ้นเมื่อปี 1987’

14. 北部 天然 气田 发现 于 1971 年。
 Běibù tiānrán qìtián fāxiàn yú 1971 nián
 ภาคเหนือ ธรรมชาติ แหล่งก๊าซ ค้นพบ เมื่อ 1971 ปี
 ‘แหล่งก๊าซธรรมชาติทางภาคเหนือค้นพบเมื่อปีค.ศ. 1971’
15. 汉诺威 工业 博览会 始 创 于 1947 年
 Hànnuòwēi gōngyè bólǎnhuì shǐ chuàng yú 1947 nián
 ฮันนูวเวย์ อุตสาหกรรม งานนิทรรศการ เริ่ม มีขึ้น เมื่อ 1947 ปี
 八月。
 bāyuè
 เดือนสิงหาคม
 ‘งานนิทรรศการอุตสาหกรรมฮันนูวเวย์เริ่มมีขึ้นเมื่อเดือนสิงหาคมปีค.ศ. 1947’
16. 这 条 马路 开辟 于 1918 年 ， 初 时 没有
 Zhè tiáo mǎlù kāipì yú 1918 nián , chū shí méiyǒu
 นี้ CLS ถนน สร้าง/ตัด(ถนน) เมื่อ 1918 ปี เริ่มแรก เวลา ไม่มี
 路 名 ， 大 家 都 叫 它 新 马路。
 lù míng , dàjiā dōu jiào tā xīn mǎlù
 ถนน ชื่อ ทุกคน ทั้งหมด เรียก มัน ใหม่ ถนน
 ‘ถนนเส้นนี้ สร้างขึ้นเมื่อปีค.ศ. 1918 เมื่อเริ่มแรกนั้นยังไม่มีชื่อถนน ทุกคนก็ล้วนเรียกว่าถนน
 สายใหม่’

17. 美国 费城 交响 乐团 建立 于 1900
 Měiguó fèichéng jiāoxiǎng yuètuán jiànli yú 1900
 ประเทศสหรัฐอเมริกา เมืองฟิลาเดเฟีย วงดนตรี ออเครสตรา ตั้งขึ้น เมื่อ 1900
 年。
 nián
 ปี

‘วงออเครสตราแห่งเมืองฟิลาเดเฟียประเทศสหรัฐอเมริกาตั้งขึ้นเมื่อปีค.ศ. 1900’

18. 法国 国家 科学 研究 中心 创建 于
 Fǎguó guójiā kēxué yánjiū zhōngxīn chuàngjiàn yú
 ประเทศฝรั่งเศส ประเทศ วิทยาศาสตร์ วิจัย ศูนย์กลาง ก่อตั้ง เมื่อ
 1939 年 ， 是 法国 最 大 的 公共
 1939 nián , shì Fǎguó zuì dà de gōnggòng
 1939 ปี COP ประเทศฝรั่งเศส ที่สุด ใหญ่ DE สาธารณะ
 科研 机构。
 kāyán jīgòu
 การวิจัยทางวิทยาศาสตร์ องค์กร

‘ศูนย์วิจัยทางวิทยาศาสตร์แห่งชาติของประเทศฝรั่งเศสก่อตั้งขึ้นเมื่อปีค.ศ. 1939 เป็นองค์กร
 การวิจัยทางวิทยาศาสตร์สาธารณะที่ใหญ่ที่สุดของประเทศฝรั่งเศส’

19. 他 的 小说 发表 于 一 九 五 九 年 ， 立 刻
 Tā de xiǎoshuō fābiǎo yú yījiǔwǔjiǔ nián , lìkè
 เขา DE นวนิยาย ตีพิมพ์ เมื่อ 1959 ปี ทันที
 引起 重视 ， 于 翌 年 获 得 每 日 艺 术 奖 。
 yǐnqǐ zhòngshì , yú yìnián huòdé měi rì yìshù jiǎng
 กระตุ้น คุณค่า เมื่อ ปีต่อมา ได้รับ ทุกๆ วัน ศิลปะ รางวัล

‘นวนิยายของเขาตีพิมพ์เมื่อปีค.ศ. 1959 และได้รับความสนใจในทันที ในปีต่อมาก็ได้รับรางวัล
 ทางศิลปะเหม่ยริ่ออู่’

20. 印度 佛教 创立 于 公元前 五 世纪 ,
 Yìndù fójiào chuànglì yú gōngyuánqián wǔ shìjì ,
 อินเดีย ศาสนาพุทธ ก่อตั้ง เมื่อ ก่อนคริสตกาล ห้า ศตวรรษ
 当时 的 僧人 是 不 戒 肉食 的。
 dāngshí de sēngrén shì bú jiè ròushí de
 ในเวลานั้น DE พระ COP ไม่ ห้าม การกินเนื้อ สัตว์ DE
 ‘ศาสนาพุทธในประเทศอินเดียก่อตั้งขึ้นเมื่อศตวรรษที่ 5 ก่อนคริสตกาล ในเวลานั้นไม่มีกา
 ห้ามพระกินเนื้อ สัตว์’
21. 市 聋哑 学校 始创 于 1948 年。
 Shì lóngyǎ xuéxiào shǐchuàng yú 1948 nián
 สังกัดเทศบาล หูหนวกและเป็นใบ้ โรงเรียน เริ่มสร้าง เมื่อ 1948 ปี
 ‘โรงเรียนคนหูหนวกและเป็นใบ้สังกัดเทศบาลเริ่มสร้างเมื่อปีค.ศ.1948’
22. 长庆 驿马 技教 创建 于 1979 年。
 Chángqìng yì mǎ jìjiào chuàngjiàn yú 1979 nián
 ขวางชิง อีหมา วิทยาลัยสอนเทคโนโลยี ก่อตั้ง เมื่อ 1979 ปี
 ‘วิทยาลัยเทคโนโลยีอีหมาเมืองขวางชิงก่อตั้งเมื่อปี ค.ศ.1979’
23. 京 港 学生 交流 开办 于 1994 年。
 Jīng gǎng xuéshēng jiāoliú kāibàn yú 1994 nián
 ปักกิ่ง ฮ่องกง นักเรียน แลกเปลี่ยน เริ่มมีขึ้น เมื่อ 1994 ปี
 ‘โครงการแลกเปลี่ยนนักเรียนระหว่างปักกิ่งและฮ่องกงเริ่มมีขึ้นในปี 1994’

24. 这个督察设立于去年七月。

Zhèi gè dūchá shèlì yú qùnián qīyuè

นี้ CLS การจัดการ ตั้งขึ้น เมื่อ ปีที่แล้ว เดือนกรกฎาคม

‘ตำแหน่งการควบคุมแล้วตรวจตรานี้ได้ตั้งขึ้นเมื่อเดือนกรกฎาคมปีที่แล้ว’

25. 南方部队的营房大都建造于60年

Nánfāng bùduì de yíngfáng dàdōu jiànzhào yú 60 nián

ทิศใต้ กองทหาร DE ค่ายทหาร ส่วนใหญ่ สร้างขึ้น เมื่อ หกสิบ ปี

代末。

dàimò

ทศวรรษ

‘ค่ายทหารทางใต้โดยส่วนมากสร้างขึ้นเมื่อทศวรรษ60’

26. 钟王铸造于18世纪上半期。

Zhōngwángzhù zào yú 18 shìjì shàng bàn qī

หอรระฆังนาฬิกาที่ใหญ่ที่สุด สร้าง เมื่อ สิบแปด ศตวรรษ บน ครึ่ง ช่วงเวลา

‘หอรระฆังนาฬิกาที่ใหญ่ที่สุดสร้างขึ้นเมื่อช่วงครึ่งแรกของศตวรรษที่18’

27. 这架飞机制造于1978年，已飞行了近

Zhèi jià fēijī zhìzào yú 1978 nián , yǐ fēiháng le jìn

นี้ CLS เครื่องบิน ผลิต เมื่อ 1978 ปี ASP บิน ASP ไกด์

6000 小时。

Liùqiān xiǎoshí

หกพัน ชั่วโมง

‘เครื่องบินลำนี้ ผลิตในปีค.ศ.1977 มีชั่วโมงบินมาแล้วเกือบ6000ชั่วโมง’

28. 南方古猿化石最早发现于 1924
 Nánfāng gǔ yuán huàshí zuìzǎo fāxiàn yú 1924
 ทิศใต้ โบราณ มนุษย์วานร ฟอสซิล เร็วที่สุด ค้นพบ เมื่อ 1924
 年。
 nián
 ปี
 ‘ฟอสซิลมนุษย์วานรทางทิศใต้ค้นพบในปีค.ศ.1924’
29. 《范成大诗选》 出版于一九五九年。
 FànChéngDàShīXuǎn chūbǎn yú yījiǔwǔjiǔ nián
 หนังสือฟานเฉิงต้าซือช้วน ตีพิมพ์ เมื่อ 1959 ปี
 ‘หนังสือชื่อฟานเฉิงต้าซือช้วนตีพิมพ์ในปีค.ศ.1959’
30. 新加坡中央公积金首创于 1988 年，
 Xīnjiāpō zhōngyāng gōngjījīn shǒuchuàng yú 1988 nián,
 ประเทศสิงคโปร์ ศูนย์กลาง กำไรสะสม ริเริ่ม เมื่อ 1988 ปี
 从开始就完全是一个强制的养老
 cóng kāishǐ jiù wánquán shì yī gè qiángzhì de yǎnglǎo
 จาก เริ่ม แค่ ทั้งหมด COP หนึ่ง CLS บังคับใช้ DE เลี้ยงดูคนชรา
 储蓄计划。
 chǔxù jìhuà
 อดออม วางแผน
 ‘ศูนย์กลางเงินทุนสะสมของประเทศสิงคโปร์เริ่มมีขึ้นเมื่อปีค.ศ. 1988 โดยเริ่มแรก เป็นเพียง
 แหล่งออมเงินเพื่อสงเคราะห์คนชราเท่านั้น

4. สภาพใหม่ทางกายภาพของประธานซึ่งเป็นสภาพผลที่เกิดจากการกระทำต่อประธาน

นามวลี + สกรรมกริยาบอกการกระทำ + อกรรมกริยาบอกสภาพผลทางกายภาพสิ่งใดสิ่งหนึ่ง +
 了 le 'ASP MARKER'

1. 衣服 洗 干净 了。

Yīfu xǐ - gānjìng le

เสื้อผ้า ชัก สะอาด ASP

'เสื้อผ้าชักสะอาดแล้ว'

2. 大蒜 切 碎 了。

Dàsuàn qiē - suì le

กระเทียม สับ ละเอียด ASP

'กระเทียมสับละเอียดแล้ว'

3. 桌子 已经 擦 干 了。

Zhuōzi yǐjīng cā - gān le

โต๊ะ ASP เช็ดแห้ง ASP

'โต๊ะเช็ดแห้งแล้ว'

4. 刀 磨 快 了。

Dāo mó - kuài le

มีดลับคม ASP

'มีดลับคมแล้ว'

5. 水 已经 倒 满 杯 了。

Shuǐ yǐjīng dào - mǎn bēi le
น้ำ ASP ริน เต็ม แก้ว ASP

‘น้ำ รินเต็มแก้วแล้ว’

6. 题目 写 错 了。

Tímù xiě - cuò le
หัวข้อ เขียน ผิด ASP

‘หัวข้อเขียนผิดแล้ว’

7. 大衣 穿 反 了。

Dàyī chuān - fǎn le
เสื้อ อกคลุม สวม กลับด้าน ASP

‘เสื้อ อกคลุมสวมกลับตะเข็บแล้ว’

8. 鸡 煮 熟 了。

Jī zhǔ - shóu le
ไก่ ต้ม สุก ASP

‘ไก่อต้มสุกแล้ว’

9. 灯笼 挂 高 了。

Dēnglong guà - gāo le
โคมไฟ แขวน สูง ASP

‘โคมไฟแขวนสูงไปแล้ว’

10. 书 终于 下午 三 点钟 卖 掉 了。

Shū zhōngyú xiàwǔ sān diǎnzhōng mài - diào le

หนังสือ สุดท้าย บ่าย สาม CLS ขาย หหมด ASP

‘ท้ายที่สุดเมื่อตอนบ่ายสามหนังสือก็ขายหมดเกลี้ยงแล้ว’

11. 鞋子 穿 反 了。

Xiézi chuān - fǎn le

รองเท้า สวม กลับด้าน ASP

‘รองเท้าสวมกลับด้านกลับข้างแล้ว’

12. 肉 切 厚 了。

Ròu qiē - hòu le

เนื้อ หั่น หนา ASP

‘เนื้อหั่นหนาไปแล้ว’

13. 墙 垒 矮 了。

Qiáng lěi - ǎi le

กำแพง ก่อ เตี้ย ASP

‘กำแพงก่อเตี้ยไปแล้ว’

14. 鞋带 系 紧 了。

Xié dài jì - jǐn le

เชือกรองเท้า ผูก แน่น ASP

‘เชือกรองเท้าผูกแน่นแล้ว’

15. 那 条 鱼 磨 细 了。

Nèi tiáo yú mó - xì le

นั้น CLS ปลา บด ละเอียด ASP

‘ปลาทัวนั้นบดละเอียดแล้ว’

16. 头发 理 漂亮 了。

Tóufa lǐ - piāoliang le

ผม ตัด สวย ASP

‘ผมตัดสวยแล้ว’

17. 螺丝 拧 紧 了。

Luósī nǐng - jǐn le

ตะปู บิด/หมุน แน่น ASP

‘ตะปูบิดแน่นแล้ว’

18. 鞋底 都 磨 薄 了。

Xiédǐ dōu mó - báo le

พื้น รองเท้า ทั้งหมด ทับ/บด แบน ASP

‘พื้นรองเท้ายับแบนไปแล้ว’

19. 杯子 打 破 了。

Bēizi dǎ - pò le

แก้วน้ำ ตี/ตก แตก ASP

‘แก้วน้ำตกแตกแล้ว’

20. 饼干 烤 熟 了。

Bǐnggān kǎo - shóu le

คุกกี้ อบ สุก ASP

‘คุกกี้ อบสุกแล้ว’

21. 牙 刷 干 净 了。

Yá shuā - gānjìng le

ฟัน แปรง สะอาด ASP

‘ฟันแปรงสะอาดแล้ว’

22. 这些 句子 翻译 对 了。

Zhèxiē jùzi fānyì - duì le

เหล่านี้ ประโยค แปล ถูกต้อง ASP

‘ประโยคเหล่านี้ แปลถูกต้องแล้ว’

23. 花瓶 踢 破 了。

Huāpíng tī - pò le

แจกันดอกไม้ เตะ แตก ASP

‘แจกันเตะแตกแล้ว’

24. 花瓶 踢 倒 了。

Huāpíng tī - dǎo le

แจกันดอกไม้ เตะ ล้ม ASP

‘แจกันเตะล้มแล้ว’

25. 猪肉 剁 细 了。

Zhūròu duò - xì le

เนื้อ หมู สับ ละเอียด ASP

‘เนื้อ หมู สับ ละเอียดแล้ว’

26. 皮鞋 擦 亮 了。

Píxié cā - liàng le

รองเท้าหนัง ขัด/เช็ด เงางาม ASP

‘รองเท้าหนังขัด/เช็ดเงางามแล้ว’

27. 写 错 了 的 字 已经 抹 掉 了。

Xiě cuò le de zì yǐjīng mǒ - diào le

เขียน ผิด ASP DE ตัวอักษร ASP ลบ ออกไป/ทิ้ง ASP

‘ตัวอักษรที่เขียนผิดลบออกทิ้งแล้ว’

28. 在 书柜 里 的 书 排 整齐 了。

Zài shūguì lǐ de shū pái - zhěngqí le

LOC ตู้หนังสือ ใน DE หนังสือ วางเรียง เป็นระเบียบ ASP

‘หนังสือที่อยู่ในตู้จัดเป็นระเบียบแล้ว’

29. 衣服 洗 坏 了。

Yīfu xǐ - huài le

เสื้อผ้า ซัก เสีย ASP

‘เสื้อผ้าซักจนเสียแล้ว’

30. 渍泥 拭抹 干净 了。

Zìní shìmǒ - gānjìng le

คราบน้ำ ぬ สะอาด ASP

‘คราบน้ำ ぬ สะอาดแล้ว’

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. สถานที่ใหม่หลังจากถูกเคลื่อนย้ายจากตำแหน่งเดิม

นามวลี + กรรมกริยาบอกการเคลื่อนที่สิ่งใดสิ่งหนึ่ง + $\left. \begin{array}{l} \text{-กริยาลีบอกทิศทาง} \\ \text{-กริยาลีบอกเป้าหมายของ} \\ \text{การเคลื่อนที่} \\ \text{-บุพบทลีบอกสถานที่} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{+ 了 le} \\ \text{'ASP'} \\ \text{MARKER'} \end{array}$

(caused motion transitive verb)

1. 桌子 搬 进 去 了。

Zhuōzi bān jìn - qù le

โต๊ะ ย้าย เข้า ไป ASP

'โต๊ะย้ายเข้าไปแล้ว'

2. 那 封 信 寄 出 去 了。

Nèi fēng xìn jì chū - qù le

นั้น CLS จดหมาย ส่ง ออก ไป ASP

'จดหมายของนั้นส่งไปแล้ว'

3. 他 的 球 抛 进 我 的 家 来 了。

Tā de qiú pāo jìn wǒ de jiā lái le

เขา DE ลูกบอล ขว้าง เข้า ฉัน DE บ้าน มา ASP

'ลูกบอลของเขาขว้างเข้ามาในบ้านของฉัน'

4. 我 房 子 的 电 视 拿 到 楼 上 去 了。

Wǒ fángzi de diànshì ná dào - lóushàng - qù le

ฉัน ห้อง DE โทรทัศน์ หิ้ว/ถือ ถึง ชั้นบน ไป ASP

'โทรทัศน์ที่ห้องของฉันเอาไปไว้ชั้นบนแล้ว'

5. 他的球踢进篱笆里了。

Tā de qiú tī jìn - líbā lǐ le

เขา DE ลูกบอลเตะเข้ารั้วใน ASP

‘ลูกบอลของเขาเตะเข้ามาในรั้วบ้านแล้ว’

6. 鱼露放进菜里了。

Yúlù fàng jìn - cài lǐ le

น้ำปลาใส่เข้ากับข้าวใน ASP

‘น้ำปลาใส่เข้าไปในกับข้าวแล้ว’

7. 他所有库存的啤酒都送出去了。

Tā suǒyǒu kùcún de píjiǔ dōu sòng chū - qù le

เขา ทั้งหมด สต็อก DE เบียร์ ทั้งหมด ส่ง ออก ไป ASP

‘เบียร์ทั้งหมดในสต็อกของเขาส่งไปหมดแล้ว’

8. 他家搬到德国去了。

Tā jiā bān dào - Déguó - qù le

เขา บ้าน ย้าย ถึง ประเทศเยอรมัน ไป ASP

‘บ้านของเขาย้ายไปที่ประเทศเยอรมันแล้ว’

9. 晾着的衣服已经收起来了。

Liàng zhe de yīfu yǐjīng shōu qǐ - lái le

แห้ง ASP DE เสื้อผ้า ASP เก็บ ขึ้น มา ASP

‘เสื้อผ้าที่แห้งเก็บขึ้นมาแล้ว’

10. 信 早上 已 从 你 家 的 门 缝 下 面 递
 Xìn zǎoshàng yǐ cóng nǐ jiā de ménféng xiàmiàn dì
 จดหมาย ตอนเช้า ASP ถึง คุณ บ้าน DE ประตู ด้านล่าง ให้/สอด
 进 去 了。
 jìn - qù le
 เข้า ไป ASP

‘จดหมายเมื่อเช้าสอดเข้าไปใต้ประตูห้องเธอแล้ว’

11. 车 停 下 来 了。
 Chē tíng xià - lái le
 รถ หยุด ลง มา ASP

‘รถหยุดลงแล้ว’

12. 大 箱 子 放 进 卡 车 里 了。
 Dà xiāngzi fàng jìn - kǎchē lǐ le
 ใหญ่ กล่อง วาง เข้า รถบรรทุก ใน ASP

‘กล่องใบใหญ่วางเข้าไปในรถบรรทุกแล้ว’

13. 石 头 投 上 去 了。
 Shítóu tóu shàng - qù le
 ก้อนหิน โยน ขึ้น ไป ASP

‘ก้อนหินโยนขึ้นไปแล้ว’

14. 绳 子 抛 上 去 了。
 Shéngzi pāo shàng - qù le
 เชือก โยน ขึ้น ไป ASP

‘เชือกโยนขึ้นไปแล้ว’

15. 那 封 信 扔 下 去 了。

Nèi fēng xìn rēng xià - qù le
 นั้น CLS จดหมาย ทิ้ง ลง ไป ASP

‘จดหมายฉบับนี้ทิ้งไปแล้ว’

16. 我的稿子发出去 了。

Wǒ de gǎozi fā chū - qù le
 ฉัน DE โครงร่าง ส่ง ออก ไป ASP

‘โครงร่างของฉันส่งไปแล้ว’

17. 绳子 拉 上 去 了。

Shéngzi lā shàng - qù le
 เชือก ดึง ขึ้น ไป ASP

‘เชือกดึงขึ้นไปแล้ว’

18. 水 打 回 来 了。

Shuǐ dǎ huí - lái le
 น้ำ เอา กลับ มา ASP

‘น้ำเอากลับมาแล้ว’

19. 垃圾 扔 出 去 了。

Lājī rēng chū - qù le
 ขยะ ทิ้ง ออก ไป ASP

‘ขยะทิ้งไปแล้ว’

20. 衣服 挂 上 去 了。

Yīfu guà shàng - qù le

เสื้อ ผ้าแขวน ขึ้น ไป ASP

‘เสื้อผ้าแขวนไว้ด้านบนแล้ว’

21. 他 给 我的 礼物 送 回 他 家 去 了。

Tā gěi wǒ de lǐwù sòng huí - tā jiā - qù le

เขา ให้ ฉัน DE ของขวัญ ส่ง กลับ เขา บ้าน ไป ASP

‘ของขวัญที่เขาให้ฉันส่งกลับไปที่บ้านของเขาแล้ว’

22. 进口 化肥 的 价格 提 上 去 了。

Jìnkǒu huàféi de jiàgé tí shàng - qù le

นำเข้า ปุ๋ย DE ราคา เพิ่ม ขึ้น ไป ASP

‘ราคาของปุ๋ยนำเข้าสูงขึ้นแล้ว’

23. 妈妈 的 车 开 回 去 了。

Māma de chē kāi huí - qù le

แม่ DE รถยนต์ ขับ กลับ ไป ASP

‘รถของแม่ขับกลับไปแล้ว’

24. 挂 在 店 前 面 的 牌 子 落 下 来 了。

Guà zài diàn qiánmiàn de páizi luò xià - lái le

แขวน LOC ร้านค้า ด้านหน้า DE ป้าย ตก ลง มา ASP

‘ป้ายที่แขวนที่หน้าร้านหล่นลงมาแล้ว’

25. 我的照相机 提 去了。

Wǒ de zhàoxiàng jī tí - qù le

ฉัน DE กล้องถ่ายรูป ทีวี ไป ASP

‘กล้องถ่ายรูปของฉันทีวีไปแล้ว’

26. 茶壶 已经 拿 上楼 去了。

Cháhú yǐjīng ná shànglóu - qù le

กาน้ำชา ASP เอา/ถือ ขึ้นชั้นบน ไป ASP

‘กาน้ำชาถือไปที่ชั้นบนแล้ว’

27. 药水 注射 进 身体 里了。

Yàoshuǐ zhùshè jìn - shēntǐ - lǐ le

ยา ฉีด เข้า ร่างกาย ใน ASP

‘ยาฉีดเข้าไปในร่างกายแล้ว’

28. 铁钉 已经 钉 到 墙 里 去了。

Tiědīng yǐjīng dìng dào - qiáng lǐ - qù le

ตะปู ASP ตอก ถึง กำแพง ใน ไป ASP

‘ตะปูตอกเข้าไปในกำแพงแล้ว’

29. 那两个沙袋 背 出去 了。

Nèi liǎng ge shādài bèi chū - qù le

นั้น สอง CLS กระสอบทราย แบก ออก ไป ASP

‘กระสอบทรายสองกระสอบนั้นแบกออกไปแล้ว’

30. 牛 牵 上 山坡 去 了。

Niú qiān shàng - shānpō - qù le

วัว จูง ขึ้น เนินเขา ไป ASP

'วัวจูงขึ้นเนินเขาไปแล้ว'

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6. ตำแหน่งสถานที่ใหม่ที่แน่ชัดของประธานหลังจากถูกเคลื่อนย้ายตำแหน่ง

นามวลี + กรรมกริยาบอกการเคลื่อนที่ + 到 dào / 在 zài 'LOC' + { - นามวลี }
 { บอกสถานที่ }
 { - นามวลี }
 { บอกสถานที่ }

สิ่งใดสิ่งหนึ่งไปอยู่ที่ใดที่หนึ่ง

1. 他的车 停 在 那里。

Tā de chē tíng zài nàlǐ

เขา DE รถยนต์ หยุด/จอด LOC ที่นั่น

'รถยนต์ของเขาจอดอยู่ที่นั่น'

2. 水壶 放 在 炉子 上。

Shuǐhú fàng zài lúzi shàng

กาน้ำ วาง LOC เตา บน

'กาน้ำวางอยู่บนเตา'

3. 你的信封 就 加 在 书 里。

Nǐ de xìnfēng jiù jiā zài shū lǐ

คุณ DE ของจดหมายแค่ สอด LOC หนังสือ ใน

'ซองจดหมายของคุณสอดอยู่ในหนังสือ'

4. 她的尸体 埋 在 这里。

Tā de shītǐ mái zài zhèlǐ

เขา DE ศพ ฝัง LOC ที่นี่

'ศพของเขาฝังอยู่ที่นี้'

5. 我 所有 的 钱 藏 在 枕 头 下。

Wǒ suǒyǒu de qián cáng zài zhěntou xià

ฉัน ทั้งหมด DE เงิน ซ่อน LOC หมอน ใต้

‘เงินทั้งหมดของฉันซ่อนอยู่ใต้หมอน’

6. 收音机 立 在 窗 边。

Shōuyīnjī lì zài chuāng biān

วิทยุ ตั้ง LOC เติง ด้าน

‘วิทยุตั้งอยู่ข้างเติง’

7. 别 针 别 在 外 套 上。

Biézhēn bié zài wàitào shàng

เข็มกลัด กลัด LOC เสื้อ นอก บน

‘เข็มกลัดกลัดอยู่ที่เสื้อนอก’

8. 那 圈 花 环 挂 在 车 前。

Nèi quān huāhuán guà zài chē qián

นั้น CLS พวงมาลัย แขนง LOC รถยนต์ หน้า

‘พวงมาลัยพวงนั้นแขวนอยู่หน้ารถ’

9. 牌 子 贴 在 店 前 面。

Páizi tiē zài diàn qiánmiàn

ป้าย ติด LOC ร้านค้า ด้านหน้า

‘ป้ายติดอยู่ที่ด้านหน้าร้าน’

10. 三 张 桌子 摆 在 房间 里。

Sān zhāng zhuōzi bǎi zài fángjiān lǐ

สาม CLS โต๊ะ วาง LOC ห้อง ใน

‘โต๊ะทั้งสามตัววางอยู่ในห้อง’

11. 电脑 放 在 床 边。

Diànnǎo fàng zài chuáng biān

คอมพิวเตอร์ วาง LOC เตียง ด้าน

‘คอมพิวเตอร์วางอยู่ข้างเตียง’

12. 钱 搁 在 抽屉 里。

Qián gē zài chōutì lǐ

เงิน ใส่ LOC ลิ้นชัก ใน

‘เงินใส่ไว้ในลิ้นชัก’

13. 材料 存 在 c 盘 里。

Cáiliào cún zài C pán lǐ

ข้อมูล เก็บ LOC ไดรฟ์C ใน

‘ข้อมูลเก็บไว้ในไดรฟ์C’

14. 花 插 在 花瓶 里。

Huā chā zài huāpíng lǐ

ดอกไม้ บัก/เสียบ LOC แจกัน ใน

‘ดอกไม้บักอยู่ในแจกัน’

15. 手机 放 在 书包 里。

Shǒujī fàng zài shūbāo lǐ

โทรศัพท์มือถือ วาง/ใส่ LOC กระเป๋าหนังสือ ใน

‘โทรศัพท์มือถือใส่ไว้ในกระเป๋าหนังสือ’

16. 飞机 停 在 跑道上。

Fēijī tíng zài pǎodào shàng

เครื่องบิน จอด LOC รันเวย์ บน

‘เครื่องบินจอดอยู่บนรันเวย์’

17. 香肠 夹 在 面包 里。

Xiāngcháng jiá zài miànbāo lǐ

ไส้กรอก วางระหว่าง/สอด LOC ขนมปัง ใน

‘ไส้กรอกวางอยู่ระหว่างขนมปัง’

18. 绳子 绑 在 电线 杆 上。

Shéngzi bǎng zài diànxiàn gān shàng

เชือก พัน LOC เสาไฟฟ้า บน

‘เชือกพันอยู่บนเสาไฟฟ้า’

19. 钥匙 挂 在 书包 上。

Yàoshi guà zài shūbāo shàng

พวงกุญแจ ห้อย/แขวน LOC กระเป๋าหนังสือ บน

‘พวงกุญแจห้อยอยู่บนกระเป๋าหนังสือ’

20. 盘子 翻 在 桌子 上。

Pánzi fān zài zhuōzi shàng

จาน คั่ว LOC โต๊ะ บน

‘จานคว่ำอยู่บนโต๊ะ’

21. 那些 吃的 已经 放 到 冰箱 里 了。

Nàxiē chī de yǐjīng fàng dào - bīngxiāng lǐ le

เหล่านั้น กิน DE ASP ใส่ LOC ตู้เย็น ใน ASP

‘ของกินพวกนั้นใส่ไว้ในตู้เย็นแล้ว’

22. 几个 小鱼儿 绣 在 下方。

Jǐ gè xiǎoyú xiù zài xiàfāng

2-3 CLS ปลาตัวเล็ก บัก LOC ด้านล่าง

‘รูปปลาสองสามตัวบักอยู่ด้านล่าง’

23. 车 翻 在 池塘 里。

Chē fān zài chí táng lǐ

รถ คั่ว LOC ปอน้ำ ใน

‘รถคว่ำอยู่ในปอน้ำ’

24. 她的衣柜 搬 到 他的卧室 里 了。

Tā de yīguì bān dào tā de wòshì lǐ le

เขา DE ตู้เสื้อผ้า ย้าย ถึง เขา DE ห้องนอน ใน ASP

‘ตู้เสื้อผ้าของเขาย้ายไปในห้องนอนของเขาแล้ว’

25. 秋千 挂 在 树 下。

Qiūqiān guà zài shù xià

ชิงช้า แขนง LOC ต้นไม้ ใต้

‘ชิงช้าแขวนอยู่ใต้ต้นไม้’

26. 气球 拴 在 树枝 上。

Qìqiú shuān zài shùzhī shàng

ลูกโป่ง ผูก LOC กิ่งไม้ บน

‘ลูกโป่งผูกอยู่บนกิ่งไม้’

27. 扣子 缝 在 衣服 上。

Kòuzi féng zài yīfu shàng

กระดุม เย็บ LOC เสื้อผ้า บน

‘กระดุมเย็บอยู่บนเสื้อ’

28. 衣服 都 扔 在 地 上。

Yīfu dōu rēng zài dì shàng

เสื้อผ้าทั้งหมด ทิ้ง LOC พื้น บน

‘เสื้อผ้าทั้งหมดทิ้งอยู่บนพื้น’

29. 你 点 的 炒饭 已经 送 到 桌 上 了。

Nǐ diǎn de chǎofàn yǐjīng sòng dào zhuō shàng le

คุณ สั่ง DE ข้าวผัด ASP ส่ง LOC โต๊ะ บน ASP

‘ข้าวผัดที่สั่งเสิร์ฟให้บนโต๊ะแล้ว’

30. 脱下 大衣 覆盖 在 他的 脸 上。

Tuōxià dàyī fùgài zài tā de liǎn shàng

ถอดออก เสื้อ นอกคลุม LOC เขา DE หน้า บน

‘เสื้อ นอกที่ถอดออกคลุมอยู่หน้าของเขา’

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

7. สภาพผลทางกายภาพของประธานที่เกิดขึ้น ไปด้วยความตั้งใจของผู้กระทำ

นามวลี + สกรรมกริยาบอกการกระทำทางกายภาพ + 得 de 'DE' + กริยาวลีแสดงสภาพทางกายภาพที่เป็นผลจากการกระทำ

1. 头发 理 得 很 漂亮。

Tóufà lǐ de hěn piàoliang

ผม ตัด DE มาก สวย

'ผมตัดจนสวยมาก'

2. 这 首 歌 写 得 很 好听。

Zhèi shǒu gē xiě de hěn hǎotīng

นี้ CLS เพลง แต่ง/เขียน DE มาก ไพเราะ

'เพลงนี้ แต่งจนไพเราะมาก'

3. 房子 扫 得 很 干净。

Fángzi sǎo de hěn gānjìng

บ้าน กวาด DE มาก สะอาด

'บ้านกวาดจนสะอาดมาก'

4. 画 挂 得 太 低 了。

Huà guà de tài dī le

รูปภาพแขวน DE เกินไป ต่ำ ASP

'รูปภาพแขวนจนต่ำเกินไปแล้ว'

5. 大厅 装饰 得 很 豪华。

Dàtīng zhuāngshì de hěn háohuá

ห้องประชุม ตกแต่ง DE มาก หลูหลา

‘ห้องประชุมตกแต่งจนหรูหรามาก’

6. 书柜 里 的 书 排 得 很 整齐。

Shūguì lǐ de shū pái de hěn zhěngqí

ตู้หนังสือ ด้านใน DE หนังสือ เรียง DE มาก เป็นระเบียบ

‘หนังสือในตู้จัดเรียงจนเป็นระเบียบมาก’

7. 西红柿 切 得 太 大。

Xīhóngshì qiē de tài dà

มะเขือเทศ หั่น DE เกินไป ใหญ่

‘มะเขือเทศหั่นจนใหญ่เกินไป’

8. 这 扇 窗 户 擦 得 不 太 干 净。

Zhèi shàn chuānghu cā de bùtài gānjìng

นี้ CLS หน้าต่าง เช็ด DE ไม่ค่อย สะอาด

‘หน้าต่างบานนี้ เช็ดออกมาไม่ค่อยสะอาด’

9. 这 栋 楼 设计 得 很 简单。

Zhèi dòng lóu shèjì de hěn jiǎndān

นี้ CLS อาคาร ออกแบบ DE มาก พื้นฐานธรรมดา

‘อาคารหลังนี้ ออกแบบออกมาธรรมดามาก’

10. 这幅画画得非常艳丽。
 Zhèi fú huà huà de fēicháng yànlì
 นี้ CLS รูปภาพ วาด DE ที่สุด มีเสน่ห์/ดึงดูดใจ
 ‘รูปภาพรูปนี้ วาดจนโดดเด่นมาก’
11. 饼干包装得特别好。
 Bǐnggān bāozhuāng de tèbié hǎo
 คุกกี้ บรรจุ DE เป็นพิเศษ ดี
 ‘ขนมคุกกี้ บรรจุออกมาดีเป็นพิเศษ’
12. 雕像塑得精致细腻。
 Diāoxiàng sù de jīngzhì xìnnì
 รูปปั้น ปั้น DE ประณีต งดงาม
 ‘รูปปั้นปั้นจนประณีตงดงามมาก’
13. 这件背心织得又肥又长。
 Zhèi jiàn bèixīn zhī de yòu féi yòu cháng
 นี้ CLS เสื้อกั๊ก ทอ DE ทั้ง หลวม ทั้ง ยาว
 ‘เสื้อกั๊กตัวนี้ ทอจน ทั้งหลวมทั้งยาว’
14. 这本书写得很感人。
 Zhèi běn shū xiě de hěn gǎnrén
 นี้ CLS หนังสือ เขียน/แต่ง DE มาก ซาบซึ้ง
 ‘หนังสือเล่มนี้ แต่งออกมาซาบซึ้งใจมาก’

15. 这 个 娃娃 缝 得 非常 整齐。

Zhèi gè wáwa féng de fēicháng zhěngqí

นี้ CLS ตุ๊กตา เย็บ DE ที่สุด เรียบร้อย

‘ตุ๊กตาดังนี้ เย็บออกมาเรียบร้อยมาก’

16. 邮包 包 得 很 整齐。

Yóubāo bāo de hěn zhěngqí

พัสดุ ห่อ DE มาก เรียบร้อย

‘พัสดุห่อจนเรียบร้อยมาก’

17. 这 支 钢笔 划 得 很 清楚。

Zhèi zhī gāngbǐ huá de hěn qīngchū

นี้ CLS ปากกาหมึกซึม วาด DE มาก ชัดเจน

‘ปากกาหมึกซึมด้ามนี้ วาดเส้น ออกมาชัดเจนมาก’

18. 这 栋 房子 粉刷 得 很 漂亮。

Zhèi dòng fángzi fěnsuā de hěn piàoliang

นี้ CLS บ้าน ทาสี DE มาก สวย

‘บ้านหลังนี้ ทาสีจนสวยงามมาก’

19. 这 个 牌子 杂志 卖 得 很好。

Zhèi gè páizi zázhì mài de hěnhǎo

นี้ CLS ยี่ห่อ นิตยสาร ขาย DE ดีมาก

‘นิตยสารยี่ห่อนี้ ขายดีมาก’

20. 你 的 研究 报告 打印 得 挺 整齐。
 Nǐ de yánjiūbàogào dǎyìn de tǐng zhěngqí
 คุณ DE รายงานวิจัย พิมพ์ DE มาก เรียบร้อย
 ‘หนังสือรายงานวิจัยของคุณพิมพ์ออกมาเรียบร้อยมาก’

21. 馅 饼 销 售 得 很 快。
 Xiànbǐng xiāoshòu de hěn kuài
 ขนมพาย ขาย DE มาก เร็ว
 ‘ขนมพายขายเร็วมาก’

22. 鞋 子 擦 得 很 亮。
 Xiézi cā de hěn liàng
 รองเท้า ขัด DE มาก เงามาก
 ‘รองเท้าขัดจนเงางามมาก’

23. 这 些 东 西 捆 得 整 齐。
 Zhèxiē dōng-xi kǔn de zhěngqí
 เหล่านี้ สิ่งของ ผูก DE เรียบร้อย
 ‘ของเหล่านี้ ผูกเรียบร้อยมาก’

24. 乡 镇 企 业 近 年 来 发 展 得 很 快。
 Xiāngzhèn qīyè jìnniánlái fāzhǎn de hěn kuài
 ชุมชน ธุรกิจ ไม่กี่ปีมานี้ พัฒนา DE มาก เร็ว
 ‘เมื่อไม่กี่ปีมานี้ ธุรกิจของชุมชนพัฒนาเร็วมาก’

25. 文件 搞 得 很 漂 亮 ， 字 写 得 很 秀 气。

Wénjiàn gǎo de hěn piāoliang , zì xiě de hěn xiùqì

เอกสาร แต่ง DE มาก สวยงาม/ดี ตักอักษร เขียน DE มาก ละเอียดอ่อน

‘เอกสารแต่งสวยงาม/ดีมาก ตัวหนังสือก็เขียนออกมาละเอียดอ่อนมาก’

26. 这 张 图 画 得 很 清 楚。

Zhèi zhāng tú huà de hěn qīngchǔ

นี้ CLS แผนภาพ วาด DE มาก ชัดเจน

‘แผนภาพใบนี้ วาดออกมาชัดเจนมาก’

27. 这 碗 鸡 汤 煮 得 不 错。

Zhèi wǎn jī tāng zhǔ de bù cuò。

นี้ CLS โก๋ ซุป ต้ม DE ไม่ ผิด

‘ซุปไก่ขามนี้ ต้มออกมาไม่เลว’

28. 宣 读 的 学 术 报 告 准 备 得 很 慢。

Xuāndú de xuéshù bàogào zhǔnbèi de hěn màn

อ่านรายงาน DE การเรียน รายงาน เตรียม DE มาก ช้า

‘รายงานทางวิชาการที่จะเอาไปรายงานเตรียมช้ามาก’

29. 公 共 汽 车 一 班 一 班 发 得 很 快。

Gōnggòngqìchē yībān yībān fā de hěn kuài

รถโดยสาร แต่ละรอบ ออกรถ DE มาก เร็ว

‘รถโดยสารออกรถเร็วมากตามแต่ละรอบ’

30. 华北 的 文章 写 得 很 漂亮。

Huáběi de wénzhāng xiě de hěn piāoliang

ฮวาเป่ย์ DE บทความ เขียน DE มาก งดงาม/ดี

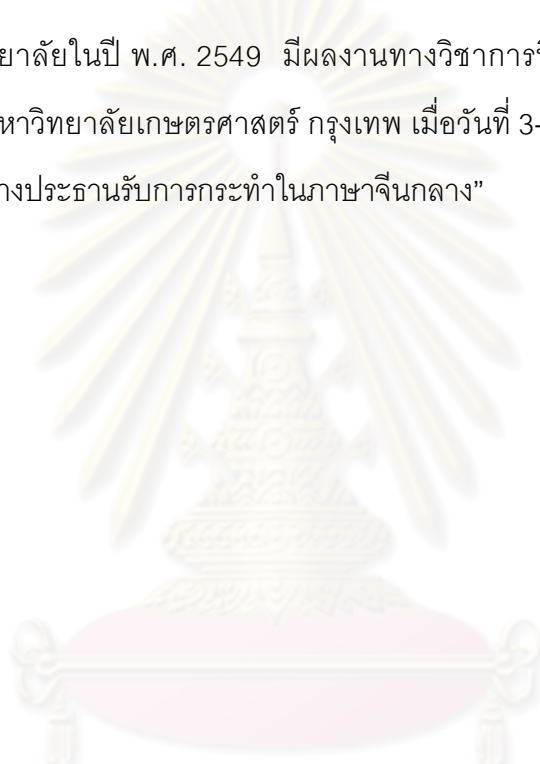
‘บทความของฮวาเป่ย์เขียนออกมาดีมาก’

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาว ณัฐชนันท์ พุทธิปทีป เกิดเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2527 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมื่อ พ.ศ. 2548 จากนั้นได้เข้าศึกษาในหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ที่ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปี พ.ศ. 2549 มีผลงานทางวิชาการที่เผยแพร่ในการประชุมทางวิชาการครั้งที่ 48 ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 3-5 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553 ในหัวข้อเรื่อง “หน่วยสร้างประธานรับการกระทำในภาษาจีนกลาง”

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย